СБОРНИКЪ АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ФИНАНСОВЪ.

ТОМЪ II.

ОБЛЕГЧЕНІЯ ВЪ ПОДАТЯХЪ

50

СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ФИНАНСОВЪ.

ТОМЪ II.

ОБЛЕГЧЕНІЯ ВЪ ПОДАТЯХЪ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SKARBU.

TOM II.

ALLEWIACJE.

ВАРШАВА.

1866.

Печатано по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію.

Въ Типографіи Ивана Яворскаго.

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

w Drukarni Jana Jaworskiego.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Матеріалы, заключающіеся въ настоящемъ сборникѣ, составляютъ рядъ постановленій, изданныхъ по облегченіямъ въ податяхъ, начиная съ 17 Декабря 1810 по 4 (16) Ноября 1865 года. Всѣ эти постановленія имѣютъ обязательную силу, съ слѣдующими однако объясненіями:

1. Подъ N. 9 помѣщено постановленіе Королевскаго Намѣстника отъ 20 Февраля 1816 г., учреждающее Администраціонную Делегацію для окончательнаго разрѣшенія, въ числѣ прочихъ, споровъ, возникающихъ по поводу ходатайства о облегченіяхъ. Делегація эта давно уже не существуетъ, однако предписанный оной порядокъ дѣйствія по дѣламъ о облегченіяхъ соблюдается и въ Государственномъ Совѣтѣ, который окончательно рѣшаетъ дѣла о облегченіяхъ.
2. Подъ N. 22 помѣщено объясненіе Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства отъ 2 (14) Февраля 1839 г., за N. 12,000, о неприсужденіи облегченія въ уплатѣ добавочнаго шарварковаго сбора. Подъ N. 26 помѣщено Постановленіе Совѣта Управленія отъ 18 (30) Мая 1846 г. о распространеніи облегченія на подать подъ названіемъ кварта.

Добавочный шарварковый сборъ, при урегулированіи съ начала 1859 года подымной подати, соединенной съ шарварковымъ сборомъ, отмѣненъ. Платежъ подъ названіемъ кварты отмѣненъ ттатьею 3-ю Высо-

OBJAŚNIENIE.

Materyały w zbiorze niniejszym objęte, stanowią ciąg przepisów wydanych co do allewiacyj od dnia 17 Grudnia 1810, do dnia 4 (16) Listopada 1865 roku. Przepisy te wszystkie obowiązują, z następującemi wszakże objaśnieniami:

1. Pod Nr. 9 mieści się Postanowienie Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 r. tworzące Delegacyę Administracyjną do ostatecznego rozstrzygania między innemi sporów wynikających z żądania allewiacyi. Delegacya ta już oddawna nie istnieje, ale sposób postępowania w sprawach allewiacyjnych dla niéj przepisany zachowuje się i w Radzie Stanu, która rozstrzyga ostatecznie sprawy allewiacyjne.
2. Pod Nr. 22 mieści się objaśnienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu z dnia 2 (14) Lutego 1839 r., Nr. 12,000, iż nieprzyznaje się allewiacja w opłacie szarwarkowéj dodatkowéj. Pod Nr. 26 mieści się Postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 18 (30) Maja 1846 r. przepisujące, iż opłata zwana kwartą ma być allewiowaną.

Opłata szarwarkowa dodatkowa zniesiona została przy uregulowaniu od początku roku 1859 podatku podymnego połączonego z opłatą szarwarkową. Opłata zwana kwartą zniesioną została Artykułem 3-im

чайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ. Но, такъ какъ могутъ быть еще представляемы на разсмотрѣніе дѣла о облегченіяхъ за время, въ которое существовали эти платежи, то посему оба вышеупомянутыя постановленія помѣщены въ сборникѣ.

Настоящій сборникъ, подъ главнымъ руководствомъ Вице-Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Тайнаго Совѣтника Сенатора Арцимовича, составленъ Статсъ-Референдаріемъ Лескѣвичемъ изъ матеріаловъ, доставленныхъ изъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства Делегатомъ этой Коммисіи, Старшимъ Дѣлопроизводителемъ Пилитовскимъ.

Ukazu Najwyższego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu włościan. Gdy wszakże przychodzić jeszcze mogą pod rozbiór sprawy allewiacyjne z lat w których te opłaty istniały, przeto z tego powodu obadwa przepisy wyżéj wymienione, zamieszczono w zbiorze.

Zbiór niniejszy, pod zwierzchnim kierunkiem Radcy Tajnego Senatora Arcimowicza Vice-Prezesa Rady Stanu Królestwa, ułożony został przez Referendarza Stanu Leśkiewicza, z materyałów dostarczonych ze strony Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, przez Delegowanego od téj Władzy, Referenta Starszego Pilitowskiego.

ОГЛАВЛЕНІЕ ПРЕДМЕТОВЪ,

ЗАКЛЮЧАЮЩИХСЯ ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ ТОМѢ.

SPIS RZECZY
W TOMIE NINIEJSZYM ZAWARTYCH.

**

Numer bieżący rozporządzeń	TYTUŁ I TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie	Stronica
	twierdzeniem, wyroku zawiesić w poborze odpowiednią allewiacyi ilość podatków.			
21	Rozporządzenie, że omyłki w wyrokach allewiacyjnych na niekorzyść Skarbu do wysokości rsr. 30, prostowane będą w Kommissyi Skarbu z pozostawionym dla strony regressem do tych co omyłkę popełnili.	30 Czerwca (12 Lipca) 1838 r. N.54,814.	Kommissya Skarbu	97
22	Rozporządzenie, iż nie przyznaje się allewiacja w opłacie szarwarkowéj dodatkowéj.	2 (14) Lutego 1839 roku. N.12,000.	Kommissya Skarbu.	101
23	Objaśnienie w jakiéj formie odbieraną jest przysięga allewiacyjna od starozakonnych.	14 (26) Października 1842 r. N.11,610.	Kommissya Sprawiedliwości.	103
24	Instrukcja do spraw allewiacyjnych przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wydana.	Rok 1844.	Kommissya Skarbu.	107
25	Objaśnienie w przedmiocie odbierania przez Sądy przysięgi allewiacyjnéj.	23 Kwietnia (5 Maja) 1845 r. N. 4,679.	Kommissya Sprawiedliwości.	145

Numer bieżący rozporządzeń	TYTUŁ I TREŚĆ	Data i Numer	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie	Stronica
26	Postanowienie przepisujące iż opłata zwana kwartą ma być allewiowaną.	18 (30) Maja 1846 r.	Rada Administracyjna	147
27	Rozporządzenie, iż wyroki w sprawach allewiacyjnych mają być nadsyłane Kommissyi Skarbu w dwóch exemplarzach.	23 Lutego (6 Marca) 1848 r. N. 21,659.	Kommissya Skarbu	151
28	Postanowienie przepisujące termin na doniesienie o klęsce w celu pozyskania allewiacyi.	1(13) Sierpnia 1850 r.	Rada Administracyjna	153
29	Rozporządzenie, iż do spraw allewiacyjnych należy dołączać wiadomość czy podatki opłacone zostały gotowizną czy dowodami likwidacyjnemi.	19 (31) Stycznia 1854 r. N. 6,816.	Kommissya Skarbu.	157
30	Rozporządzenie w jaki sposób ma być spełnianą przyznana allewiacya.	23 Listopada (5 Grudnia) 1855 r. N. 41,924.	Kommissya Skarbu.	159
31	Rozporządzenie, iż na wyrokach allewiacyjnych ma być notowaną data ich wręczenia.	11 (23) Kwietnia 1856 r. N. 23,650.	Kommissya Skarbu.	163
32	Wyciąg dotyczący allewiacyj z Najwyżéj zatwierdzonéj Ustawy o poborze podatku podymnem zwanego i opłaty szarwarkowéj w Królestwie Polskiem.	3 (15) Czerwca 1858 r.	Najwyżéj zatwierdzona Ustawa	167

***

МАТЕРІАЛЫ,

ЗАКЛЮЧАЮЩІЕ ВЪ СЕБѢ

ПОСТАНОВЛЕНІЯ

о облегченіяхъ въ податяхъ по поводу случайныхъ бѣдствій.

MATERYAŁY

OBEJMUJĄCE

PRZEPISY

o allewiacyach w podatkach przyznawanych za wydarzone klęski.

№ 1.

Постановленіе о облегченіяхъ въ податяхъ по причинѣ вреда, причиненнаго градобитіемъ, наводненіемъ и пожаромъ.

(17 Декабря 1810 г.)

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата.

ФРИДЕРИКЪ АВГУСТЪ,
Божіею Милостію Король Саксонскій, Герцогъ Варшавскій.
и проч., и проч., и проч.

Желая явить жителямъ Нашего Варшавскаго Герцогства особенное доказательство попеченія Нашего и принести облегченіе несчастнымъ, которые, по причинѣ необыкновенныхъ происшествій и бѣдствій, не были бы въ состояніи вносить въ государственное казначейство, въ узаконенные сроки, слѣдующія съ нихъ подати, и вмѣстѣ съ тѣмъ, желая предохранить ихъ отъ строгаго взысканія, постановленнаго декретомъ Нашимъ отъ 19 Іюня с. г. относительно опаздывающихъ во взносахъ, пока не будутъ изысканы и приняты Нами средства, равно приносящія поспѣшное облегченіе жителямъ, какъ и отвращающіе происходящіе отъ онаго для казны убытки,—по представленію Нашего Министра Финансовъ и послѣ выслушанія Нашего Государственнаго Совѣта, Мы постановили и постановляемъ слѣдующее:

Статья 1.

Во всѣхъ вносимыхъ въ государственное казначейство податяхъ, а также въ хлѣбной ссыпкѣ и всякихъ другихъ како-

№ 1.

Postanowienie o allewiacyach w podatkach za klęski gradobicia, wylewu wód i pożaru.

(d. 17 Grudnia 1810 r.).

Wypis z protokółu Sekretaryatu Stanu.

FRYDERYK AUGUST,

z Bożéj Łaski, Król Saski, Książe Warszawski,

etc, etc, etc.

Chcąc dać szczególniejszy dowód troskliwości Naszéj mieszkańcom Księstwa Naszego Warszawskiego, i uczynić ulgę nieszczęśliwym, którzyby przez nadzwyczajne przypadki i klęski niebyli w stanie uiszczać się Skarbowi publicznemu z należących od nich opłat, w oznaczonych prawem terminach, chcąc oraz zasłonić ich od rygoru Dekretem Naszym, de data 19 Czerwca r. b. na spóźniających się w opłatach przepisanego, dopóki środki równie spieszną ulgę mieszkańcom przynoszące, jak rodzącemu się z niéj ubytkowi Skarbu zaradzające, wynalezione i przyjęte przez Nas nie zostaną, na przełożenie Naszego Ministra Skarbu i po wysłuchaniu Naszéj Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

W wszelkich podatkach do Skarbu publicznego pobieranych, tudzież zsypce zbożowéj i każdych innych jakiego-

1*

го бы то ни было рода государственныхъ платежахъ и складкахъ, будетъ дѣлаемо облегченіе владѣльцамъ поземельныхъ и городскихъ собственностей, а также крестьянамъ, которые по нижеозначеннымъ правиламъ докажутъ, что они градобитіемъ, наводненіемъ или пожаромъ были лишены всего годоваго дохода, или потерпѣли убытковъ на половину или на двѣ трети онаго.

Статья 2.

Доказавшій потерю всего годоваго дохода изъ одного или нѣсколькихъ своихъ владѣній чрезъ которую-нибудь изъ вышеозначенныхъ случайностей, получитъ облегченіе въ годовыхъ податяхъ, платежахъ и ссыпкѣ, причитающихся изъ того имѣнія, которое пострадало отъ одной изъ упомянутыхъ случайностей. Доказавшій ущербъ въ годовомъ доходѣ на двѣ трети онаго будетъ имѣть право на половинное облегченіе въ тѣхъ же податяхъ, платежахъ и ссыпкѣ.

Статья 3.

Тамъ, гдѣ помѣщики имѣютъ обыкновеніе на свой собственный счетъ строить крестьянамъ дома, истребленіе пожаромъ сельскихъ усадебъ, то есть: хижинъ, житницъ и коровьихъ хлѣвовъ, въ деревняхъ, исчисляемыхъ не единично, но вообще, будетъ признано потерею дохода относительно того фольварка, для котораго сіи усадьбы, взятыя вообще, отбывали поземельныя повинности, и даетъ право владѣльцу фольварка на облегченіе, въ соразмѣрности и по правилу, означенному во 2-ой статьѣ.

Статья 4.

Владѣльцамъ городскихъ домовъ, если они докажутъ, что, вслѣдствіе пожара, дома ихъ сдѣлались неудобными для жительства, будетъ дѣлаемо полное облегченіе въ годовыхъ пода-

kolwiek gatunku publicznych opłatach i składkach, będzie czyniona allewiacya posiadaczom własności gruntowych i miejskich, tudzież włościanom, którzy podług niżéj wyrażonych przepisów udowodnią, iż przez gradobicie, wylew wody lub pożar, całkowitego rocznego dochodu pozbawionemi, lub w dwóch trzecich częściach jego uszkodzonemi zostali.

Artykuł 2.

Udowodniający przez którykolwiek z powyżéj wyrażonych przypadków stratę całkowitego rocznego dochodu, z jednéj lub więcéj swoich posiadłości, otrzyma allewiacyą rocznych podatków, opłat i zsypki *respective* przywiązanych do téj własności, którą jeden z powyższych przypadków dotknie. Udowodniający uszkodzenie rocznego dochodu w dwóch trzecich częściach, do allewiacyi w połowie tychże podatków, opłat i zsypki prawo mieć będzie.

Artykuł 3.

Tam, gdzie dziedzice własnym kosztem budynki włościanom stawiać zwykli, zniszczenie przez pożar posad wiejskich, to jest: chałup, stodół i obór, we wsiach nie pojedynczo, lecz ogółem uważanych, będzie poczytane za stratę dochodu *respective* folwarku, do którego te posady ogółem wzięte, powinności rolne odrabiały, i daje prawo właścicielowi folwarku do allewiacyi w proporcyą i podług przepisu w artykule 2-im wyrażonego.

Artykuł 4.

Właścicielom domów miejskich, jeżeli udowodnią, iż przez pożar domy lub kamienice ich stały się niemieszkalnemi, będzie czyniona zupełna allewiacya w rocznych podatkach,

тяхъ, квартирныхъ городскихъ складкахъ и всѣхъ государственныхъ повинностяхъ, причитающихся въ теченіе двухъ лѣтъ со сгорѣвшаго дома, починенный же или построенный ими на пожарищѣ новый домъ, въ теченіе двухъ первыхъ лѣтъ послѣ оконченной постройки, будетъ освобожденъ отъ тѣхъ же платежей и повинностей.

Статья 5.

Кто въ первые два года послѣ пожара не начнетъ починки или постройки деревяннаго или каменнаго дома, тотъ лишается права на облегченіе въ слѣдующіе два года.

Статья 6.

Всякій, съ кѣмъ случилось поименованное во 2, 3 и 4 статьяхъ несчастіе, если, по смыслу этихъ статей, будетъ имѣть право на облегченіе, обязанъ немедленно послѣ приключившагося несчастія, подать прошеніе въ Префектуральный Совѣтъ, согласно 26 статьѣ II-й Главы Нашего декрета отъ 7 Февраля, и 15 статьѣ Нашего декрета отъ 4 Сентября 1809 года.

Статья 7.

Префектуральный Совѣтъ немедленно приниметъ надлежащія мѣры для разсмотрѣнія и изслѣдованія приключившагося несчастія, а когда, согласно 16 статьѣ Нашего декрета отъ 4 Сентября 1809 года и согласно изложеннымъ въ нынѣшнемъ декретѣ правиламъ, опредѣливъ количество убытка и облегченія, присудитъ сіе облегченіе,—получающій таковое присужденіе обязанъ явиться съ нимъ къ Подпрефекту, который долженъ увѣдомить Уѣзднаго Казначея о прекращеніи опредѣленнаго декретомъ Нашимъ отъ 19 Іюня 1810 года взысканія, а Надзирателя магазина—объ освобожденіи отъ ссыпки.

składkach kwaterunkowych miejskich i wszelkich publicznych ciężarach, przez lat dwa, *respective* do spalonego domu przywiązanych, zreparowany zaś lub z gruntu postawiony przez nich na pogorzelisku dom nowy, przez dwa pierwsze po wybudowaniu lata, od tych samych opłat i ciężarów wolny będzie.

Artykuł 5.

Kto w pierwszych dwóch latach po spaleniu, reparacyi lub postawienia domu lub kamienicy nie zacznie, do allewiacyi w drugich dwóch latach traci prawo.

Artykuł 6.

Każdy dotknięty nieszczęściem w artykułach 2, 3 i 4 wymienioném, gdy uczuje podług ich brzmienia mieć prawo do allewiacyi, ma natychmiast po wydarzonéj klęsce udać się z prośbą do Rady Prefekturalnéj, a to stosownie do artykułu 26, Rozdziału II Dekretu Naszego 7 Lutego, i artykułu 15 Dekretu Naszego 4 Września roku 1809 wydanych.

Artykuł 7.

Rada Prefekturalna przedsięweźmie niezwłocznie środki ku rozpoznaniu i dojściu wydarzonéj klęski, a gdy stosownie do artykułu 16 Dekretu Naszego 4 Września 1809 r. wydanego, i według przepisów w niniejszym Dekrecie wyrażonych, wynalazłszy ilość szkody i allewiacyi, przyznanie téjże allewiacyi wyda; otrzymujący takowe przyznanie, uda się z niém do Podprefekta, którego będzie obowiązkiem, Kassyera powiatowego o zawieszeniu rygoru Dekretem Naszym 19 Czerwca 1810 roku oznaczonego, a Dozorcę magazynowego o uwolnieniu od zsypki uwiadomić.

Статья 8.

Если, послѣ приключившагося несчастія, подвергшійся оному, въ теченіе времени отъ приключенія до присужденія, подвергся какимъ либо, по декрету Нашему отъ 19 Іюня 1810 г., платежамъ, а предметъ взыскапія былъ ему послѣ того облегченъ, въ такомъ случаѣ онъ имѣетъ право требовать возврата оныхъ соразмѣрно присужденному облегченію.

Статья 9.

Оказанною симъ декретомъ милостію пользуются въ Варшавскомъ Герцогствѣ тѣ только, которые послѣ изданія нынѣшняго декрета подвергнутся дающему право на облегченіе несчастію. Тѣ же, съ которыми приключились таковыя несчастія въ 1807, 1808, 1809 и 1810 годахъ въ старыхъ шести департаментахъ и въ четырехъ новыхъ, со времени присоединенія ихъ къ Варшавскому Герцогству, въ такомъ только случаѣ, на основаніи сихъ правилъ, будутъ имѣть право на облегченіе, если до опубликованія сего Нашего декрета, первые Префектуральнымъ Совѣтамъ, а другіе Администраціоннымъ Правленіямъ донесли о своемъ несчастіи съ просьбою о облегченіи, а нынѣ будутъ въ состояніи доказать, что приключившееся съ ними въ означенныхъ годахъ несчастіе донынѣ еще ставитъ ихъ въ невозможность удовлетворить Казну.

Статья 10.

Ликвидацію суммамъ, причиняющимъ казнѣ убытки вслѣдствіе присужденныхъ облегченій, Нашъ Министръ Финансовъ будетъ намъ представлять, казенныя же вѣдомства въ департаментахъ, гдѣ они признали бы ненадлежащимъ присужденное таковыми рѣшеніями Префектуральнаго Совѣта облегченіе, могутъ подать аппеляціи въ Государственный Совѣтъ чрезъ Министра Финансовъ.

Artykuł 8.

Jeżeli po dniu wypadłéj klęski, uszkodzony, przez czas między jéj zdarzeniem a przyznaniem prawa do allewiacyi upłyniony, jakim opłatom z rygoru Dekretu Naszego 19 Czerwca 1810 roku wynikającym, podpadł, a przedmiot egzekucyi potém allewiowanym mu został, ma prawo w proporcyą przyznanéj mu allewiacyi zwrotu ich żądać.

Artykuł 9.

Dobrodziejstwo niniejszym Dekretem nadane, ma służyć w Księstwie Warszawskiém tym, którzy od daty niniejszego Dekretu podpadną nieszczęściu prawo do allewiacyi nadającemu. Ci zaś którzy w latach 1807, 1808, 1809 i 1810 w dawnych sześciu Departamentach, a w czterech nowych, od czasu przyłączenia ich do Księstwa Warszawskiego, takowemi klęskami dotknięci zostali, w tym jedynie przypadku prawo mieć będą, podług niniejszych przepisów, do allewiacyi, jeżeli przed ogłoszeniem tego Naszego Dekretu, pierwsi Radom Prefekturalnym, drudzy zaś Urzędom Administracyjnym nieszczęście swoje z prośbą o allewiacyą donieśli, a teraz udowodnić potrafią, iż klęska w latach wyżéj wyrażonych poniesiona, zostawia ich dotąd jeszcze w niemożności uiszczenia się Skarbowi publicznemu.

Artykuł 10.

Likwidacyą summ przez uznane allewiacye, ubytek Skarbowi przynoszących, Minister Nasz Skarbu podawać Nam będzie, Władze zaś Skarbowe w Departamentach, gdzieby allewiacyą za niewłaściwie przyznaną uważały, od takowéj decyzyi Rady Prefekturalnéj do Rady Stanu, przez Ministra Skarbu, odwołać się mogą.

Статья 11.

Исполненіе сего декрета, который долженъ быть напечатанъ въ Дневникѣ Законовъ, возлагаемъ на Нашихъ Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, каждому по принадлежности.

Въ дворцѣ Нашемъ въ Дрезденѣ, 17 Декабря 1810 г.

(подписано) *Фридерикъ Августъ.*

Контрасигнировалъ Министръ Статсъ-Секретарь,
(подписано) *Станиславъ Бреза.*

№ 2.

Развитіе напечатаннаго выше подъ № 1 постановленія.

(12 Января 1811 г.)

Всѣмъ Префектамъ въ десяти департаментахъ.

Министръ Финансовъ

Препровождаетъ Г. Префекту, въ приложенной при семъ вѣрной копіи, декретъ Его Королевскаго Величества отъ 17 Декабря прошлаго года, опредѣляющій основанія для облегченій въ податныхъ повинностяхъ. Послѣ столькихъ благодѣтельныхъ распоряженій Его Королевскаго Величества, которыя убѣдили всѣхъ жителей края въ истинно отеческой его попечительности, декретъ, приносящій облегченіе въ податяхъ жителямъ, подвергшимся случайнымъ несчастіямъ, есть одно изъ тѣхъ постановленій, которыя внушаются Монархамъ святою любовію къ справедливости и благоволеніемъ къ подданнымъ.

Artykuł 11.

Uskutecznienie niniejszego Dekretu, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu, w czém do kogo należéć będzie, polecamy.

W pałacu Naszym w Dreznie, d. 17 miesiąca Grudnia 1810 r.

(podpisano) *Fryderyk August.*

przez Króla, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Stanisław Breza.*

№ 2.

Rozporządzenie rozwijające wymienione wyżéj pod Nr. 1 postanowienie.

(Dnia 12 Stycznia 1811 roku).

do

Wszystkich Prefektów w dziesięciu Departamentach.

MINISTER SKARBU.

Przesyła W. Prefektowi, w załączonéj autentycznéj kopii, Dekret NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, wydany w dniu 17 Grudnia roku zeszłego, przepisujący zasady do allewiacyów w ciężarach podatkowych. Po tylu dobrotliwych urządzeniach NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, które prawdziwie JEGO Ojcowską troskliwość wszystkim mieszkańcom kraju dały poznać, Dekret wymierzający ulgę w podatkach, mieszkańcom dotkniętym przypadkowém nieszczęściem, jest jedném z tych ustanowień, które święte zamiłowanie sprawiedliwości utwarza, a przywiązanie do rządzonych wykonywać wskazuje.

Выразительныя правила этого декрета не требуютъ точнѣйшаго объясненія. Дѣло идетъ о томъ только, чтобы Префектуральные Совѣты въ присужденіи облегченія соблюдали нѣкоторый порядокъ, и потому, при передачѣ сего тому же Префектуральному Совѣту, Г. Префектъ благоволитъ сообщить ему слѣдующія примѣчанія:

1. Всякій являющійся въ Префектуральный Совѣтъ съ требованіемъ облегченія, на основаніи произведеннаго Подпрефектомъ слѣдствія,—обязанъ представить также выданную Уѣзднымъ Казначеемъ и засвидѣтельствованную Подпрефектомъ выписку, показывающую подробно, сколько онъ платитъ податей. Такимъ только образомъ показанное количество подлежащихъ облегченію податей можетъ считаться дѣйствительнымъ, то есть такимъ, какое вноситъ плательщикъ.

2. Декреты, присуждающіе облегченіе въ податяхъ, Префектуральный Совѣтъ обязанъ при каждомъ присужденіи препровождать, въ засвидѣтельствованной копіи, Директору Финансовъ въ департаментѣ, для выдачи Уѣздному Казначейству надлежащихъ относительно присужденнаго облегченія распоряженій.

3. Получающій облегченіе обязанъ представить Уѣздному Казначейству, какъ документъ для отчета, присуждающій облегченіе декретъ Префектуральнаго Совѣта. А такъ какъ облегченія производятся посредствомъ ремиссіонной суммы, то есть посредствомъ разсчета, и Казначей облегченную сумму показываетъ въ приходѣ, а въ возвращеніи той же самой суммы получаетъ отъ плательщика росписку; то получающій облегченіе не нуждается уже въ другомъ документѣ, если Казначей въ книгѣ для податей засвидѣтельствуетъ, что подать полностію уплачена.

4. Если облегченіе отъ податей присуждено на два года, и должно послѣдовать въ Уѣздномъ Казначействѣ въ одинъ пріемъ лишь за первый годъ, а за другой только въ слѣдующемъ году; то получающій облегченіе въ подати, который уже при облегченіи за первый годъ представилъ Уѣздному Казна-

Jasne przepisy dekretu tego nie potrzebują mocniejszego wyłuszczenia. Idzie tylko o to, aby w przyznawaniu ulgi przez Radę Prefekturalną, pewny porządek był zachowany; przeto, przy kommunikowaniu niniejszego téjże Radzie Prefekturalnéj, W. Prefekt zechce jéj uczynić następujące obserwacye:

1. Każdy udający się do Rady Prefekturalnéj o allewiacyą na mocy indagacyi uczynionéj na gruncie przez Podprefekta, powinien oraz złożyć wyciąg autentyczny wydany przez Kassiera Powiatowego, a zaświadczony przez Podprefekta, wykazujący w szczegółach, ile podatku opłaca. W tym sposobie tylko ilość podatków allewiacyi podpadających, uważać się może za rzetelną, taką, jaką kontrybuent opłaca.

2. Dekreta przyznające allewiacye w podatkach, winna Rada Prefekturalna za każdą razą kommunikować w autentycznéj kopii, W. Dyrektorowi Skarbu w Departamencie, a to dla zadysponowania Kassie powiatowéj przyznanéj allewiacyi.

3. Uzyskujący allewiacyą, Dekret Rady Prefekturalnéj, który mu ją przyznaje, winien złożyć w Kassie Powiatowéj, jako dowód do rachunku. Ponieważ zaś allewiacye dzieją się przez fundusz remissyjny, to jest przez obrachunek, i Kassyer allewiowaną summę w podatku, umieszcza w percepcie, i na zwróconą tęż samą summę odbiera od kontrybuenta kwit, przeto niepotrzebuje już uzyskujący allewiacyą innego dowodu, gdy pokwitowany zostanie w księdze podatkowéj przez Kassyera, jakoby podatek w całkowitości zapłacił.

4. Gdyby allewiacya od podatków przysądzoną została na lat dwa, a ponieważ nastąpić niéma w Kassie Powiatowéj od jednego razu tylko za rok jeden, a za drugi rok dopiero w roku następującym, przeto doznający ulgi w podatku, a który Dekret uzyskany, już przy allewiacyi za pierw-

чейству полученный декретъ, во второмъ году представить только, какъ доказательство присужденнаго облегченія, свидѣтельство Подпрефекта, что облегченіе присуждено ему и за второй годъ.

Дальнѣйшія по сему предмету дѣйствія Префектуральнаго Совѣта зависятъ отъ особыхъ распоряженій Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

Предписываетъ еще только Министръ Финансовъ Г. Префекту, декретъ о облегченіи въ самоскорѣйшемъ времени опубликовать въ уѣздахъ своего департамента.

Варшава, 12 Января 1811 года.

Предсѣдательствующій Министръ,
(подписано) *И. Венгленскій.*

N. 370.

№ 3.

Развитіе напечатаннаго выше подъ N. 1 постановленія.

(12 Января 1811 г.)

Директорамъ Финансовъ въ десяти департаментахъ.

Министръ Финансовъ

Препровождаетъ Г. Директору Финансовъ въ копіи декретъ Его Величества Короля отъ 17 Декабря прошлаго года, опредѣляющій основанія для облегченій въ податяхъ.

Приложенная у сего копія даннаго Префекту по сему предмету предписанія объяснитъ Г. Директору, какимъ образомъ должны послѣдовать распоряженія Префектуральнаго Совѣта относительно кассоваго порядка.

szy rok oddał do Kassy Powiatowéj, w drugim roku złoży tylko za dowód przyznanéj allewiacyi, zaświadczenie Podprefekta, wyrażające że allewiacya jeszcze i za drugi rok służy.

Dalsze działania Rady Prefekturalnéj w téj mierze, od szczególnych przepisów JW. Ministra Spraw Wewnętrznych zawisły.

Zaleca tylko jeszcze Minister Skarbu W. Prefektowi, aby Dekret o allewiacyi jak najprędzéj w powiatach Departamentu swego rozpublikował.

w Warszawie, dnia 12 Stycznia 1811 roku.

Minister Prezydujący,
(podpisano) *J. Węgleński.*
N. 370.

№ 3.

Rozporządzenie rozwijające wymienione wyżéj pod Nr. 1 postanowienie.

(d. 12 Stycznia 1811 roku).

do
Dyrektorów Skarbu w dziesięciu Departamentach.

MINISTER SKARBU.

Kommunikuje W. Dyrektorowi Skarbu w kopii Dekret NAJJAŚNIEJSZEGO PANA z dnia 17 Grudnia roku zeszłego, wskazujący zasady do allewiacyi w podatkach.

Załączona kopija reskryptu w téj materyi do W-go Prefekta, da poznać W. Dyrektorowi, w jakich stosunkach działania Rady Prefekturalnéj następować powinny, względnie porządku kassowego

Что касается до дѣйствій Г. Директора, то они суть слѣдующія.

1. Препровожденіе Уѣзднымъ Казначеямъ декрета, съ предписаніемъ, дабы они поступали согласно 3 и 4 пунктамъ даннаго Префекту повелѣнія.

2. Предписаніе тѣмъ же Казначеямъ, дабы они производили облегченіе послѣ каждаго полученнаго въ этомъ отношеніи декрета, который, въ засвидѣтельствованной копіи, долженъ быть препровожденъ Г. Директору Префектуральнымъ Совѣтомъ.

3. Веденіе особаго счета, въ которомъ должно быть показано, сколько въ каждомъ уѣздѣ присуждено облегченій въ податяхъ. Сей счетъ долженъ быть пересылаемъ въ каждый срокъ платежа податей, а за цѣлый годъ,—пунктуально перваго числа Іюня.

4. Точное наблюденіе, какъ посредствомъ сношенія съ Подпрефектами, такъ и съ Уѣздными Казначеями, для удостовѣренія, согласно ли закону послѣдовало присужденіе облегченія; въ случаѣ же, еслибы облегченіе послѣдовало не надлежаще, Г. Директоръ обязанъ, согласно правиламъ декрета, донести о томъ, чрезъ Министра Финансовъ, Государственному Совѣту.

Варшава, 12 Января 1811 года.

Предсѣдательствующій Министръ,
(подписано) *И. Венгленскій.*

N. 370.

Co do przepisów, czynności W. Dyrektora dotyczących, te są następujące:

1. Kommunikowanie Kassyerom Powiatowym Dekretu z instrukcyą, aby postępowali stosownie do punktów 3 i 4, w reskrypcie do W-go Prefekta wyrażonych.

2. Zalecanie tymże Kassyerom, za każdym odebranym Dekretem względem allewiacyi, który w kopii autentycznéj przez Radę Prefekturalną przesyłany być powinien W. Dyrektorowi, aby allewiacyę uskuteczniali.

3. Utrzymanie osobnego rachunku, któryby wykazywał ile z każdego Powiatu allewiacyi w podatkach przyznano. Rachunek ten, w każdéj racie opłaty podatków przesyłany być ma, a z całego roku w dniu pierwszym Czerwca przesyłany być winien regularnie.

4. Doglądanie ścisłe, tak przez znoszenie się z Podprefektami, jako też Kassyerami Powiatowemi, w celu przekonania się, czyli przyznanie allewiacyi nastąpiło stosownie do prawa, wrazie zaś gdyby allewiacya nie właściwie nastąpiła, obowiązkiem jest W-go Dyrektora, odwołać się do Rady Stanu przez Ministra Skarbu, a to stosownie do przepisów Dekretu.

w Warszawie, dnia 12 Stycznia 1811 roku.

Minister Prezydujący,
(podpisano) *J. Węgleński.*

N. 370.

№ 4.

Постановленіе объ отсрочкѣ взиманія податей ходатайствующимъ о облегченіи.

(18 Мая 1811 г.)

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата.

ФРИДЕРИКЪ АВГУСТЪ,

Божіею Милостію Король Саксонскій, Герцогъ Варшавскій,

и проч., и проч., и проч.

Желая явить лучшее доказательство попеченія Нашего о тѣхъ плательщикахъ, которые подвергаются несчастіямъ, какіе, по смыслу декрета Нашего отъ 17 Декабря прошлаго года, будутъ имъ давать право на полученіе облегченія въ податяхъ, — по представленію Нашего Министра Финансовъ, Мы постановили и постановляемъ:

Статья 1.

Уѣздные Подпрефекты, коль скоро удостовѣрятся, что плательщикъ подвергнулся несчастію, которое, согласно вышеупомянутому Нашему декрету, даетъ ему право на полученіе облегченія въ податяхъ, могутъ немедленно остановить относительно такихъ плательщиковъ постановленныя декретомъ Нашимъ отъ 19 Іюня прошлаго года экзекуціонныя мѣры ко взысканію текущихъ податей.

Статья 2.

Уѣздные Подпрефекты отвѣчаютъ лично и своимъ имуществомъ, еслибы остановили экзекуціонныя мѣры въ такихъ случаяхъ, въ которыхъ право на облегченіе не существуетъ.

№ 4.

Postanowienie w przedmiocie zawieszania poboru podatków żądającym allewiacyi.

(d. 18 Maja 1811 r.)

Wypis z protokółu Sekretaryatu Stanu.

FRYDERYK AUGUST,

z Bożéj Łaski Król Saski, Książe Warszawski,

etc, etc, etc.

Chcąc kontrybuentom, którzy podpadają klęskom, jakie podług Dekretu Naszego z daty 17 Grudnia roku zeszłego, czynić ich będą zdolnemi do uzyskania allewiacyi w podatkach, dać większy dowód troskliwości Naszéj; za przełożeniem Naszego Ministra Skarbu, postanowiliśmy i stanowiemy:

§ 1.

Podprefekci powiatowi, skoro przekonają się, że kontrybuent podpadł jakowéj klęsce, która go czyni podług Dekretu Naszego, wyż wyrażonego, kwalifikującym do uzyskania w podatkach allewiacyi, mają moc zawieszenia natychmiast przeciwko takim kontrybuentom, co do bieżących podatków, rygoru egzekucyjnego, jaki jest przepisany Dekretem Naszym z daty 19 Czerwca roku zeszłego.

§ 2.

Podprefekci powiatowi są z osoby i majątku swego odpowiedzialnemi, gdyby zawiesili tenże rygor egzekucyjny w przypadkach do allewiacyi niekwalifikowanych.

Статья 3.

Отвѣтственность эта будетъ состоятъ въ томъ, что Подпрефектъ, незаконно останавливающій экзекуціонныя мѣры, будетъ обязанъ изъ имѣнія своего уплатить остановленную имъ во взиманіи подать и причитающуюся по сему поводу пеню, и, кромѣ того, на одинъ мѣсяцъ будетъ отрѣшенъ отъ должности.

Статья 4.

Коль скоро, согласно первой статьѣ сего декрета, послѣдуетъ остановленіе экзекуціонныхъ мѣръ, Подпрефекты обязаны немедленно доносить о томъ Префекту, а Уѣздные Казначеи — Директорамъ Финансовъ.

Статья 5.

Если плательщикъ, на счетъ котораго экзекуціонныя мѣры были остановлены, не явится въ Префектуральный Совѣтъ въ теченіе 14 дней послѣ остановленія, то Префектъ обязанъ послать Коммиссію на мѣсто жительства этого плательщика для повѣрки происшествія; а еслибы оказалось, что происшествіе не даетъ права на облегченіе, то долженъ немедленно отрѣшить Подпрефекта отъ должности, наложить на него опредѣленную 3-ю статьею пеню, а къ плательщику послать экзекуцію ко взысканію подати.

Исполненіе сего декрета, который долженъ быть напечатанъ въ Дневникѣ Законовъ, возлагаемъ на Нашего Министра Финансовъ.

Въ дворцѣ Нашемъ въ Дрезденѣ, 18 Мая 1811 года.

(подписано) Фридерикъ Августъ.

Контрасигнировалъ, Министръ Статсъ-Секретарь,
(подписано) *Станиславъ Бреза.*

§ 3.

Odpowiedzialność ta rozciągana będzie w taki sposób, że Podprefekt nie sprawiedliwie zawieszający rygor egzekucyjny, obowiązanym będzie zapłacić z majątku swego podatek w poborze przez niego zawieszony, karę nań narosłą, nad to przez jeden miesiąc w urzędowaniu zawieszonym będzie.

§ 4.

Skoro podług przepisów paragrafu pierwszego niniejszego Dekretu, zawieszenie egzekucyi nastąpi; mają Podprefekci natychmiast raportować o tem Prefektowi, a Kassyerowie powiatowi, Dyrektorom Skarbu.

§ 5.

Prefekt, jeżeli kontrybuent, któremu zawieszenie egzekucyi akkordowane zostało, nie uda się do Rady Prefekturalnéj w dni czternaście po uczynionym zawieszeniu, ma z syłać Kommissyą na grunt tegoż kontrybuenta, dla zweryfikowania przypadku, a gdyby się okazało, iż przypadek do allewiacyi nie kwalifikuje się, tedy ma Podprefekta suspendować natychmiast, karę Artykułem trzecim przepisaną na nim wymierzyć, a do kontrybuenta egzekucyą za podatek wstawić.

Dopełnienie niniejszego Dekretu, który w Dzienniku Praw umieszczonym być ma, Naszemu Ministrowi Skarbu zalecamy.

W pałacu Naszym w Dreznie d. 18 Maja 1811 r.

(podpisapo) Frydekyk August.

(L. S.) przez Króla, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Stanisław Breza.*

№ 5.

Правило о разсмотрѣніи рѣшеній по дѣламъ, касающимся облегченій въ податяхъ и подачѣ по нимъ апеляцій въ Государственный Совѣтъ.

(17 Февраля 1812 г.)

Всѣмъ Директорамъ Финансовъ.

Министръ Финансовъ и Казначейства,

Для ускоренія рѣшеній Государственнаго Совѣта по предметамъ апеляцій на рѣшенія Префектуральныхъ Совѣтовъ, послѣдовавшія относительно облегченія въ податяхъ, — предписываетъ Г. Директору Финансовъ, дабы отнынѣ, прежде нежели сдѣлаетъ Министру Финансовъ представленіе о погашеніи облегченныхъ Префектуральными Совѣтами податей, каждое рѣшеніе Префектуральнаго Совѣта, по которому должно послѣдовать погашеніе, препровождалъ онъ на разсмотрѣніе установленному при Дирекціи уполномоченному отъ казны, и въ случаѣ, еслибы найденъ былъ поводъ къ апеляціи на таковое рѣшеніе въ Государственный Совѣтъ, дабы упомянутый уполномоченный приготовилъ защиту казны, и дабы вмѣстѣ съ оною Г. Директоръ представилъ Министру свой рапортъ.

Поспѣшность въ окончаніи таковыхъ дѣлъ, во вниманіи къ опредѣленному трехмѣсячному сроку, въ теченіе котораго слѣдуетъ подать апеляцію, дабы не лишиться права на подачу оной,—Министръ Финансовъ и Казначейства строжайше предписываетъ Г. Директору.

Варшава, 17 Февраля 1812 г.

(подписано) *Иванъ Венгленскій.*

N. 669/161.

№ 5.

Przepis o rozpoznawaniu wyroków w sprawach allewiacyjnych i zakładaniu od nich appellacyi do Rady Stanu.

(d. 17 Lutego 1812 r.).

do
Wszystkich Dyrektorów Skarbu.

Minister Przychodów i Skarbu.

W celu przyśpieszenia Wyroków Rady Stanu w materyach appellacyi od wyroków Rad Prefekturalnych, postanowionych w allewiacyi podatków, poleca W-mu Dyrektorowi Skarbu, aby odtąd, nim rapport do Ministra Skarbu zrobi o umorzenie podatków przez Rady Prefekturalne allewiowanych, każdy Wyrok Rady Prefekturalnéj, wskutek którego umorzenie nastąpić ma, plenipotentowi Skarbu przy Dyrekcyi ustanowionemu, do roztrząśnienia podał, i w przypadku gdyby znaleziony został powód do appellacyi od tegoż Wyroku do Rady Stanu, aby pomieniony plenipotent, obronę Skarbu przygotował, i aby łącznie z tą, W. Dyrektor rapport Ministrowi przysłał.

Pośpiech w załatwianiu takowych interesów, ze względu wyznaczonego trzechmiesięcznego czasu, w ciągu jakiego appellacyą zanieść wypada, by prawa do niéj nieutracić, jak najmocniéj Minister Przychodów i Skarbu W-mu Dyrektorowi poleca.

Warszawa, dnia 17 Lutego 1812 roku.

(podpisano) *Jan Węgleński.*

Nr. 669/161.

№ 6.

Предписаніе о приложеніи документовъ къ представляемымъ Министру Финансовъ рѣшеніямъ по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ.

(3 Сентября 1812 г.)

Всѣмъ Департаментскимъ Префектамъ.

Министръ Финансовъ и Казначейства.

ГГ. Префекты, препровождая рѣшенія Префектуральныхъ Совѣтовъ, касающіяся облегченія въ податяхъ согласно декрету Его Величества Короля отъ 17 Декабря 1810 года, не прилагаютъ къ нимъ документовъ, на которыхъ основываются эти рѣшенія.

Поэтому Министръ Финансовъ, изъ однихъ только рѣшеній, которыя часто заключаютъ въ себѣ мало основаній и объясненія дѣла, не можетъ удостовѣриться, не происходитъ ли отъ нихъ для казны убытокъ, а также, согласно ли закону они постановлены, и не можетъ съ увѣренностію обратиться къ благодѣтельной мѣрѣ, примѣненной къ казнѣ статьею 10-ю упомянутаго декрета относительно апеляціи въ Государственный Совѣтъ.

Въ каждомъ подобномъ случаѣ онъ требуетъ документовъ; но они или поздно, или вовсе не были присылаемы Подпрефектамъ, по той причинѣ, что не могутъ быть выдаваемы изъ Префектуральныхъ Совѣтовъ. Очевидно, что при производствѣ такого дѣла, казна, не будучи никѣмъ защищаема, ибо представителемъ ея является ex officio самъ Префектуральный Совѣтъ, не можетъ въ первой инстанціи соблюсти своихъ выгодъ, защищаемыхъ односторонне, безъ возраженій съ другой заинтересо-

№ 6.

Przepis, iż do przedstawianych Ministrowi Skarbu Wyroków w sprawach allewiacyjnych, mają być dołączane akta.

(d. 3 Września 1812 roku).

do
Wszystkich Prefektów Departamentowych.

MINISTER PRZYCHODÓW I SKARBU.

Przesyłając W. W. Prefekci decyzye Rad Prefekturalnych, tyczące się allewiacyi podatków, podług Dekretu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA daty 17 Grudnia 1810 r., nie przesyłają akt, do których decyzye tę odwołują się.

Minister Skarbu nie może zatém z samych decyzyj, które często mało zasad i wyjaśnienia rzeczy obejmują, przekonać się, czyli Skarb przez nie jest skrzywdzony lub podług prawa zapadły, ani użyć z pewnością dobrodziejstwa Artykułem 10 wspomnionego Dekretu dla Skarbu zastosowanego, w odwołaniu się do Rady Stanu.

W każdém szczególném zdarzeniu zwokuje akta, lecz te albo późno, albo wcale Podprefektom przesyłanemi nie były, iż z Rad Prefekturalnych ruszanemi być nie mogą. Widoczną jest rzeczą, że Skarb nie będąc przy takim processie przez nikogo bronionym, chyba ex officio przez samą Radę Prefekturalną zastępowanym, praw swych w pierwszéj Instancyi, jednostronnie, bez zaprzeczania drugiéj strony interessowanéj bronionym, dopilnować nie może i cały jego ra-

ванной въ дѣлѣ стороны; остается ей спасать свои выгоды только во второй инстанціи, то есть въ Государственномъ Совѣтѣ, который безъ документовъ не можетъ видѣть происшедшихъ упущеній и получаетъ о нихъ понятіе только изъ самого рѣшенія.

Желая отмѣнить такое причиняющее казнѣ убытки дѣлопроизводство, предписываю Г. Префекту Департамента, дабы отнынѣ при каждой пересылкѣ рѣшенія Префектуральнаго Совѣта, гдѣ облегченіе превышаетъ 50 злотыхъ, онъ препровождалъ непремѣнно въ подлинникахъ или засвидѣтельствованныхъ копіяхъ всѣ документы, на которыхъ основывается рѣшеніе, ибо въ противномъ случаѣ, можетъ причинить казнѣ убытки и подвергнуться отвѣтственности.

Варшава, 3 Сентября 1812 года.

(подписано) *Иванъ Веніленскій.*
N. 2,371/430.

№. 7.

Постановленіе дозволяющее присуждать облегченіе за убытки въ доходахъ, причиненные войною.

(28 Ноября 1812 г.)

ФРИДЕРИКЪ АВГУСТЪ,
Божіею Милостію Король Саксонскій, Герцогъ Варшавскій,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Министровъ,
по предоставленной ему декретомъ 26 Мая 1812 года власти.

Желая принести облегченіе жителямъ Варшавскаго Герцогства, вслѣдствіе военныхъ происшествій и опустошеній ли-

tunek do drugiéj pozostaje mu Instancyi, to jest Rady Stanu, którą o popełnionych uchybieniach, bez akt objaśnić nie zdoła, chyba z rezolucyi saméj wykazują się.

Chcąc zapobieżeć téj, szkodę Skarbowi przynieść mogącéj procedurze, wzywam W-go Prefekta Departamentu, aby odtąd przy każdém przesłaniu decyzyi Rady Prefekturalnéj akta całe téjże, na których decyzya polega, w oryginale lub w kopiach poświadczonych w tych przedmiotach nieomylnie przysełał, gdzie allewiacya 50 f. przenosi, inaczéj Skarb na straty narazić i z tego względu odpowiedzialność na siebie ściągnąć może.

Warszawa, dnia 3 Września 1812 r.

(podpisano) *Jan Węgleński.*

Nr. 2,371/430

№ 7.

Postanowienie dozwalające przyznawać allewiacyą za straty w dochodach wynikłe z klęski wojny.

(d. 28 Listopada 1812 r.)

FRYDERYK AUGUST,

z Bożéj Łaski Król Saski, Książe Warszawski,

etc, etc, etc.

Rada Ministrów

z władzy sobie udzielonéj Dekretem 26 Maja 1812 r.

Chąc przynieść ulgę mieszkańcom Księstwa Warszawskiego, skutkiem wypadków i klęsk wojennych pozbawionym

шенныхъ средствъ къ удовлетворенію казны государственными платежами,—по представленію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, а также по выслушаніи мнѣнія Государственнаго Совѣта, опредѣляетъ слѣдующее:

Жители, которые, по причинѣ нынѣшней войны, возникшей въ 1812 году, подверглись бѣдствіямъ и претерпѣли убытки въ доходахъ, по представленіи надлежащихъ свидѣтельствъ, получаютъ право на облегченіе въ публичныхъ податяхъ, тѣмъ способомъ, какой указанъ въ декретѣ Его Королевскаго Величества 17 Декабря 1810 года.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи 28 Ноября 1812 г.

Предсѣдатедь, (подписано) *Станиславъ Потоцкій.*

№ 8.

Распоряженіе о приведеніи къ присягѣ лицъ, ходатайствующихъ о облегченіи, и о томъ, что пріостановленіе взиманія съ нихъ податей можетъ послѣдовать только по рѣшенію Префектуральнаго Совѣта.

(10 Ноября 1814 г.)

Всѣмъ Префектамъ.

Верховный Временный Совѣтъ Варшавскаго Герцогства.

Согласившись съ мнѣніемъ Центральнаго Комитета касательно основаній, какія при присужденіи облегченія въ податяхъ и фуражахъ должны быть отнынѣ приняты,—объявляетъ ГГ. Префектамъ, что разрѣшенное Подпрефектамъ Королевскимъ декретомъ 18 Мая 1811 года пріостановленіе экзекуціи за подати и фуражи не можетъ уже послѣдовать иначе, какъ только по рѣшенію Префектуральнато Совѣта, не отмѣненному

sposobu uiszczenia się w opłatach publicznych do Skarbu; na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, tudzież po wysłuchaniu zdania Rady Stanu, uchwala co następuje:

Mieszkańcy, którzy z przyczyn teraźniejszéj wojny w roku 1812 wynikłéj, podpadli klęskom i ponieśli straty w dochodach, po udowodnieniu takowych będą mieli prawo do allewiacyi w podatkach publicznych, w sposobie, podług prawideł w Dekrecie Jego Królewskiéj Mości z dnia 17 Grudnia 1810 roku przepisanych.

Działo się w Warszawie, na sessyi d. 28 Listopada 1812 r.

Prezes, (podpisano) *Stanisław Potocki.*

№ 8.

Przepis, iż żądający allewiacyi mają wykonywać przysięgę na straty, i że wstrzymanie im poboru podatków może następować tylko za decyzyą Rady Prefekturalnéj.

(d. 10 Listopada 1814 roku).

do
Wszystkich Prefektów.

Rada Najwyższa tymczasowa Księstwa Warszawskiego.

Przychyliwszy się do wniosku Komitetu Centralnego w przedmiocie zasad, jakie przy udzielaniu allewiacyi w podatkach i furażach odtąd przyjęte być mają, oznajmia W. W. Prefektom, iż zawieszanie egzekucyi o podatki i furaże żądającym allewiacyi, do którego Podprefekci przez Dekret Królewski z dnia 18 Maja 1811 roku upoważnieni zostali, miejsca już mieć nie może, takowe owszem zawieszanie dopiero

Центральнымъ Комитетомъ. Кромѣ того, Верховный Совѣтъ объявляетъ Г. Префекту, что ходатайствующіе о облегченіи обязаны отнынѣ утвердить присягою показаніе убытковъ, розысканіе же таковыхъ должно быть произведено призванными только изъ постороннихъ гминъ войтами или солтысами, которые утвердятъ своими подписями, подъ личною отвѣтственностію, достовѣрность подлежащаго дѣла.

Сіе постановленіе Верховнаго Совѣта Г. Префектъ опубликуетъ въ своемъ департаментѣ, и будетъ наблюдать за точнымъ исполненіемъ онаго.

Варшава, 10 Ноября 1814 года.

(подписано) *Князь Любецкій.*

Примѣчаніе: Въ 10-ой статьѣ Устройства Администраціонныхъ Вѣдомствъ отъ 3 Февраля 1816 года разсмотрѣніе прошеній о облегченіи поручено Казеннымъ Отдѣленіямъ въ Воеводскихъ Коммиссіяхъ.

№ 9.

Постановленіе, учреждающее Администраціонную Делегацію для окончательнаго разрѣшенія споровъ, возникающихъ по поводу ходатайства о облегченіяхъ.

(20 Февраля 1816 г.)

по указу его Императорскаго Величества
АЛЕКСАНДРА I,
Императора Всероссійскаго, Короля Польскаго
и проч., и проч., и проч.

Королевскій Намѣстникъ въ Государственномъ Совѣтѣ.

Признавая съ одной стороны дѣйствительную для Государственнаго Совѣта Царства Польскаго невозможность, при настоя-

za Wyrokiem Rady Prefekturalnéj, któryby przez Komitet Centralny zaprzeczonym nie został, następować powinno. Oznajmia nadto W. Prefektowi: iż żądający allewiacyi podanie szkód przysięgą odtąd stwierdzać jest obowiązany, śledztwo zaś takowych przez wójtów lub sołtysów, z obcych tylko gmin wezwanych, uskuteczniać się powinno, którzy rzetelność dzieła swego, pod odpowiedzialnością, podpisami stwierdzać mają.

Niniejsze Rady Najwyższéj Postanowienie poda W. Prefekt do publicznéj w swym Departamencie wiadomości, i nad ścisłém onego zachowaniem czuwać będzie.

w Warszawie dnia 10 Listopada 1814 r.

(podpisano) *Książe Lubecki.*

Uwaga. W artykule 10 Organizacyi Władz Administracyjnych z dnia 3 Lutego 1816 r., rozpoznawanie próśb o allewiacyę oddano Wydziałom Skarbowym w Kommissyach Wojewódzkich.

№ 9.

Postanowienie tworzące Delegacye Administracyjne, do ostatecznego rozstrzygania sporów wynikających z żądania allewiacyi.

(d. 20 Lutego 1816 roku).

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA I,
CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO.
etc, etc, etc.

NAMIESTNIK KRÓLEWSKI W RADZIE STANU.

Uznając z jednéj strony istotne niepodobieństwo, aby Rada Stanu Królestwa Polskiego w obecnym natłoku prac oko-

щемъ множествѣ занятій по развитію конституціоннаго устава, заниматься разсмотрѣніемъ нижепоименнованныхъ нерѣшенныхъ и текущихъ дѣлъ администраціоннаго спора, съ другой же, имѣя въ виду необходимую, а равно для сторонъ, какъ и для казны, важную потребность скораго окончанія этихъ дѣлъ, — по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства и по выслушаніи мнѣній Общаго Собранія Государственнаго Совѣта, Мы постановили учредить особую для разсмотрѣнія упомянутыхъ дѣлъ Администраціонную Делегацію, которой предписываемъ слѣдующія правила:

ОТДѢЛЪ I.

Составъ и преимущества Администраціонной Делегаціи, а также относящіеся къ ней предметы.

Статья 1.

Окончательное разрѣшеніе нижепоименованныхъ, въ 6 и 7 статьяхъ, администраціонныхъ споровъ, которымъ до воспослѣдованія постояннаго по сему предмету распоряженія, имѣлъ заниматься Государственный Совѣтъ, поручаемъ отнынѣ вновь учрежденной Администраціонной Делегаціи, которая начнетъ свои занятія въ Варшавѣ съ 15 Апрѣля с. г. и будетъ продолжать оныя ежедневно, за исключеніемъ церковныхъ праздниковъ и отечественныхъ торжествъ, съ 8 до 2 часовъ, до окончанія ввѣренныхъ ей дѣлъ.

Статья 2.

Сія Администраціонная Делегація состоитъ изъ однаго Предсѣдателя, избраннаго изъ Сенаторовъ, и шести Членовъ. Присутствіе трехъ, включая въ это число и Предсѣдателя, составляетъ законный комплектъ. При равенствѣ голосовъ, дѣло рѣшаетъ

ło rozwijania Ustawy konstytucyjnéj trudnić się mogła ułatwianiem zaległych i biegnących interessów Administracyjnego sporu poniżéj wyszczególnionych; z drugiéj zaś uważając niezbędną, a równie dla stron jako i dla Skarbu ważną, potrzebę prędkiego tychże interessów ukończenia; na przełożenie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu zdań Rady Stanu Ogólnego Zgromadzenia, postanowiliśmy utworzyć osobną, dla załatwienia wspomnionych interessów delegacyą administracyjną, ktoréj następujące przepisujemy prawidła:

TYTUŁ I.

SKŁAD I ATTRYBUCYE ADMINISTRACYJNÉJ DELEGACYI, ORAZ PRZEDMIOTY DO NIÉJ NALEŻĄCE.

Artykuł 1.

Ostateczne sporów administracyjnych, poniżéj w Artykułach 6 i 7 wyrażonych, roztrzyganie, którém, aż do stałego w téj materyi urządzenia, trudnić się miała Rada Stanu, poruczamy odtąd nowo utworzonéj delegacyi administracyjnéj, która urzędowanie swoje na dniu 15 Kwietnia r. b. w Warszawie rozpocznie, i one codziennie, wyjąwszy dnie Świąt Kościelnych i uroczystości krajowych, od godziny ósméj do drugiéj odbywać będzie, aż dopóki powierzonych sobie spraw nie ukończy.

Artykuł 2.

Ta delegacya administracyjna składać się będzie z jednego Prezesa, który z pomiędzy Senatorów wyznaczonym być ma, i z sześciu Członków. Obecność trzech, rachując w to i prezydującego, potrzebną jest do legalnego kompletu.

Предсѣдательствующій. Въ случаѣ надобности, Делегація можетъ заниматься въ двухъ особыхъ комплектахъ.

Статья 3.

Къ этой Делегаціи причисляется три Ассессора съ совѣщательнымъ голосомъ и столько же канцелярскихъ чиновниковъ. Одинъ Ассессоръ занимается письменною частію и, въ случаѣ надобности, заступаетъ мѣсто отсутствующаго Члена съ рѣшительнымъ голосомъ. Другіе два, обязаны приготовлять дѣла къ рѣшенію.

Статья 4.

Правительственныя Коммиссіи: Юстиціи, Внутреннихъ Дѣлъ, а также Финансовъ и Казначейства, обязаны представить совокупно кандидатовъ въ Члены Делегаціи и въ Ассессоры въ тройномъ числѣ, а Намѣстникъ, въ Государственномъ Совѣтѣ, избираетъ изъ представленныхъ.

Статья 5.

Администраціонная Делегація въ послѣдней инстанціи разрѣшаетъ ввѣренныя ей дѣла. Рѣшенія оной не подлежатъ дальнѣйшей аппеляціи, ни протесту, и не требуютъ никакого высшаго утвержденія.

Статья 6.

Слѣдующіе предметы предоставляются окончательному разрѣшенію Администраціонной Делегаціи:

а) касающіеся предъявленнаго права на облегченіе споры, въ которыхъ аппеляцію на рѣшеніе Префектуральнаго Совѣта или Воеводской Коммиссіи подаетъ или частное лицо, или Правительственная Коммиссія Внутреннихъ Дѣлъ или Финансовъ и Казначейства;

Równość zdań prezydujący rozwiązuje. W przypadku potrzeby, delegacya działać może w dwóch osobnych kompletach.

Artykuł 3.

Trzech Assessorów z głosem doradczym, i tyluż Kancellistów, dodanych zostanie do téjże delegacyi. Jeden Assessor trzymać będzie pióro, a w przypadku potrzeby zastępować może nieobecnego członka z głosem stanowczym. Innych dwóch obowiązkiem będzie przygotowywanie spraw do decyzyi.

Artykuł 4.

Kommissye Rządowe: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu podadzą spólnie kandydatów na Członków delegacyi i Assessorów, w liczbie potrójnéj, a Namiestnik w Radzie Stanu z podanych wybierze.

Artykuł 5.

Delegacya administracyjna mocą ostatecznéj Instancyi rozstrzyga powierzone sobie interessa. Decyzye jéj nie podpadają dalszemu odwołaniu się ani oppozycyi, i nie potrzebują żadnego wyższego potwierdzenia.

Artykuł 6.

Następujące przedmioty oddane są pod ostateczne roztrzygnięcie delegacyi administracyjnéj:

a) Spory, tyczące się żądanéj allewiacyi, w których bądź strona prywatna, bądź Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, albo Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu odwoła się od Wyroku Rady Prefekturalnéj, lub od Kommissyi Wojewódzkiéj.

б) споры, возникающіе изъ арендованія коронныхъ, народныхъ и возвращенныхъ казнѣ имѣній, по жалобамъ арендатора, который считаетъ себя притѣсненнымъ въ экономическомъ отношеніи окончательно составленнымъ разсчетомъ;

в) споры, возникающіе по поводу контрактовъ или договоровъ, заключенныхъ между администраціонными вѣдомствами съ одной, и откупщиками, подрядчиками, или другими тому подобными договаривающимися лицами, съ другой стороны, для удовлетворенія государственной надобности.

Подробное означеніе случаевъ и правилъ по сему предмету помѣщено ниже, во второмъ отдѣлѣ.

Статья 7.

Власть окончательно разрѣшать поименованные въ предъидущей статьѣ споры, относится какъ къ тѣмъ, которые остались нерѣшенными съ извѣстнаго времени, такъ и къ тѣмъ, которые будутъ производиться до времени совершеннаго устройства конституціонныхъ вѣдомствъ.

Статья 8.

Предсѣдатель и каждый изъ Членовъ Администраціонной Делегаціи, прежде нежели начнетъ исполнять свою должность, выполнитъ передъ Совѣтомъ Управленія Царства слѣдующую присягу:

„Я N. N. клянусь Всемогущему Богу и проч., что въ раз„рѣшеніи дѣлъ администраціоннаго спора, равно какъ и во всѣхъ „занятіяхъ, которыя будутъ мнѣ ввѣрены въ Делегаціи для при„готовленія дѣла къ рѣшенію, буду соблюдать точно и неуклонно „справедливость, законъ и существующія донынѣ правила, и что „вполнѣ свято исполню возложенныя на меня обязанности, со„гласно распоряженіямъ и правиламъ, выраженнымъ въ поста„новленіи Правительства отъ 20 Февраля с. г. учреждающемъ „Администраціонную Делегацію, не побуждаясь никакимъ къ ко-

b) Spory, wynikające z dzierżawy dóbr Korony, narodowych i do Skarbu powróconych, a przychodzące z zażalenia dzierżawcy, mieniącego się być uciążonym przez obrachunek, w drodze ekonomicznéj ostatecznie sporządzony.

c) Spory pochodzące z kontraktów lub umów, które między Władzami Administracyjnemi z jednéj, a liwerantami, antreprenerami lub innemi podobnemi kontrahentami z drugiéj strony, w celu zaopatrzenia publicznéj potrzeby, zawarte zostały.

Szczegółowe oznaczenie przypadków i prawideł w téj materyi, objęte są poniżéj w Tytule drugim.

Artykuł 7.

Władza ostatecznego roztrzygania sporów Artykułem poprzedzającym wskazanych, rozciąga się równie do tych, które z jakiejkolwiek epoki zalegly, jako i do tych, które aż do zupełnego urządzenia Władz Konstytucyjnych toczyć się będą.

Artykuł 8.

Prezes i każdy z członków delegacyi administracyjnéj, przed przystąpieniem do sprawowania obowiązków swoich, wykona przed Radą Administracyjną Królestwa następującą przysięgę:

„Ja N. N. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu etc. „iż w rozstrzyganiu interessów administracyjnego sporu, ró„wnie jak i we wszystkich pracach, które dla przygotowania „rzeczy do decyzyi zastaną mi powierzone w delegacyi, za„chowam ściśle i nieodstępnie sprawiedliwość, prawo i trwa„jące dotąd przepisy, i że obowiązków na mnie włożonych, „stosownie do rozporządzeń i prawideł w postanowieniu Rzą„du dnia 20 Lutego r. b. wydaném, delegacyą administracyj„ną wyznaczającém, umieszczonych, najświęciéj dopełnię; a to

„торой либо сторонѣ снисхожденіемъ, ни дружбою, благодарно-
„стію, мщеніемъ, ненавистію, просьбами, надеждою какого нибудь
„повышенія или услуги ни какимъ либо подаркомъ, но напро-
„тивъ, поступая такъ, дабы я въ теченіе всего времени ввѣ-
„ренной мнѣ должности далъ точныя доказательства неповреж-
„денной совѣсти и безпристрастнаго мнѣнія."

Ассессоры Делегаціи, а равно и чиновники, которыхъ оказалось бы нужнымъ употребить для предуготовительныхъ исчисленій, выполняютъ ту же самую присягу, за исключеніемъ изъ оной только слѣдующихъ словъ въ началѣ:

„въ разрѣшеніи дѣлъ администраціоннаго спора, равно „какъ и".

Ассессоръ же письмоводитель, выполняетъ полную присягу присовокупляя:

„что рѣшенія Делегаціи буду составлять вѣрно и съ точнымъ изложеніемъ причинъ."

ОТДѢЛЪ. II.

Правила разсматриванія поступающихъ на рѣшеніе Администраціонной Делегаціи споровъ.

ГЛАВА I.

Правила относительно споровъ о облегченіи.

Статья 9.

Для прекращенія всѣхъ недоразумѣній, какія произошли отъ ошибочнаго пониманія приговоровъ, рѣшеній и постановленій, опредѣляющихъ право на облегченіе, а вмѣстѣ съ тѣмъ для доставленія Администраціонной Делегаціи возможности удобнѣйшаго и вѣрнѣйшаго постановленія рѣшеній по сему предмету, предлагаются ей для исполненія слѣдующія объяснительныя главныя правила.

„nie uwodząc się żadnym dla któréjkolwiek strony względem, ani téż przyjaźnią, wdzięcznością, zemstą, nienawiścią, „prośbami, nadzieją jakiéjkolwiek promocyi lub przysługi, ani „jakimkolwiek datkiem, ale owszem sprawując się tak, abym „w całym ciągu powierzonego mi urzędowania zachował wierne świadectwo nienadwerężonego sumienia i bezstronnego „zdania. Tak mi Panie Boże etc."

Assessorowie delegacyi, równie jako i officialiści, którychby dla przygotowawczych obrachowań użyć znalazła się w potrzebie, wykonają tęż samą przysięgę, wyłączając tylko z niéj na początku następujące wyrazy:

„w roztrzyganiu interessów administracyjnego sporu ró„wnie jak i"

Assessor zaś pióro trzymający wykona całą dołączając:

„iż wyroki delegacyi wiernie, z dokładném wysłowie„niem powodów, oddawać będę."

TYTUŁ II.

PRAWIDŁA W ROZPOZNAWANIU SPORÓW, POD DECYZYĘ DELEGACYI ADMINISTRACYJNÉJ ODDANYCH.

ROZDZIAŁ I.

Prawidła co do sporów o allewiacye.

Artykuł 9.

Chcąc przeciąć wszelkie wątpliwości, jakie z mylnego rozumienia wyroków, uchwał i postanowień, prawo żądania allewiacyi urządzających, wynikły, a razem postawić delegacyę administracyjną w stanie, by tém łatwiéj i z niezawodniejszą pewnością w materyi téj wyrokować mogła, podają się jéj do zachowania następujące, objaśniające, główne prawidła.

Статья 10.

По смыслу Королевскаго декрета 17 Декабря 1810 года и основаннаго на томъ же декретѣ постановленія Совѣта Министровъ, послѣдовавшаго съ Королевскаго разрѣшенія 28 Ноября 1812 года, облегченіе не можетъ быть присуждено иначе, какъ только въ такомъ случаѣ, если ходатайствующій о немъ доказалъ, что, вслѣдствіе вреда, причиненнаго градобитіемъ, пожаромъ, наводненіемъ или военными происшествіями, лишенъ былъ годоваго дохода съ имѣнія полностію, или въ двухъ третьихъ частяхъ. Ни въ какомъ же случаѣ облегченіе не можетъ быть присуждено иначе, какъ только относительно одногодовыхъ или полугодовыхъ податей, платежей и ссыпокъ.

Статья 11.

Всѣ другаго рода потери, не принадлежащія вовсе къ счету дѣйствительнаго дохода съ представленныхъ къ облегченію имѣній, не могутъ быть причислены къ поименованнымъ въ предъидущей статьѣ доказательствамъ и не даютъ никакого права на облегченіе.

Статья 12.

Изъ убытка, претерпѣннаго въ дѣйствительныхъ доходахъ изъ имѣній по причинѣ военныхъ происшествій, слѣдуетъ вычитать тѣ предметы, которые, какъ подлежащіе ликвидаціи, имѣютъ уже свой особый путь вознагражденія, и потому не могутъ быть приводимы, какъ поводъ къ прошенію о облегченіи.

Статья 13.

Благодѣяніе, оказанное постановленіемъ бывшаго Совѣта Министровъ отъ 28 Ноября 1812 г., разореннымъ происшествіями тогдашней войны жителямъ, можетъ относиться и къ тѣмъ

Artykuł 10.

Podług brzmienia wyroku Królewskiego z daty 17 Grudnia 1810 roku i Uchwały Rady Ministrów, z upoważnienia Królewskiego, na dniu 28 Listopada 1812 r. wydanéj, do tegoż wyroku odwołującéj się, allewiacya nie może być przyznaną, jak tylko w takim przypadku, gdy żądający jéj udowodnił, iż przez gradobicie, pożar, wylew wody, lub klęski wojenne, pozbawionym został rocznego z dóbr dochodu w całkowitości, lub w dwóch trzecich częściach. W żadnym zaś przypadku nie może allewiacya być przyznaną, jak tylko na jednoroczne lub półroczne podatki, opłaty i zsypki.

Artykuł 11.

Wszelkie innego rodzaju straty majątkowe, nienależące bynajmniéj do rachunku dochodu właściwego z dóbr, do allewiacyi podanych, nie mogą wchodzić pomiędzy udowodnienia Artykułem poprzedzającym objęte, i nie dają żadnego prawa do żądania allewiacyi.

Artykuł 12.

Od straty, z przyczyny klęsk wojennych, w właściwych z dóbr przychodach poniesionéj, odtrącać należy te przedmioty, które jako kwalifikujące się do likwidacyi, mają już swoją oddzielną drogę wynagrodzenia, i tém samém nie mogą być przytaczane na poparcie prośby o allewiacyę.

Artykuł 13.

Dobrodziejstwo, Uchwałą byłéj Rady Ministrów z daty 28 Listopada 1812 roku, mieszkańcom przez klęski ówczesnéj wojny zniszczonym udzielone, rozciągać się może i do późniéj-

происшествіямъ, которыя случились послѣ изданія этого постановленія, если изъ неподлежащихъ сомнѣнію доказательствъ окажется, что хозяинъ какой нибудь деревни, вслѣдствіе происшедшаго въ томъ мѣстѣ между войсками сраженія, насильственнымъ безъ росписки захватомъ, лишенъ былъ дохода съ оной за цѣлый годъ, или за двѣ трети года; что также относится и къ облегченіямъ, просимымъ за убытки, понесенные съ самого начала упомянутой войны.

Статья 14.

Постановленія бывшаго Верховнаго Совѣта Варшавскаго Герцогства, на сколько они касаются предположеннаго облегченія для раззоренныхъ имѣній, находящихся въ разстояніи трехъ миль около крѣпостей: Модлина и Замостья, остаются въ своей силѣ, съ соблюденіемъ притомъ правилъ и основаній, заключающихся въ настоящемъ постановленіи.

Статья 15.

Потери, причиненныя военными произшествіями, по принадлежащія къ того рода всеобщимъ убыткамъ и отягощеніямъ, которымъ подверглись почти всѣ жители, не даютъ права на облегченіе.

Статья 16.

Въ опредѣленіи дѣйствительнаго въ одномъ году убытка въ доходахъ съ какого либо имѣнія, не должно смѣшивать съ нимъ убытка, понесеннаго въ другомъ году, или въ другомъ имѣніи; не должно также исчислять убытокъ ожидаемыхъ по составленной смѣтѣ доходовъ; напротивъ, слѣдуетъ въ исчисленіи точно отдѣлить годъ и имѣніе, показанные въ просьбѣ о облегченіи, и принимать въ разсчетъ тѣ только предметы годоваго дохода, которые въ немъ дѣйствительно существовали.

szych, po dniu téjże Uchwały zdarzeń, skoro z niewątpliwych udowodnień okaże się, iż właściciel wsi jakowéj, w skutku zaszłéj tamże między wojskami bitwy, przez gwałtowny bez kwitu zabór, pozbawiony został całorocznego lub dwóch trzecich części rocznego z niéj dochodu; co także rozumie się i o allewiacyach żądanych za klęski, od początku rzeczonéj wojny poniesione.

Artykuł 14.

Uchwały byłéj Rady Najwyższéj Księstwa Warszawskiego, ile tycze się zamierzonéj allewiacyi dla zniszczonych włości, w obwodzie trzech mil około twierd Modlina i Zamościa leżących, zostają w swéj mocy, z zawarowaniem prawideł i zasad w niniejszém postanowieniu objętych.

Artykuł 15.

Straty, z powodu wypadków wojennych poniesione, lecz należące do tego rodzaju szkód i ciężarów powszechnych, które każdego niemal mieszkańca dotknęły, nie nadają prawa do żądania allewiacyi.

Artykuł 16.

W ocenieniu prawdziwéj w jednym roku straty dochodów włości jakowéj, nie jest wolno mięszać do niéj straty z innego roku, lub z innéj włości wynikłe, ani téż rachować ubytek dochodów podług ułożonego anszlagu spodziewanych; ale przeciwnie należy w rachubie ściśle odosobnić rok i włość które podane zostały do allewiacyi, i przyjmować do obrachowania te tylko przedmioty rocznego dochodu, które realnie w owym roku egzystowały.

Статья 17.

Всѣ слѣдствія и показанія, приводимыя въ подкрѣпленіе права на облегченіе, должны имѣть характеръ совершенной точности несомнѣннаго судебнаго доказательства. Въ противномъ случаѣ, не будетъ на нихъ обращено никакого вниманія при окончательномъ рѣшеніи споровъ.

Статья 18.

Всѣ другія, не поименованныя въ семъ постановленіи, или не потвержденныя и не измѣненныя болѣе точнымъ постановленіемъ, правила соблюдаются согласно Декрету 17 Декабря 1810 года и другимъ позднѣйшимъ, существующимъ донынѣ, изданнымъ по сему предмету постановленіямъ.

ГЛАВА II.

Правила относительно взаимныхъ споровъ между казною и арендаторами коронныхъ, народныхъ и возвращенныхъ казнѣ имѣній, а также относительно другихъ поименованныхъ въ 6-ой статьѣ споровъ.

Статья 19.

Въ окончательномъ рѣшеніи взаимныхъ споровъ между казною съ одной и арендаторами коронныхъ, народныхъ и возвращенныхъ казнѣ имѣній съ другой стороны, Администраціонная Делегація обязана руководствоваться точно и неуклонно основаніями и правилами, показанными въ особомъ отъ сего числа постановленіи, по предмету взаимнаго исчисленія какихъ либо претензій, возникающихъ изъ договоровъ и контрактовъ на аренду упомянутыхъ имѣній.

Artykuł 17.

Wszelkie śledzenia i wykazy gwoli poparciu prawa do allewiacyi czynione, nosić powinny cechę prawdziwéj ścisłości niewątpliwego sądowego dowodu. Inaczéj, żaden na nie wzgląd mianym nie będzie w ostatecznym roztrzyganiu sporów.

Artykuł 18.

Wszelkie inne w niniejszém postanowieniu nie wyrażone, albo ściślejszém postanowieniem nieobostrzone, lub niezmienione prawidła, zachowane będą podług Dekretu z daty 17 Grudnia 1810 roku i innych późniejszych, dotąd egzystujących Uchwał, w tym przedmiocie wydanych..

ROZDZIAŁ II.

Prawidła co do sporów wzajemnych między Skarbem, a dzierżawcami dóbr Korony, Narodowych i do Skarbu powróconych tudzież co do innych sporów Artykułem 6-ym objętych.

Artykuł 19.

W ostateczném rozpoznawaniu wzajemnych sporów między Skarbem z jednéj, a dzierżawcami dóbr Korony, Narodowych i do Skarbu powróconych z drugiéj strony, delegacya administracyjna trzymać się ściśle i nieodstępnie winna zasad i przepisów jakie w osobném postanowieniu pod datą dzisiejszą wydaném, wskazane zostały, w przedmiocie wzajemnego obrachowania jakichkolwiek bądź pretensyj, pochodzących z dzierżawnych umów i kontraktów o pomienione dobra.

Статья 20.

Относительно другихъ споровъ, возникающихъ изъ контрактовъ или договоровъ, заключенныхъ между администраціонными вѣдомствами съ одной и поставщиками, откупщиками или другими подобными договаривающимися лицами съ другой стороны, для удовлетворенія государственной надобности,—Администраціонная Делегація должна дѣйствовать на точномъ основаніи заключающихся въ упомянутыхъ контрактахъ правилъ и условій, а гдѣ таковыя не будутъ ясно указаны, тамъ замѣнять ихъ обыкновенными администраціонными правилами, какими донынѣ руководствовались постоянно Министерства въ разрѣшеніи подобныхъ споровъ.

ОТДѢЛЪ III.

Порядокъ дѣйствій въ окончательномъ разрѣшеніи дѣлъ, представленныхъ Администраціонной Делегаціи.

ГЛАВА I.

О дѣлахъ по облегченію, какъ нерѣшенныхъ, такъ и текущихъ.

Статья 21.

Главный Секретаріатъ Государственнаго Совѣта и депутація, заступавшая прежде Коммисію Прошеній и Инструкцій, препровождаютъ немедленно въ Администраціонную Делегацію всѣ бумаги нерѣшенныхъ дѣлъ по облегченію, которыхъ очередной списокъ составляется тотчасъ, согласно указанному ниже, въ 38 статьѣ, распоряженію.

Статья 22.

Дѣла, по которымъ Министерство Финансовъ и Казначейства, согласно рѣшенію Префектуральнаго Совѣта, разсмотрѣло

Artykuł 20.

Co do innych sporów, pochodzących z kontraktów lub umów, które między Władzami administracyjnemi z jednéj— a liwerantami, antreprenerami lub innemi podobnemi kontrahentami z drugiéj strony, w celu zaopatrzenia publicznéj potrzeby zawarte zostały, delegacya administracyjna ściśle się trzymać powinna zasad i warunków, rzeczonemi kontraktami objętych; a gdzieby te nie były jasno wskazane, zastąpi one zwykłemi administracyjnemi prawidłami, jakich się Ministerya w rozstrzyganiu podobnych sporów stale dotąd trzymały.

TYTUŁ III.

Postępowanie w ostateczném rozstrzyganiu interessów pod wyrok delegacyi administracyjnéj oddanych.

ROZDZIAŁ I.

Co do interesów allewiacyjnych tak zaległych, jako i bieżących.

Artykuł 21.

Sekretaryat główny Rady Stanu, i deputacya zastępująca dawniéj Kommissyę Podań i Instrukcyi, odeślą bezzwłocznie do delegacyi Administracyjnéj wszelkie akta zaległych interessów allewiacyjnych, których wokanda natychmiast ułożoną będzie, stosownie do rozporządzenia poniżéj w Artykule 38 wyrażonego.

Artykuł 22.

Sprawy, w których Ministerium Przychodów i Skarbu zgodnie z wyrokiem Rady Prefekturalnéj poznało udzieloną alle-

присужденное облегченіе, не подлежатъ уже дальнѣйшему разсмотрѣнію Администраціонной Делегаціи, и приведеніе оныхъ въ исполненіе принадлежитъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Статья 23.

По дѣламъ о облегченіи, въ которыхъ заступающая Коммисію Прошеній и Инструкцій депутація согласилась въ мнѣніи своемъ съ рѣшеніемъ Префектуральнаго Совѣта, Администраціонная Делегація должна только сдѣлать точную повѣрку бумагъ, для удостовѣренія, не произошло ли въ томъ рѣшеніи нарушеніе какого нибудь изъ указанныхъ въ семъ постановленіи основаній или правилъ. Въ случаѣ совершеннаго сходства съ сими основаніями и правилами, она препровождаетъ документы, для исполненія рѣшенія, въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, въ противномъ же случаѣ, исправляетъ упущеніе и постановляетъ окончательное рѣшеніе. Тотъ же самый порядокъ дѣйствія соблюдается въ дѣлахъ о облегченіи, въ которыхъ мнѣніе бывшаго Центральнаго Комитета согласно съ рѣшеніемъ Префектуральнаго Совѣта.

Статья 24.

Всѣ другія нерѣшенныя дѣла, касающіяся облегченій, должны быть разсматриваемы во всѣхъ подробностяхъ своихъ, какъ относительно предмета, такъ и относительно формы, и сторона, рекурсующая противъ рѣшенія Префектуральнаго Совѣта, имѣетъ право подкрѣпить свой рекурсъ новымъ письменнымъ доказательствомъ, которое однакоже можетъ быть подано только въ теченіе двадцати дней со времени начатія дѣйствій Администраціонной Делегаціи.

Статья 25.

Равно по нерѣшеннымъ, какъ и по вновь поступающимъ дѣламъ о облегченіи, не дозволяется сторонамъ приводить Ад-

wiacyę, nie podpadają już pod dalsze rozpoznawanie delegacyi Administracyjnéj, i należy do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu przyprowadzić one do skutku.

Artykuł 23.

W sprawach allewiacyjnych, w których deputacya zastępująca Kommissyą Podań i Instrukcyi zgodziła się w zdaniu swojém z Wyrokiem Rady Prefekturalnéj, delegacya Administracyjna zrobić tylko powinna baczną superrewizyę aktów, dla przekonania się, czyli w tym wyroku nie zaszło zgwałcenie którejkolwiek z zasad lub prawideł, postanowieniem niniejszém wskazanych. W przypadku zupełnéj zgodności z temi zasadami i prawidłami, odeszle Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu akta dla wykonania decyzyi, w przeciwnym zaś razie uchybienie sprostuje i ostateczną wyda decyzyę. Toż samo postępowanie zachowaném będzie w sprawach allewiacyjnych, w których zdanie byłego Komitetu Centralnego zgodném jest z Wyrokiem Rady Prefekturalnéj.

Artykuł 24.

Wszelkie inne zaległe sprawy allewiacyjne roztrząsanemi być mają we wszystkich szczegółach swoich, tak co do materyi, jako i co do formy, i wolno zostanie stronie rekursującéj naprzeciw Wyrokowi Rady Prefekturalnéj, poprzeć swój rekurs nowém obrończém pismem, które jednak w ciągu dwudziestu tylko dni od daty rozpoczęcia delegacyi Administracyjnéj podaném być może.

Artykuł 25.

Równie w zaległych, jako i w nowo wprowadzonych sprawach allewiacyjnych, nie wolno będzie stronom delega-

министраціонной Делегаціи новыхъ фактовъ, ни представлять или требовать новыхъ доказательствъ въ подкрѣпленіе прежнихъ, представленныхъ Префектуральному Совѣту. Впрочемъ Административная Делегація можетъ возвратить дѣло для произведенія болѣе обстоятельнаго слѣдствія, или мѣстной повѣрки, если то будетъ найдено ею нужнымъ.

Статья 26.

Въ объясненіе и дополненіе 40 статьи учрежденія Государственнаго Совѣта отъ 19 Сентября 1810 года, въ которой дозволенъ трехмѣсячный срокъ на подачу аппеляціи на рѣшеніе Префектуральнаго Совѣта, и для того, чтобы, подробнымъ означеніемъ формъ и времени врученія этихъ рѣшеній, было облегчено разрѣшеніе произшедшихъ прежде и на будущее время могущихъ произойти недоразумѣній, постановляются слѣдующія объяснительныя правила:

a) рѣшеніе Префектуральнаго Совѣта должно быть не позже четырнадцати дней, считая съ числа рѣшенія, препровождено этимъ Совѣтомъ въ засвидѣтельствованной копіи, вмѣстѣ съ документами, въ Министерство Финансовъ и Казначейства, и въ то же самое время вручено въ засвидѣтельствованныхъ копіяхъ Префекту и просителю. Врученіе просителю должно быть исполнено присяжнымъ судебнымъ или администраціоннымъ служителемъ. Рапортъ Министерству долженъ заключать въ себѣ числа и свидѣтельства таковыхъ врученій;

b) трехмѣсячный срокъ для подачи аппеляціи начинается для частнаго лица со дня таковаго врученія, для казны же— со дня, въ который рѣшеніе съ документами поступило въ Министерство, и котораго доказательство основано на Главномъ журналѣ того же Министерства;

c) при аппеляціяхъ, какъ казны, такъ и частнаго лица, должны быть приложены свидѣтельства, что дозволенный для аппеляціи трехмѣсячный срокъ еще не кончился.

cyi Administracyjnéj przytaczać nowych faktów, ani składać lub żądać nowych udowodnień, na poparcie dawniejszych, w Radzie Prefekturalnéj odbytych. Jednakże delegacya Administracyjna może odesłać rzecz, dla udokładnienia śledztw lub rewizyi miejscowych, jeżeliby tych konieczną potrzebę uznała.

Artykuł 26.

W objaśnieniu i uzupełnieniu Art. 40 organizacyi Rady Stanu z daty 19 Września 1810 r., którym dozwolone są trzy miesiące czasu do odwołania się od Wyroków Rady Prefekturalnéj, i w zamiarze, aby przez szczegółowe oznaczenia form i czasu wręczeń tychże Wyroków, ułatwioném zostało rozwiązanie wynikłych dawniéj i zachodzić nadal mogących wątpliwości, podają się następne objaśniające prawidła:

a) Wyrok Rady Prefekturalnéj powinien być przez tęż Radę najdaléj w dniach czternastu od daty Wyroku przesłanym w kopii wierzytelnéj, wraz z aktami, do Ministerium Przychodów i Skarbu, i w tymże samym czasie w kopijach wierzytelnych wręczonym Prefektowi i stronie interessowanéj. Wręczenie stronie dopełnioném być ma przez officialistę Sądowego, lub Administracyjnego i przysięgłego. Raport do Ministerium obejmować będzie daty i świadectwa takowych wręczeń;

b) Czas trzymiesięczny rekursu zaczyna się dla strony prywatnéj od dnia takowego wręczenia, dla Skarbu zaś od dnia, w którym Wyrok z aktami nadszedł do Ministerium, a którego dowód polega na Dzienniku Generalnym Ministeryi;

c) Przy rekursach bądź Skarbu, bądź strony prywatnéj, mają być dołączone udowodnienia, iż trzymiesięczny czas do rekursowania dozwolony, nie upłynął.

ГЛАВА II.

О спорахъ между казною и арендаторами, а также тѣхъ, которые возникаютъ изъ контрактовъ, заключенныхъ съ откупщиками и подрядчиками.

Статья 27.

Если арендаторъ коронныхъ, народныхъ или возвращенныхъ казнѣ имѣній, или продолжающій аренду, или оставившій оную, согласенъ на составленный надлежащими вѣдомствами разсчетъ взаимныхъ претензій по арендѣ, въ такомъ случаѣ Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства оканчиваетъ дѣло съ арендаторомъ, а о подробностяхъ таковаго разсчета увѣдомляетъ Администраціонную Делегацію.

Статья 28.

Если же арендаторъ полагаетъ, что составленный разсчетъ причиняетъ ему убытокъ, и объявитъ на бумагѣ желаніе подать апеляцію, въ такомъ случаѣ вѣдомство, производящее это дѣйствіе, должно немедленно вручить ему оффиціально (посредствомъ присяжнаго и назначеннаго для этого служителя) засвидѣтельствованную копію всего разсчета и объявленнаго по оному во всѣхъ подробностяхъ рѣшительнаго мнѣнія, а послѣ этого всѣ документы, касающіеся этого спора, вмѣстѣ съ документами оффиціальныхъ врученій, безъ малѣйшаго замедленія препроводить въ Администраціонную Делегацію.

Статья 29.

Рекурсующему арендатору опредѣляется со дня врученія двадцатидневный срокъ для подачи своей апелляціонной жалобы, которая по обыкновенной формѣ, должна заключать въ себѣ все

ROZDZIAŁ II.

Co do sporów między Skarbem i dzierżawcami, niemniéj tych które z kontraktów, z liwerantami i antreprenerami zawartych, wynikają.

Artykuł 27.

Jeżeli dzierżawca dóbr Korony, Narodowych lub do Skarbu poruczonych, bądź w dzierżawie jeszcze zostający, bądź z niéj wyszły, przestaje na obrachowaniu, które przez właściwe, do tego upoważnione Władze, odbytém zostało z wzajemnych z dzierżawy pretensyj, naówczas Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu rzecz całą z dzierżawcą ukończy, a uwiadomienie o szczegółach takowego obrachunku do delegacyi Administracyjnéj prześle.

Artykuł 28.

Jeżeli zaś dzierżawca mniema się być ukrzywdzonym przez odbyte dzieło obrachunku, i chęć odwołania się od niego na piśmie oświadczy, naówczas Władza odbywająca tę czynność, powinna mu bezzwłocznie w sposobie urzędowym wręczyć (przez przysięgłego i na to wyznaczonego officialistę) wierzytelną kopiję całego obrachunku i danéj względem niego we wszystkich kategoryach stanowczéj opinii, a potém akta wszelkie tego sporu wraz z dowodami urzędowych wręczeń, bez najmniejszéj zwłoki, do delegacyi Administracyjnéj odesłać.

Artykuł 29.

Dzierżawcy rekursującemu, dozwala się od daty wręczenia czas dni dwudziestu do podania swojéj rekursowéj skargi, która podług zwykłéj osnowy powinna w sobie obejmo-

то, что можетъ служить объясненіемъ и подкрѣпленіемъ рекурса. Жалоба сія должна быть представлена въ канцелярію Делегаціи, съ приложеніемъ къ ней свидѣтельства, что опредѣленный для подачи рекурса срокъ еще не кончился.

Статья 30.

Если жалоба не будетъ подана въ дозволенный двадцатидневный срокъ, считая со дня врученія, въ такомъ случаѣ составленный уполномоченнымъ для этого вѣдомствомъ разсчетъ и послѣдовавшія по оному мнѣнія, входятъ въ законную силу относительно арендатора, и тогда Администраціонная Делегація всѣ документы, касающіеся этого спора, отсылаетъ обратно въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства для исполненія.

Статья 31.

Разсчетъ можетъ быть рекурсованъ въ одной только или въ нѣсколькихъ статьяхъ и тогда относительно другихъ, не рекурсованныхъ статей, остается онъ только для окончательнаго исполненія Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, по смыслу 27 статьи.

Статья 32.

Касательно другихъ споровъ, возникающихъ изъ контрактовъ, заключенныхъ для удовлетворенія государственной надобности, между Администраціонными вѣдомствами съ одной и откупщиками, подрядчиками и другими подобными договаривающимися лицами съ другой стороны, постановлено уже выше, въ 20 статьѣ, основаніе разсматриванія оныхъ. Порядокъ же дѣйствій по симъ предметамъ въ низшей администраціонной инстанціи остается тотъ самый, какой существовалъ донынѣ.

wać to wszystko, co do wyjaśnienia rzeczy i poparcia rekursu służyć może. Skarga ta złożoną będzie w Kancellaryi delegacyi, i do niéj dołączone być ma udowodnienie, iż oznaczony czas do rekursu jeszcze nie upłynął.

Artykuł 30.

Jeżeli skarga nie będzie podaną w dozwolonym czasie dni dwudziestu od wręczenia, tedy obrachunek przez upoważnioną do tego Władzę odbyty, i wydane względem niego opinije, stają się prawomocnemi względem dzierżawcy, a naówczas delegacya Administracyjna odsyła napowrót wszelkie akta tego sporu do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, celem przywiedzenia rzeczy do skutku.

Artykuł 31.

Obrachunek może być w jednéj tylko, lub więcéj kategoryach rekursowanym; a naówczas co do innych kategoryj nierekursowanych, pozostaje on jedynie do ostatecznego ułatwienia przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu, w myśl Artykułu 27.

Artykuł 32.

Co się tycze innych sporów, pochodzących z kontraktów lub umów, które między Władzami Administracyjnemi z jednéj, a liwerantami, antreprenerami, lub innemi podobnemi kontrahentami z drugiéj strony, w celu zaopatrzenia publicznéj potrzeby, zawarte zostały, względem tych sporów postanowiona jest już wyżéj, w Artykule 20, zasada rozpoznawania ich. Postępowanie zaś co do tych przedmiotów w niższéj Instancyi Administracyjnéj, pozostanie toż samo, jakie dotąd było w używaniu.

ГЛАВА III.

Общія правила дѣйствій.

Статья 33.

Всѣ дѣйствія Администраціонной Делегаціи, до времени окончательнаго по каждому дѣлу рѣшенія, производятся между казною и сторонами на бумагѣ. Никакія публичныя аудіенціи не дозволяются.

Статья 34.

Сторона, имѣющая споръ съ казною, не нуждается въ употребленіи юристовъ для подачи доказательствъ по своему дѣлу. Подавать оныя можетъ она сама, или посредствомъ другаго избраннаго на сей предметъ въ Варшавѣ лица. Во всякомъ однакоже случаѣ, она обязана при первомъ прошеніи своемъ назначить и поименовать своего повѣреннаго въ Варшавѣ, въ квартирѣ котораго должны быть производимы всѣ обыкновенныя врученія. Еслибы она это упустила изъ виду, или ошиблась въ избраніи повѣреннаго или поименованіи его фамиліи и мѣста жительства, въ такомъ случаѣ остается виновна сама во всѣхъ вредныхъ послѣдствіяхъ, имѣющихъ рѣшительное вліяніе на успѣхъ ея дѣла.

Статья 35.

Правительственныя Коммисіи непосредственно представляютъ Администраціонной Делегаціи свои заключенія и доводы.

Статья 36.

Лишь только дѣло будетъ введено или отослано въ Администраціонную Делегацію, какъ въ послѣднюю инстанцію, —всѣ

ROZDZIAŁ III.

Ogólne prawidła postępowania.

Artykuł 33.

Całe postępowanie delegacyi Administracyjnéj, aż do ostatecznego w każdym interessie zawyrokowania, odbywać się będzie między Skarbem i stronami na piśmie. Żadne audiencye publiczne miejsca nie mają.

Artykuł 34.

Strona z Skarbem spór wiodąca niepotrzebuje używać prawników do podawania obrończych wywodów swego interessu. Może podawać one sama, lub przez inną, na ten koniec wybraną w Warszawie osobę. W każdym jednak przypadku powinna przy pierwszém podaniu swojém, ustanowić i wymienić swego w Warszawie zastępcę, w którego mieszkaniu wszelkie zwyczajne wręczenia odbywane będą. Jeżeliby tego zaniedbała, lub pomyliła się w wyborze zastępcy, albo w wymienieniu nazwiska jego i mieszkania, tedy wszelkie ztąd szkodliwe skutki, a na los swego interessu nieodzownie stanowcze, sama sobie przypisze.

Artykuł 35.

Kommissye Rządowe podają same bezpośrednio do Administracyjnéj delegacyi wywody i obróny swoje.

Artykuł 36.

Skoro interess pod ostateczną instancyę delegacyi Administracyjnéj już wprowadzonym lub odesłanym zostanie, te-

дальнѣйшія взаимныя сношенія и оффиціальныя врученія доводовъ, документовъ и вызововъ производятся въ Варшавѣ, посредствомъ присяжнаго возная, котораго назначаетъ Административная Делегація и который долженъ представить соотвѣтственный залогъ, въ обезпеченіе благонадежнаго исполненія этой обязанности.

Статья 37.

Во всякомъ случаѣ, какъ казенная, такъ и частная сторона не можетъ представлять Административной Делегаціи болѣе одной письменной защиты. Для подачи отвѣта на заявленіе стороны, подкрѣпляющей свой рекурсъ, опредѣляется пятнадцатидневный срокъ со дня врученія.

Статья 38.

Согласно установленному въ 6-й статьѣ троякому роду переданныхъ на окончательное рѣшеніе Административной Делегаціи споровъ, опредѣляетъ она три срока, а вмѣстѣ съ тѣмъ устанавливаетъ неизмѣнную очередь, по которой онѣ будутъ рѣшаемы, съ тѣмъ, что еслибы въ который-либо изъ этихъ сроковъ не доставало дѣлъ, или же онѣ были бы окончены въ кратчайшее время, въ такомъ случаѣ слѣдующій по очереди срокъ долженъ быть соблюденъ для производства записей. Сіи три срока должны быть всегда вывѣшены на дверяхъ Канцеляріи Делегаціи и даже опубликованы въ газетахъ, по мѣрѣ поступленія для записи дѣлъ. По полученіи бумагъ по дѣламъ о облегченіи изъ Канцеляріи Государственнаго Совѣта и изъ Депутаціи, заступающей мѣсто Коммисіи Прошеній и Инструкцій, Административная Делегація немедленно распоряжается о составленіи очереднаго спискаэт имъ спорамъ, въ порядкѣ времени отсылки каждаго изъ нихъ въ бывшій Государственный Совѣтъ, или въ Верховный Совѣтъ Герцогства, или во временное Управленіе Царства. Послѣ же, по мѣрѣ поступленія и присылки въ Делегацію спорныхъ дѣлъ, они помѣщаются въ спискѣ.

dy wszelkie dalsze wzajemne kommunikacye i wręczenia urzędowe pism obrończych, papierów i wezwań, dziać się będą w Warszawie przez woźnego przysięgłego, którego delegacya Administracyjna wybierze, i który ma być przyzwoicie kaucionowanym za niezawodność w dopełnianiu tego obowiązku.

Artykuł 37.

W żadnym przypadku strona publiczna, równie jako i strona prywatna nie może podawać do delegacyi Administracyjnéj więcéj nad jedno obrończe pismo. Czas do podania odpowiedzi na pismo strony, rekurs swój popierającéj, dozwala się do dni piętnastu od daty wręczenia.

Artykuł 38.

Stosownie do ustanowionego w Art. 6 trojakiego rodzaju sporów, pod ostateczną decyzyę delegacyi Administracyjnéj oddanych, ustanowi ona trzy wokandy, a razem i niezmienną koléj, podług któréj odsądzane będą, z zastrzeżeniem, iż gdyby na któréj z nich nie dostawało spraw, lub te w krótszym czasie odbyły się, naówczas następująca z kolei wokanda wzięta będzie do odbywania wpisów. Te trzy wokandy wywieszonemi być mają ciągle na drzwiach Kancellaryi delegacyi, a nawet i ogłaszanemi przez Gazety publiczne, w miarę przybywających do wpisania interessów. Po odebraniu aktów spraw allewiacyjnych z Kancellaryi Rady Stanu i od deputacyi zastępującéj Kommissyą Podań i Instrukcyi, delegacya Administracyjna wygotować niezwłocznie rozkaże wokandę tychże sporów, porządkiem dat odesłania każdéj do byłéj Rady Stanu lub do Rady Najwyższéj Księstwa, albo do tymczasowego Rządu Królestwa. Późniéj zaś w miarę przybywających i odsyłanych do delegacyi interessów spornych, będą one na wokandy umieszczonemi.

Статья 39.

Каждое дѣло или повѣрка передается для доклада, одному изъ Членовъ Делегаціи. Раздѣленіе этихъ докладовъ между Членами производится посредствомъ еженедѣльныхъ тиражей. Ассессоры употребляются для составленія докладовъ по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ, а также для другихъ занятій, которыя окажутся нужными для приготовленія спора къ окончательному разрѣшенію. Тамъ, гдѣ для объясненія и оцѣнки встрѣтятся трудные и запутанные разсчеты, Администраціонная Делегація можетъ требовать отъ Главной Счетной Палаты командированія двухъ или трехъ Рахмистровъ.

Статья 40.

Приготовленный докладъ, вмѣстѣ съ документами, долженъ быть переданъ по очереди каждому изъ Членовъ по крайней мѣрѣ на одинъ день, для внимательнаго разсмотрѣнія, послѣ чего дѣло поступаетъ въ порядкѣ записи на рѣшеніе, при которомъ каждому изъ Членовъ предоставляется свое мнѣніе пріобщить къ дѣлу на бумагѣ.

Статья 41.

Частная сторона, которая, по предмету частныхъ претензій, была бы удалена съ рекурсомъ своимъ или касательно всего дѣла, или касательно отдѣльной статьи, подвергается пени за несправедливый позовъ и обязана возвратить издержки. Пеня эта взыскивается въ количествѣ трехъ процентовъ съ исчисленной рѣшеніемъ Делегаціи и несправедливо требуемой суммы.

Статья 42.

Администраціонная Делегація черезъ каждыя двѣ недѣли подаетъ Государственному Совѣту рапортъ о своихъ дѣйствіяхъ,

Artykuł 39.

Każda sprawa lub superrewizya oddaną będzie do referatu jednemu z członków delegacyi; losowanie co tydzień odbywane, stanowi o takowym rozkładzie referatów pomiędzy członków. Assessorowie używani będą do referowania spraw allewiacyjnych, oraz do innych prac, które okazały by się potrzebnemi dla przygotowania sporu do ostatecznego rozstrzygnienia. Tam, gdzie zachodzić będą mozolne i zwikłane rachuby do wyjaśnienia i ocenienia, może delegacya Administracyjna wezwać Główną Izbę Rachunkową o przydanie dwóch lub trzech Rachmistrzów.

Artykuł 40.

Referat wygotowany, powinien być kolejno udzielonym wraz z aktami każdemu z członków, na dzień przynajmniéj jeden, dla rozważnego przejrzenia, poczém sprawa porządkiem wpisów przychodzi do decyzyi, przy któréj każdemu z członków wolno będzie zdanie swoje na piśmie złożyć do aktów.

Artykuł 41.

Strona prywatna, która w przedmiocie prywatnych pretensyj z rekursem swoim, bądź co do całéj sprawy, bądź co do pojedynczéj kategoryi oddaloną zostanie, podpada karze niesłusznego wywołania i zwrotu kosztów. Kara ta wynosić będzie trzy procenta od summy, jaka wyrokiem delegacyi odciętą została, i niesłusznie żądaną była.

Artykuł 42.

Delegacya Administracyjna przesyła co dwa tygodnie do Rady Stanu raport odbytych przez siebie czynności z sum-

съ краткимъ изложеніемъ каждаго рѣшеннаго ею дѣла и его содержанія. Всякое постановленное ею рѣшеніе должно быть немедленно, вмѣстѣ съ документами, отослано въ подлежащую Правительственную Коммисію, для приведенія онаго въ исполненіе или изысканія мѣръ къ исполненію.

Статья 43.

Администраціонная Делегація, въ теченіе двухъ недѣль со времени вступленія въ должность, опредѣлитъ внутреннее распредѣленіе занятій своихъ, присовокупивъ къ тому всѣ другія обыкновенныя правила и освященныя употребленіемъ формы дѣйствія, которыя въ упомянутыхъ выше статьяхъ не поименованы, не перемѣнены, или же точнѣе не обозначены.

Исполненіе сего постановленія, которое должно быть напечатано въ Дневникѣ Законовъ, предписываемъ Правительственнымъ Коммисіямъ, въ чемъ оно каждой изъ нихъ принадлежитъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ Администраціонномъ Засѣданіи, 20 Февраля 1816 года.

(подписано) *Заіончекъ.*

marycznym wykazem każdéj rozstrzygnionéj sprawy i jéj przedmiotu. Każdy przez nią wydany wyrok powinien być natychmiast wraz z aktami odesłanym do właściwéj Kommissyi Rządowéj, dla ściągnienia lub poszukiwania egzekucyi jego.

Artykuł 43.

Delegacya Administracyjna, w przeciągu dwóch tygodni od czasu wejścia w obowiązki, wygotuje wewnętrzną ordynacyę działań swoich, dołączając do niéj wszelkie inne zwykłe przepisy i używaniem poświęcone formy w postępowaniu, które powyższemi artykułami nie zostały objęte, lub zmienione, albo téż ściśléj oznaczone.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném być ma, Kommissyom Rządowym, w czém do któréj należy, poruczamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Administracyjném dnia 20 Lutego 1816 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

№ 10.

Постановленіе, опредѣляющее, какія подати, въ случаѣ понесенныхъ убытковъ, подлежатъ облегченію.

(25 Октября 1817 г.)

ПО УКАЗУ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА
АЛЕКСАНДРА I,
ИМПЕРАТОРА ВСЕРОССІЙСКАГО, КОРОЛЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Королевскій Намѣстникъ въ Государственномъ Совѣтѣ.

Для устраненія недоразумѣній, какія произошли при примѣненіи 2-ой и 4-ой статей Королевскаго декрета отъ 17 Декабря 1810 г. къ особеннымъ случаямъ, заслуживающимъ облегченія въ податяхъ, а также, желая прекратить подаваемые по сему поводу рекурсы, точнѣйшимъ объясненіемъ, въ какихъ случаяхъ, какія подати, по смыслу упомянутаго декрета, могутъ быть облегчаемы, — по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, Мы постановили слѣдующее:

Статья 1.

Такъ какъ польза отъ земли составляетъ единственный доходъ крестьянъ, то, въ случаѣ градобитія или наводненія, приключившагося на крестьянскихъ земляхъ, должно быть дѣлаемо крестьянамъ облегченіе какъ въ ссыпкѣ, такъ и въ подымномъ, соразмѣрно претерпѣнному убытку, согласно Королевскому декрету отъ 17 Декабря 1810 г.

Вслѣдствіе же вреда, причиненнаго градобитіемъ или наводне-

№ 10.

Postanowienie przepisujące które podatki wrazie doznanych klęsk allewiowane być mogą.

(d. 25 Października 1817 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA I,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc. etc. etc.

NAMIESTNIK KRÓLEWSKI W RADZIE STANU.

Celem usunięcia wątpliwości, jakie się okazały przy zastosowaniu Artykułów 2 i 4-go Dekretu Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 roku, do szczególnych wydarzeń na allewiacyę zasługujących, chcąc oraz zagrodzić wynikającym z tego względu rekursom przez dostateczniejsze rozbiorowe wyjaśnienia, w których przypadkach, jakie podatki, w myśl Dekretu powyższego, allewiowanemi być mają, na przełożenie w téj mierze Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, stanowiemy co następuje:

Artykuł 1.

Gdy użytek z gruntów, jedyny dla włościan stanowi dochód, w przypadkach przeto gradobicia lub wylewu wody, na gruntach włościańskich wydarzonego, uszkodzonym włościanom czyniona być winna allewiacya tak w zsypce, jako i podymném, w ilości i proporcyi poniesionéj straty, stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 r.

Z powodu zaś szkody, przez gradobicie lub wylew wo-

ніемъ на господскихъ земляхъ, только подать офяры, и ссыпка могутъ быть облегчены, господское же подымное облегчается въ такомъ только случаѣ, еслибы наводненіе повредило и господскія строенія.

Статья 2.

Еслибы необыкновенное наводненіе причинило такой вредъ засѣянной крестьянской или господской землѣ, что она и въ слѣдующемъ году не будетъ способна къ засѣву; то, послѣ вторичнаго по сему предмету слѣдствія, по удостовѣреніи о дѣйствительности, можетъ быть сдѣлано облегченіе и на второй годъ, на основаніи 1-й статьи.

Статья 3.

На случай пожара въ крестьянскихъ строеніяхъ, крестьянское подымное, на случай же пожара въ господскихъ строеніяхъ, господское подымное подлежитъ облегченію.

Если же въ крестьянскихъ строеніяхъ сгоритъ и хлѣбъ, собранный въ томъ году въ которомъ произошло несчастіе, въ такомъ случаѣ должны быть облегчены: крестьянину не только подымное, но и ссыпка, а лишающемуся хлѣба при пожарѣ строеній помѣщику, кромѣ подымнаго,—подать офяры и ссыпка.

Статья 4.

Такъ какъ къ нѣкоторымъ городскимъ домамъ принадлежатъ также засѣянныя земли, съ которыхъ платятся особыя подати, то, въ случаѣ пожара городскаго дома, подлежатъ облегченію только подати, причитающіяся съ этого дома. Еслибы, кромѣ городскаго дома, сгорѣлъ хлѣбъ изъ принадлежащей этому дому земли, въ такомъ случаѣ должны быть облегчены подати, причитающіяся не только съ дома, но и съ земли.

Исполненіе сего, для выдачи соотвѣтственныхъ распоряже-

dy na gruntach dworskich zrządzonéj, podatek tylko ofiary i zsypka allewiowanemi być mogą, podymne zaś dworskie w tym jedynie przypadku, gdyby wylew wody i budynki dworskie poszkodził.

Artykuł 2.

Gdyby nadzwyczajny wylew wody, ziemi obsiewnéj włościańskiéj lub dworskiéj taką zrządził szkodę, iżby ta i w dalszym roku do obsiewów niezdatną się stała, na powtórne w téj mierze śledztwo, po przekonaniu się o rzeczywistości, może być dana allewiacya według przepisów art. 1-go i na rok drugi.

Artykuł 3.

Na przypadek pożaru budowli włościańskich, podymne włościańskie—wrazie zaś spłonienia ogniem budowli dworskich, podymne od dworu należące się, allewiacyi podpada.

Gdyby zaś w włościańskich budowlach zgorzała oraz krescencya z roku klęski wydarzonéj, na ten czas, co do włościan, nietylko podymne, lecz i zsypka, dworowi zaś, przy spaleniu budynków krescencyą utracającemu, prócz podymnego, podatek ofiary i zsypka allewiowanemi być mogą.

Artykuł 4.

Gdy do niektórych domów miejskich należą grunta obsiewne, z których osobne podatki opłacane bywają, na przypadek przeto pożaru domu miejskiego, podatki tylko z tegoż domu należące się, allewiacyi podpadają. Jeżeliby prócz domu miejskiego spaliła się krescencya z gruntu do domu należącego, wówczas nietylko podatki do domu, lecz i do gruntu przywiązane, allewiowanemi być powinny.

Wykonanie niniejszego delegacyi Administracyjnéj, Kom-

нiй Воеводскимъ Коммисiямъ, предписываемъ Администрацiонной Делегацiи и Правительственнымъ Коммисiямъ: Финансовъ и Казначейства, а также Внутреннихъ Дѣлъ и Полицiи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданiи Совѣта Управленiя 25 Октября 1817 года.

(подписано) *Заiончекъ.*

№ 11.

Распоряженiе о недозволенiи защитникамъ Прокураторiи защищать дѣла касающiяся облегченiй въ податяхъ.

(11 Февраля 1818 г.)

Въ Прокураторiю Царства.

Правительственная Коммисiя Финансовъ и Казначейства.

Вслѣдствiе представленiя Прокураторiи Царства отъ 16 Декабря прошлаго года, N. 2,167, въ которомъ, по причинѣ сдѣланнаго ей Сандомирскою Воеводскою Коммисiею представленiя о назначенiи мѣстнаго защитника Прокураторiи Царства, Прокураторiя, съ своей стороны, дѣлаетъ предположенiя о защитѣ дѣлъ о облегченiи въ податяхъ, въ которыхъ казна находится часто безъ защиты, или же указанiи другихъ правилъ для защиты сихъ дѣлъ, — Правительственная Коммисiя Финансовъ и Казначейства объявляетъ: что сего числа данъ ею упомянутой Воеводской Коммисiи отвѣтъ, что по дѣламъ о облегченiи въ податяхъ, для защиты правъ казны, существуетъ казенное отдѣленiе при Воеводской Коммисiи; слѣдовательно по симъ дѣламъ не имѣется надобности въ другой защитѣ,—тѣмъ болѣе, что дѣла о облегченiи въ податяхъ поступаютъ на рѣ-

missyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, oraz Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Policyi, celem wydania stosownych Kommissyom Wojewódzkim poleceń, poruczamy.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 25 Października 1817 r.

(podpisano) *Zajączek.*

№ 11.

Rozporządzenie iż Obrońca Prokuratoryi nie ma stawać w sprawach allewiacyjnych.

(d. 11 Lutego 1818 r.)

do
Prokuratoryi Generalnéj.

Kommissya Rządowa Pṗzychodów i Skarbu.

Na przełożenie Prokuratoryi Generalnéj z dnia 16 Grudnia roku zeszłego Nr. 2,167, w którém z mocy uczynionego do siebie od Kommissyi Województwa Sandomierskiego przełożenia, względem wyznaczenia miejscowego Obrońcy Prokuratoryi Generalnéj do obrony spraw allewiacyjnych, w których Skarb bez obrony często znajdować się ma, lub téż wskazania jéj innych prawideł do obrony tych spraw, czyni z swéj strony wnioski, oświadcza: iż w dniu dzisiejszym wydała Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu pomienionéj Kommissyi Województwa Sandomierskiego odpowiedź, iż w interessach allewiacyjnych, od obrony praw Skarbu jest Wydział Skarbowy przy Kommissyi Wojewódzkiéj, przeto w interessach tych inna obrona jest bezpotrzebną, tém bardziéj, iż interessa allewiacyjne w drodze łaski, a nie w drodze spo-

шеніе Воеводскихъ Коммисій въ видѣ милости, а не въ видѣ спора; кромѣ того, о выдачѣ яснѣйшихъ по сему предмету правилъ объявлено Воеводской Коммисіи: что существующія донынѣ правила для дѣлъ о облегченіи въ податяхъ достаточны до тѣхъ поръ, пока другія въ этомъ отношеніи не будутъ изданы Правительствомъ.

Варшава, 11 Февраля 1818 года.

Предсѣдательствующій Министръ, (подп.) *И. Венгленскій.*

N. 331.

№ 12.

Постановленіе, освобождающее получившихъ облегченіе въ податяхъ на небольшія суммы отъ платежа за почтовую пересылку бумагъ.

(27 Октября 1818 г.)

по указу Его Императорскаго Величества
АЛЕКСАНДРА I,
Императора Всероссійскаго, Короля Польскаго
и проч., и проч., и проч.

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ по Государственному Совѣту.

Вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 27 Октября с. г., N. 15,471, мы постановили и постановляемъ: что плательщики, получающіе облегченіе въ податяхъ, составляющее сто злотыхъ, должны быть освобождены навсегда отъ платежа портовыхъ въ пользу почтъ денегъ съ бумагъ, пересылаемыхъ по ихъ дѣламъ между

ru do decyzyi Kommissyj Wojewódzkich przychodzą, nadto, co do wydania jaśniejszych przepisów w téj mierze, Kommissyi Wojewódzkiéj oświadczono: iż dotychczasowe przepisy dla interessów allewiacyjnych są dostateczne, dopókąd Rząd w téj mierze innych nie wyda.

w Warszawie dnia 11 Lutego 1818 r.

Minister Prezydujący,
(podpisano) *J. Węgleński.*

Nr. 331.

№ 12.

Postanowienie uwalniające od kosztów portoryi, allewiacye na drobniejsze kwoty.

(d. 27 Października 1818 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc. etc, etc.

XIĄŻE NAMIESTNIK KRÓLEWSKI W RADZIE STANU.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, pod dniem 27 Października r. b. do liczhy 15,471 uczynione, postanowiliśmy i stanowiemy: — iż Kontrybuenci zyskujący allewiacye w ciężarach, złotych polskich sto wynoszące, uwolnieni być mają na zawsze od opłacania kosztów portoryj od korrespondencyi, w ich sprawie, między Władza-

вѣдомствами. Исполненіе чего, предписываемъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 27 Октября 1818 года.

(подписано) *Заіончекъ.*

№ 13.

Постановленіе о облегченіи подати на вспомоществованіе убогихъ (subsidium charitativum) наравнѣ съ другими поземельными податями.

(16 Января 1821 г.)

по указу Его Императорскаго Величества
АЛЕКСАНДРА I,
Императора Всероссійскаго, Короля Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Въ Правительственную Коммисію Финансовъ
и Казначейства.

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ по Государственному Совѣту.

Разрѣшая представленіе Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства отъ 25 Декабря 1820 года, въ дополненіе изданнаго отъ 28 Октября 1817 года о облегченіяхъ въ податяхъ постановленія, мы постановляемъ:

Статья 1.

Подать на вспомоществованіе убогихъ (subsidium charitativum) должна считаться поземельною податью и, въ случаѣ

mi prowadzonéj, przynależnych. Dopełnienie czego Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 27 Października 1818 r.

(podpisano) *Zajączek.*

№ 13.

Postanowienie: iż podatek Subsidium Charitativum ma być allewiowany tak jak inne podatki gruntowe

(d. 16 Stycznia 1821 r.)

do

Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc, etc, etc.

Książe Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Rozwiązując przełożenie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu z dnia 25 Grudnia 1820 r. w uzupełnieniu postanowienia z dnia 28 Października 1817 roku, względem allewiacyi wydanego, stanowiemy:

Artykuł 1.

Podatek Subsidium Charitativum ma być jako podatek gruntowy uważany, i w przypadkach allewiacyi tak jak in-

облегченія, должна быть облегчаема наравнѣ съ другими поземельными податями для тѣхъ плательщиковъ, которые, по причинѣ понесенныхъ ими убытковъ, имѣютъ право на эту милость.

Статья 2.

Исполненіе сего предписываемъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 16 Января 1821 года.

(подписано) *Заіончекъ.*

N. 13,257.

№ 14.

Распоряженіе объ отдѣльномъ показываніи подымнаго господскаго и крестьянскаго въ рѣшеніяхъ по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ.

(6 Августа 1824 г.)

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Такъ какъ Воеводскія Коммисіи по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ вслѣдствіе причиненныхъ градобитіемъ, пожаромъ или наводненіемъ убытковъ, дѣйствуя въ качествѣ администраціоннаго суда, въ рѣшеніяхъ своихъ показываютъ подымное господское совокупно съ крестьянскимъ, а симъ не только даютъ поводъ къ замедленію дѣлъ и къ излишней по сему предмету перепискѣ, но даже дѣйствуютъ такимъ образомъ вопреки правиламъ постановленія Князя Намѣстника въ Царствѣ, отъ 25

ne ciężary gruntowe allewiowany tym kontrybuentom, którzy klęską dotknięci, do tego dobrodziejstwa mają prawo.

Artykuł 2.

Dopełnienie niniejszego, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu poruczamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 16 Stycznia 1821 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Nr. 13,257.

№ 14.

Rozporządzenie: iż w wyrokach allewiacyjnych ma być zamieszczane oddzielnie podymne dworskie a oddzielnie włościańskie.

(d. 6 Sierpnia 1824 r.)

do

Wszystkich Kommissyj Wojewódzkich.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Ponieważ Kommissye Wojewódzkie w sprawach allewiacyjnych, jako Sąd Administracyjny działając, z powodu wyników klęsk: gradobicia pożaru i wylewu wody, w Wyrokach swych podymne dworskie łącznie z podymném włościańskiém zamieszczają, przez co nie tylko stają się powodem do zwłoki interessów i niepotrzebnych w téj mierze korrespondencyj, ale nawet tym sposobem postępują sobie wbrew przepisom, postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego

Октября 1817 года, которыми именно опредѣлено, для какого рода убытковъ какія подати помѣщикамъ и какія крестьянамъ должны быть облегчаемы; то Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, обращая вниманіе Воеводскихъ Коммисій на упомянутое постановленіе, предписываетъ имъ наблюдать точно на будущее время, дабы въ рѣшеніяхъ по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ, особо было показываемо крестьянское подымное, а особо господское подымное, если оно подлежитъ облегченію, и потому въ кассовыхъ вѣдомостяхъ должно быть показываемо подымное господское особо, а подымное крестьянское особо; въ противномъ случаѣ неточныя рѣшенія, вмѣстѣ съ документами, будутъ возвращаемы на счетъ дѣлопроизводителя.

Варшава, 6 Августа 1824 года.

Предсѣдательствующій Министръ,
(подписано) *Князь Любецкій.*
N. 26,588.

№ 15.

Распоряженіе о свидѣтельствованіи Обводовыми Коммисарами подробныхъ вѣдомостей податямъ, составляемыхъ гминными войтами.

(21 Февраля 1825 г.)

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Такъ какъ нѣкоторыя Воеводскія Коммисіи, представляя Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства на

daty 25 Października 1817 roku objętym, któremi wyraźnie postanowiono jest, dla jakiego rodzaju klęski, jakie respective podatki dworom, i jakie gromadom allewiowane być winny, przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zwracając uwagę Kommissyj Wojewódzkich na powyższe postanowienie, zaleca im, aby na przyszłość pilnego dokładały starania, iżby w Wyrokach allewiacyjnych osobno zamieszczone było podymne włościańskie, a osobno podymne dworskie, jeżeli takowe do allewiacyi kwalifikować się będzie i dla tego w wykazach Kassowych podymne dworskie oddzielnie, a podymne włościańskie oddzielnie wykazywane być winno, albowiem w przeciwnym razie niedopełnienia takowego reskryptu, tak niedokładne Wyroki wraz z aktami, na koszt referenta zwracane zostaną.

w Warszawie, dnia 6 Sierpnia 1824 roku.

Minister Prezydujący,
(podpisano) *Książe Lubecki.*
Nr. 26,588.

№ 15.

Rozporządzenie: iż wykazy szczegółowe podatków, formowane przez wójtów gmin, mają być poświadczane przez Kommissarzy Obwodowych.

(d. 21 Lutego 1825 roku).

do
Wszystkich Kommissyów Wojewódzkich.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Ponieważ niektóre Kommissye Wojewódzkie, przedstawiając Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu do potwier-

утвержденіе рѣшенія по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ, прикладываютъ къ онымъ подробныя вѣдомости крестьянскимъ податямъ, составленныя гминными войтами, а не посвидѣтельствованныя Обводовыми Коммисарями, кромѣ того по причинѣ непомѣщенія какъ въ тѣхъ, такъ равно и въ кассовыхъ вѣдомостяхъ, отмѣтки, что подлежащій облегченію ливерунковый контингенсъ показанъ за вычетомъ или безъ вычета $1/3$ части онаго, даютъ поводъ къ излишней перепискѣ; то Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, для прекращенія на будущее время этого рода упущеній, предписываетъ Воеводскимъ Коммисіямъ выдачу распоряженій, дабы всѣ составляемыя гминными войтами подробныя вѣдомости крестьянскимъ податямъ были засвидѣтельствованы Обводовыми Коммисарами, и дабы въ тѣхъ же вѣдомостяхъ была помѣщаема упомянутая на счетъ ливерунковаго контингенса отмѣтка, ибо, въ случаѣ неисполненія сего, представленныя безъ этихъ формальностей бумаги по дѣламъ о облегченіи, какъ неудовлетворительныя, будутъ возвращаемы безъ рѣшенія на счетъ дѣлопроизводителя.

Варшава, 21 Февраля 1825 г.

Предсѣдательствующій Министръ,
(подписано) *Князь Любецкій.*

N. 64,984.

dzenia Wyroki allewiacyjne, do takowych dołączają szczegółowe wykazy podatków włościańskich, przez wójtów gmin sporządzane, za rzetelność przez właściwych Kommissarzy Obwodowych niepoświadczone, oprócz tego, z powodu niedomieszczania tak w tychże wykazach, jako i wykazach kassowych adnotacyi, czyli kontyngens liwerunkowy do allewiacyi kwalifikujący się, z odtrąceniem lub téż bez odtrącenia $^1/_3$ części w ogólności jest zamieszczony, przez co stają się powodem do licznéj i bezpotrzebnéj korrespondencyi; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, wcelu położenia tamy nadal w dopuszczaniu się tego rodzaju uchybień, zaleca Kommissyom Wojewódzkim, aby wszelkie szczegółowe wykazy podatków włościańskich, przez wójtów gmin formowane, za rzetelność Kommissarzom Obwodowym poświadczać, tudzież co do kontyngensu liwerunkowego, wyż wymienioną uwagę w tychże wykazach zamieszczać zadysponowały, gdyż wrazie niedopełnienia tego, akta allewiacyjne bez tychże formalności nadesłane, jako niedokładne, bez decyzyi, na koszt referenta zwracane będą.

w Warszawie dnia 21 Lutego 1825 r.

Minister Prezydujący,
(podpisano) *Książe Lubecki.*
Nr. 64,984.

№ 16.

Распоряженіе о производствѣ переписки по дѣламъ о облегченіи на простой бумагѣ и о взысканіи за гербовую бумагу въ случаѣ отказа въ облегченіи.

(12 Октября 1825 г.)

Въ Подляскую Воеводскую Коммисію.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Вслѣдствіе рапорта Подляской Воеводской Коммисіи отъ 27 Августа с. г., N. $\frac{30,576}{16,269}$, въ которомъ Коммисія представляетъ на рѣшеніе:

„должны ли быть писаны на гербовой бумагѣ представле-„нія на счетъ погашенія экзекуціонныхъ штрафовъ, какъ равно „допросные по сему предмету пункты и заключающія въ себѣ „эти штрафы кассовыя вѣдомости, а также должны ли быть пи-„саны на гербовой бумагѣ 2-злотнаго достоинства, рапорты съ от-„сылкою въ Правительственную Коммисію рѣшеній по дѣламъ „о облегченіи въ податяхъ,“ —

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, возобновляя предписаніе свое отъ 2 Іюня 1823 г., N. 20,778, объявляетъ: что всѣ представленія, съ приложеніями и документами о погашеніи штрафа, должны быть дѣлаемы на гербовой бумагѣ, исключая тѣхъ случаевъ:

1. когда погашеніе штрафа должно послѣдовать по причинѣ посвидѣтельствованной бѣдности;

2. когда штрафъ долженъ быть погашенъ по причинѣ indebite или въ ненадлежащемъ времени требуемаго платежа.

На счетъ же рапортовъ, при которыхъ представляются рѣшенія по дѣламъ о облегченіи, Правительственная Коммисія

№ 16.

Rozporządzenia, objaśniające iż korrespondencye w sprawach allewiacyjnych mogą być prowadzone na papierze bez stempla, który ma być ściągnięty dopiero wrazie odmówienia allewiacyi.

(d. 12 Października 1825 roku).

do
Kommissyi Województwa Podlaskiego.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

W skutku rapportu Kommissyi Województwa Podlaskiego z dnia 27 Sierpnia r. b., Nr. $\frac{30,576}{16,269}$ w którym przedstawia do decezyi, czyli:

„przełożenia, mające na celu wyjednanie umorzenia kar „egzekucyjnych, jak również wywody słowne w tym względzie, i wykazy kassowe obejmujące téż kary, winny być „pisane na stemplu, niemniéj czyli rapporta przy odsełaniu do „Kommissyi Rządowéj Wyroków allewiacyjnych powinny być „na stemplu, ceny złp. dwa".

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu ponawiając niniejszém rozporządzenie z dnia 2 Czerwca 1823 roku, Nr. 20,778 oświadcza, iż wszelkie podania, z przynależnemi annexami i dowodami, o umorzenie egzekutnego, powinny być czynione na papierze stemplowym, wyjąwszy te wypadki:

1° Gdy umorzenie kary ma nastąpić z powodu poświadczonego ubóstwa.

2° Gdy kara uchyloną być ma z przyczyny indebite, lub w niewłaściwym terminie wymaganéj należytości.

Co zaś do podań, przy których Wyroki allewiacyjne przedstawiane bywają, Kommissya Rządowa Przychodów

Финансовъ и Казначейства, имѣя въ виду 20-ю статью сеймоваго закона 1811 года о гербовыхъ пошлинахъ, объявляетъ: что для таковыхъ рапортовъ и происходящей отъ того переписки можетъ быть употребляема простая бумага, а только въ случаѣ, если прошеніе о облегченіи будетъ отвергнуто или прямо Администраціоннымъ Судомъ, или Государственнымъ Совѣтомъ, деньги, причитающіяся за гербовую бумагу для прошеній, слѣдственныхъ протоколовъ, кассовыхъ вѣдомостей и т. д., должны быть взысканы съ просителей. Исполненіе чего, предложено уже Воеводской Коммисіи въ предписаніи отъ 30 Августа 1822 г., N. 30,086.

Вышеизложенное распоряженіе препровождается вмѣстѣ съ симъ другимъ Воеводскимъ Коммисіямъ для руководства.

Варшава, 12 Октября 1825 г.

Статскій Совѣтникъ, (подписано) ***Плятеръ.***
N. 57,614/864.

№ 17.

Распоряженіе о непредставленіи въ Коммисію Финансовъ отрицательныхъ рѣшеній по облегченію въ податяхъ.

(17 Апрѣля 1829 г.)

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

По представленію Краковской Воеводской Коммисіи, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства постановила: дабы отрицательныя рѣшенія Администраціонныхъ Судовъ по облегченію въ податяхъ не были ей пред-

i Skarbu ze względu na Artykuł 20 Prawa Sejmowego z r. 1811 o Opłatach Stemplowych, oświadcza: iż rapporta takowe i korrespondencye ztąd wynikające na papierze bez stempla czynione być mogą, wrazie dopiero, gdy żądanie o allewiacyą bądź wprost przez Sąd Administracyjny, bądź przez Radę Stanu uchyloném będzie, należność za stemple do próśb, protokółów indagacyjnych, wykazów kassowych i t. d. potrzebne, ściągana od interesentów być powinna; wykonanie czego już reskryptem z dnia 30 Sierpnia 1822 r., Nr. 30,086 Kommissyi Wojewódzkiéj poleconém zostało.

Rozporządzenie powyższe przesłano jednocześnie innym Kommissyom Wojewódzkim dla zastosowania się.

Warszawa, dnia 12 Października 1825 r.

Radca Stanu, (podpisano) *Plater*.
Nr. 57,614/864.

№ 17.

Rozporządzenie, że wyroki odmawiające allewiacyi nie mają być Kommissyi Skarbu przedstawiane.

(d. 17 Kwietnia 1829 r.)

do
Wszystkich Kommisyj Wojewódzkich.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Na wniosek Kommissyi Województwa Krakowskiego, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła:

aby Wyroki Sądów Administracyjnych, allewiacyi w podatkach kontrybuentom odmawiające, nie były

ставляемы, по той причинѣ, что по рѣшеннымъ такимъ образомъ дѣламъ не предстоитъ казнѣ никакихъ дѣйствій.

Увѣдомляя Воеводскую Коммисію о вышеизложенномъ распоряженіи, Правительственная Коммисія предписываетъ принять оное къ точному руководству.

Варшава, 17 Апрѣля 1829 г.

Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Плятеръ*.

N. 23,304.

№ 18.

Распоряженіе по предмету облегченія въ податяхъ за потери, понесенныя во время войны.

(1 Февраля 1832 г.)

Въ Люблинскую Воеводскую Коммисію.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Въ разрѣшеніе представленія Люблинской Воеводской Коммисіи отъ 10 Января сего года, за N. 1,321, относительно разсматриванія на мѣстѣ и послѣ того признаванія административно-судебнымъ порядкомъ за общинами права на облегченіе въ податяхъ за потери, понесенныя во время войны, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства объявляетъ слѣдующее:

Потери, понесенныя помѣщиками, могутъ быть двоякаго рода:

1) въ *доходахъ*, то есть такія, которыя частію или совершенно лишили владѣльца годоваго дохода;

jéj przesyłane, a to z powodu, że w sprawach w tym sposobie rozstrzygniętych, nic ze strony Skarbu do działania nie pozostaje.

Zawiadamiając Kommissyę Wojewódzką o powyższém zarządzeniu, ściśle do niego zastosowanie się niniejszém jéj poleca.

w Warszawie, dnia 17 Kwietnia 1829 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Plater*.
Nr. 23,304.

№ 18.

Rozporządzenie w przedmiocie przyznawania allewiacyi za klęskę wojny.

(d. 1 Lutego 1832 r.)

do
Kommissyi Województwa Lubelskiego.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Rozwiązując przełożenie Kommissyi Województwa Lubelskiego, pod dniem 10 Stycznia r. b., Nr. 1,321 uczynione w przedmiocie rozpoznawania na gruncie, a następnie przyznawania w drodze Sądownictwa Administracyjnego, prawa do allewiacyi gminom klęskami wojennemi dotkniętym, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oświadcza co następuje:

Straty, przez obywateli z powodu klęsk wojennych poniesione, dwojakiego być mogą rodzaju:

1º *Dochodowe*, to jest takie, które właściciela w części lub w całości pozbawiły rocznego dochodu.

2) въ *имуществахъ*, то есть такія, которыя понесъ владѣлецъ не въ годовомъ доходѣ, но въ главномъ своемъ имуществѣ, а именно въ недвижимостяхъ или инвентарѣ.

Первыя изъ нихъ, то есть потери въ доходахъ, на основаніи 10 статьи постановленія Князя Намѣстника отъ 20 Февраля 1816 года, предоставляютъ право владѣльцамъ, понесшимъ уронъ, на облегченіе въ податяхъ въ продолженіе цѣлаго года либо половины онаго, смотря по тому, въ какой мѣрѣ владѣлецъ понесъ потери въ доходѣ, совершенно, или въ $^2/_3$ частяхъ.

Другія же, то есть потери въ имуществахъ, не входящихъ въ счетъ доходовъ, по силѣ 11 статьи вышеупомянутаго постановленія, не предоставляя права на облегченіе въ податяхъ, принадлежатъ къ такого рода претензіямъ, которымъ Его Величество всегда указываетъ другое назначеніе.

Облегченіе по причинѣ потерь перваго рода, можетъ быть испрашиваемо только владѣльцами, потерпѣвшими уронъ, и которые для полученія льготы будутъ требовать отъ мѣстныхъ властей назначенія слѣдствія, по окончаніи котораго, дѣло обыкновеннымъ порядкомъ поступаетъ на рѣшеніе судебно-административныхъ властей, какъ это обозначено существующими правилами.

Относительно временной отсрочки взиманія податей съ тѣхъ общинъ, которыя, вслѣдствіе понесенныхъ потерь во время войны, не въ состояніи теперь удовлетворить казну, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства предоставляетъ Воеводской Коммисіи руководствоваться рескриптомъ, изданнымъ по этому предмету 25 Января сего года, за N. $\frac{3,615}{488}$.

Что же касается потерь въ недвижимомъ имуществѣ, то Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства увѣдомляетъ Воеводскую Коммисію, что Временному Правленію Царства Польскаго сдѣлано ею представленіе относительно изданія положенія, указывающаго, какимъ образомъ должны быть доказываемы потери въ недвижимыхъ имуществахъ, понесенныя во время войны, вслѣдствіе чего она получила выписку изъ протокола засѣданія Правленія отъ 23 Октября (4 Ноября)

2⁰ *Majątkowe,* to jest: takie które właściciel nie w dochodzie rocznym, ale w kapitalnym majątku swoim, a mianowicie w nieruchomościach lub inwentarzach poniósł.

Pierwsze z nich, to jest straty dochodowe, na mocy Art. 10 Postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 r., nadają poszkodowanym właścicielom prawo do allewiacyi w podatkach jednorocznych, lub półrocznych, według tego, jak dobra w całkowitości, lub w $^2/_3$ częściach roczny swój dochód utraciły.

Drugie zaś, to jest straty majątkowe, nie należące do rachuku dochodu z mocy Art. 11 powołanego wyżéj postanowienia, nie nadając prawa do allewiacyi, stanowiły zawsze rodzaj pretensyj, którym Panujący osobne wskazywał przeznaczenie.

Allewiacye z powodu strat pierwszego rodzaju, żądane być mogą przez poszkodowanych właścicieli, których jest rzeczą wyjednać u Władz miejscowych wyznaczenie na grunt śledztwa, po odbyciu którego sprawa w dotychczasowéj drodze Sądownictwa Administracyjnego i wedle istniejących w téj mierze postanowień, przewiedzioną być powinna.

Co się tycze tymczasowego zawieszenia egzekucyi podatków tym gminom, które skutkiem doznanych klęsk wojennych, są pozbawione możności uiszczenia się na teraz Skarbowi, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu odsela Kommissyę Wojewódzką do reskryptu pod dniem 25 Stycznia r. b., Nr. $\frac{3,615}{438}$ w tym przedmiocie wydanego.

Co się zaś tycze strat majątkowych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zawiadamia Kommissyę Wojewódzką—iż uczyniła była do Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego przedstawienie, względem przepisania sposobu w jaki udowodnione być winny straty na majątkach nieruchomych z klęsk wojennych wynikłe, w skutku czego otrzymała decyzję Rządu, wypisem z protokółu posiedzenia z dnia 23 Października (4 Listopada) 1831 roku objętą, iż Rząd po-

1831 года, которымъ постановлено воздержаться съ разрѣшеніемъ этого вопроса, до полученія указа Его Величества относительно учрежденія проектированной Временнымъ Правленіемъ Коммисіи, которая бы окончательно разсматривала и рѣшала всякаго рода претензіи частныхъ лицъ о вознагражденіи за потери, понесенныя по причинѣ войны.

Сообразно съ этимъ, какъ выше сказано, Воеводская Коммисія въ такихъ только случаяхъ можетъ дозволить производить слѣдствія на мѣстѣ, если дѣло будетъ касаться облегченія въ податяхъ за потери, понесенныя въ доходахъ. Разсматриваніе же дѣлъ о потеряхъ въ недвижимыхъ имуществахъ будетъ производиться отдѣльно, тѣмъ порядкомъ, какой предпишетъ Временное Правленіе Царства Польскаго.

Варшава, 1 Февраля 1832 г.

Директоръ Отдѣленія, Статсъ Совѣтникъ,
(поппцсано) *Островскій.*

N. 3,629.

Вышеупомянутое распоряженіе одновременно предложено другимъ Воеводскимъ Коммисіямъ для руководства.

№ 19.

Развитіе распоряженій по предмету облегченія въ податяхъ за потери, понесенныя во время войны.

(26 Августа 1832 г.)

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Касательно признаванія судебно-административнымъ порядкомъ права на облегченіе въ податяхъ за лицами, пострадав-

stanowił wstrzymać się z wyrzeczeniem w téj mierze, aż do nadejścia odpowiedzi NAJJAŚNIEJSZEGO PANA co do zaprojektowanéj przez Rząd Tymczasowy Kommissyi, wszelkie żądania prywatne o wynagrodzenie strat z powodu wojny poniesionych, ostatecznie rozpoznawać mającéj. Stosownie więc do tego co wyżéj powiedziano, Kommissya Wojewódzka tam tylko zsełać dozwoli śledztwa na grunt, gdzie allewiacya dla strat dochodowych żądaną będzie.

Rozpoznanie zaś strat majątkowych nastąpi w zupełnie oddzielnéj drodze, jaką Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego wskaże.

w Warszawie, dnia 1 Lutego 1832 roku.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Ostrowski.*
Nr. 3,629.

Rozporządzenie powyższe przesłano jednocześnie innym Kommissyom Wojewódzkim, dla zastosowania się.

№. 19.

Rozwinięcie rozporządzeń w przedmiocie allewiacyi za klęskę wojny.

(d. 26 Sierpnia 1832 roku).

do
Wszystkich Kommissyj Wojewódzkich.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W przemiocie przyznawania, w drodze Sądownictwa Administracyjnego, prawa do allewiacyi w podatkach kontry-

шими во время войны, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, предписаніемъ своимъ отъ 1 Февраля сего года, за N. 3,629, объявила: что лица, потерявшія вслѣдствіе войны годовой или полугодовой доходъ съ своего имѣнія, на основаніи 10 статьи постановленія Князя Намѣстника отъ 20 Февраля 1816 года, имѣютъ право на годовое или полугодовое облегченіе въ податяхъ, однако за исключеніемъ потерь въ недвижимыхъ имуществахъ, какъ это обозначено въ 11-й статьѣ того же постановленія.

Нынѣ, въ развитіе этого предмета, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, принявъ во вниманіе:

что, сообразно упомянутому уставу (12 статьѣ) изъ потерь, понесенныхъ вслѣдствіе войны въ доходахъ соотвѣтственныхъ имѣній, слѣдуетъ вычесть такіе предметы, которые, какъ подлежащіе ликвидаціи, имѣютъ отдѣльный источникъ вознагражденія, и потому не могутъ быть принимаемы въ доказательство прошеній о облегченіи въ податяхъ;

что, на основаніи постановленія Его Свѣтлости Князя Намѣстника отъ 14 (26) Марта сего года, дозволено уже помѣщикамъ въ отдѣльно установленной Коммисіи ликвидировать свои претензіи за взятыя Императорскими Россійскими войсками съ выдачею квитанцій припасы, по доказательствѣ справедливости которыхъ, причитающіяся деньги должны быть приняты въ счетъ податей, и, наконецъ,

что сіи послѣднія претензіи, составляя большею частію потери въ доходахъ, подлежатъ особому вознагражденію, и затѣмъ, на основаніи помянутаго постановленія, не должны быть включаемы въ число потерь въ годовомъ доходѣ, ради которыхъ испрашивается облегченіе,—

предписываетъ Воеводской Коммисіи, чтобы, при разсматриваніи дѣлъ о облегченіи въ податяхъ за потери, понесенныя во время войны, обративъ особенное вниманіе на столь выразительный законъ, не дозволила считать и не считала за поте-

buentom, klęskami wojennemi dotkniętym, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu reskryptem z dnia 1 Lutego r. b. Nr. 3,629 oświadczyła: iż utracenie skutkiem wypadków wojennych rocznego lub półrocznego z dóbr dochodu, wedle artykułu 10 postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 r., nadaje poszkodowanym kontrybuentom prawo do rocznéj lub półrocznéj allewiacyi w podatkach, z wyłączeniem wszakże strat majątkowych, jak to mieć chce art. 11 tegoż postanowienia.

W dalszém rozwinięciu tego przedmiotu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zważywszy:

iż wedle dopiero wspomnionéj Ustawy (art. 12) „od straty z przyczyny klęsk wojennych w właściwych z dóbr przychodach poniesionéj, odtrącać należy te przedmioty, które jako kwalifikujące się do likwidacyi, mają już swoją oddzielną drogę wynagrodzenia, i tém samém nie mogą być poczytane na poparcie prośby o allewiacyą."

Zważywszy oraz:

iż z mocy postanowienia JO. Księcia Namiestnika z dnia 14 (29) Marca r. b. dozwolone jest obywatelom likwidować, przed oddzielnie ustanowioną do tego Kommissyą, pretensye za zabory produktów przez wojska Cesarsko-Rossyjskie, za kwitami poczynione, po których udowodnieniu, wynikające z nich należności, w podatkach wynagrodzone być mogą, zważywszy nakoniec,

iż właśnie takowe, jako stanowiące po większéj części straty dochodowe wojenne, i mające oddzielną drogę wynagrodzenia, tém samém wedle wyż cytowanego przepisu nie powinny być liczone do strat w rocznym dochodzie, dla których allewiacya jest żądana.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła zalecić Kommissyi Wojewódzkiéj, ażeby przy rozpoznawaniu spraw o allewiacye z powodu klęsk wojennych wytoczonych, zwróciwszy ścisłą baczność na tak wyraźny przepis prawa, nie

рю взятые припасы, стоимость которыхъ должна быть ликвидирована отдѣльно и вознаграждена зачетомъ въ уплату податей. Кромѣ того, въ каждомъ судебно-административномъ приговорѣ, ссылаясь на 12-ю статью вышеупомянутаго постановленія, слѣдуетъ напомнить, что претензіи за потери, подлежащія особому разсмотрѣнію, не входятъ въ составъ тѣхъ потерь, понесенныхъ въ сказанномъ доходѣ, которыя даютъ право на облегченіе.

Воеводская Коммисія обязана немедленно издать соотвѣтственную инструкцію Обводовымъ Коммисарамъ, предписавъ имъ, чтобы они, указавъ вышеупомянутыя правила лицамъ, назначеннымъ для производства слѣдствія на мѣстѣ, приказали имъ точно рукородствоваться оными при составленіи вѣдомостей ожидаемаго и дѣйствительнаго доходовъ. Въ особенности же, при показаніи количества чистаго дохода послѣ окончанія войны, слѣдуетъ исчислить всѣ предметы, которыхъ стоимость предъявлена особой Коммисіи.

Варшава, 26 Августа 1832 г.

Директоръ Отдѣленія, Статсъ-Совѣтникъ,
(подписано) *Островскій.*

N. 67,832.

dozwoliła liczyć i nie uważała jako stratę, zabory produktów, za które przypadająca należność oddzielnie likwidowaną i przez przyjęcie w podatkach wynagrodzoną być ma. Prócz tego, każdy wywód sprawy, w Wyrokach Sądów Administracyjnych zamieszczany, powinien o tém czynić wzmiankę przez powołanie się na artykuł 12 postanowienia wyż cytowanego i wyrzeczenie w nich: że straty do oddzielnéj drogi likwidacyjnéj należące, nie wchodzą do szkód w rzeczonym dochodzie, dla których allewiacya służy.

Stosowną do tego instrukcyą Kommissya Wojewódzka wydać ma natychmiast Kommissarzom Obwodowym, z zaleceniem, iżby ci wskazawszy powyższe przepisy osobom do wyprowadzenia na gruncie śledztwa użytym, ściśle do nich stosować im się kazali, przy formowaniu wykazów spodziewanéj i rzeczywistéj po klęsce intraty; a szczególnie przy oznaczeniu ilości czystéj intraty po klęsce pozostałéj, policzone być winny na rachunek téj pozostałości wszelkie objekta, w oddzielnéj drodze przez poszkodowanych kontrybuentów zalikwidowane.

w Warszawie, d. 26 Sierpnia 1832 r.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Ostrowski.*
Nr. 67,832.

№ 20.

Распоряженіе о томъ, что въ случаѣ признанія Административнымъ Судомъ права на облегченіе въ податяхъ, можно, впредь до окончательнаго утвержденія приговора, пріостановить взиманіе податей въ суммѣ, соотвѣтствующей претензіи.

(19 Января 1835 г.)

Въ Калишскую Воеводскую Коммисію.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Вслѣдствіе представленія Воеводской Коммисіи отъ 22 Декабря прошлаго года, за N. $\frac{62,290}{22,302}$, прежде чѣмъ послѣдуетъ утвержденіе представленнаго приговора Административнаго Суда отъ 3 Декабря прошлаго года, присуждающаго имѣнію Косцѣлецъ, лежащему въ Калишскомъ обводѣ, по поводу понесенныхъ потерь отъ пожара, облегченіе въ годовыхъ податяхъ, — Правительственная Коммисія дозволяетъ временно пріостановиться со взысканіемъ податей.

При этомъ Правительственная Коммисія находитъ оответственнымъ объявить, что всякой разъ, когда послѣдуетъ приговоръ Административнаго Суда I-й инстанціи, рѣшающій правильность претензіи, Воеводская Коммисія имѣетъ право, не ожидая окончательнаго утвержденія приговора, пріостановить взиманіе податей въ суммѣ, равняющейся претензіи, признанной Административнымъ Судомъ.

Варшава, 19 Января 1835 гоэа.

Директоръ Отдѣленія, Статсъ-Совѣтникъ,
(подписано) *Островскій.*

N. 2,978.

№ 20.

Rozporządzenie iż wrazie przyznania allewiacyi przez Sąd Administracyjny można przed ostateczném zatwierdzeniem wyroku zawiesić w poborze odpowiednią allewiacyi ilość podatków.

(d. 19 Stycznia 1835 roku).

do
Kommissyi Województwa Kaliskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W skutek przełożenia Kommissyi Wojewódzkiéj z dnia 22 Grudnia roku zeszłego, Nr. $\frac{62,290}{22,302}$, upoważnia ją Kommissya Rządowa, ażeby, nim zatwierdzenie przedstawionego Wyroku Sądu Administracyjnego, z dnia 3 Grudnia roku zeszłego, przyznającego folwarkowi Kościelec, w obwodzie Kaliskim położonemu, z powodu doznanéj klęski ognia, allewiacyę w całorocznych podatkach, nastąpi, tymczasem podatki te w egzekucyi zawiesiła.

Przytém widzi potrzebę Kommissya Rządowa oświadczyć Kommissyi Wojewódzkiéj, iż w każdym przypadku, gdy Wyrok Sądu Administracyjnego I-éj Instancyi, przyznający allewiacyę, zapadnie, nieczekając na ostateczne jego zatwierdzenie, mocną jest poszkodowanemu kontrybuentowi zawiesić pobór podatków, do wysokości przez Sąd Administracyjny oznaczonéj.

w Warszawie, dnia 19 Stycznia 1835 r.

Radca Stanu, Dyrektor Wydziału,
(podpisano) *Ostrowski.*
Nr. 2,978.

Примѣчаніе. Правительственная Коммисія Финансовъ, рѣшеніемъ отъ 18 (30) Іюня 1835 года, за N. 17,751, объявила: что въ число претензій, возникшихъ вслѣдствіе военныхъ дѣйствій, для полученія льготы въ податяхъ, не слѣдуетъ принимать потерь по случаю меньшаго посѣва зерна, упадка хозяйства, или продажи зерна, потребнаго для посѣва, а слѣдуетъ принимать потери лишь относительно той части зерна, которая произвольно захвачена войсками.

№ 21.

Распоряженіе о томъ, что ошибки до 30 р. с., сдѣланныя, въ ущербъ казнѣ, въ судебно-административныхъ приговорахъ по претензіямъ, подлежащимъ принятію въ счетъ податей, будутъ исправляемы Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, съ предоставленіемъ противной сторонѣ права искать вознагражденія на тѣхъ, которыми ошибка сдѣлана.

(30 Іюня (12 Іюля) 1838 г.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

При разсматриваніи основательности приговоровъ мѣстнаго и здѣшняго Административныхъ Судовъ по дѣламъ о принятіи претензій въ счетъ податей, Правительственная Коммисія находитъ, что нерѣдко упускаются изъ виду существующія постановленія, и даже по ошибкамъ въ счетахъ присуждается лицамъ, понесшимъ убытокъ въ доходахъ, высшее вознагражденіе въ податяхъ, нежели слѣдуетъ по правиламъ.

Такъ какъ, по незначительности суммы, которую по этому

Uwaga. Kommissya Skarbu decyzyą z dnia 18 (30) Lipca 1835 r. Nr. 17,751 postanowiła: iż wrazie doznanéj klęski wojny, nie mają być liczone przy allewiacyi straty z niedosiewu, wynikłe z zaniedbania gospodarstwa lub ze spekulacyjnéj sprzedaży zboża na zasiew przeznaczonego; ale mają być liczone straty z samowolnego zaboru téj części zboża.

№ 21.

Rozporządzenie: że omyłki w wyrokach allewiacyjnych na niekorzyść Skarbu do wysokości r. s. 30 prostowane będą w Kommissyi Skarbu z pozostawionym dla strony regressem do tych, co omyłkę popełnili.

(dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1838 roku).

do
wszystkich Rządów Gubernialnych.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Rozpoznawając zasadność wyroków tamecznego v. tutejszego Sądu Administracyjnego, w sprawach allewiacyjnych wydawanych, dostrzegła Komissya Rządowa że częstokroć przez niezastosowanie się do przepisów, a nawet dla prostych pomyłek rachunkowych, przyznawana jest poszkodowanym kontrybuentom większa ilość podatków do wynagrodzenia, niż według zasad przypada.

Gdy drobne kwoty, które z tego powodu z ogółu przy-

поводу присуждено принять въ счетъ податей, неумѣстнымъ было бы обыкновеннымъ порядкомъ требовать отмѣны упомянутаго приговора, тѣмъ болѣе, что вышеупомянутыя ошибки, происходя отъ недостаточной точности дѣйствій Финансоваго Отдѣленія, могутъ быть безъ замедленія устранены; то Правительственная Коммисія постановила каждую этого рода ошибку, встрѣченную въ судебно-административныхъ приговорахъ, безъ всякихъ другихъ формальностей, поправлять въ своей Канцеляріи до 200 злотыхъ (30 р. с.), съ тѣмъ однако предостереженіемъ, что, еслибы лицо, потерпѣвшее убытокъ, жаловалось на неправильный вычетъ изъ облегченія въ податяхъ, въ такомъ случаѣ вычтенная сумма должна быть взыскана съ жалованья чиновниковъ Финансоваго Отдѣленія, виновныхъ въ происшедшемъ отсюда ущербѣ для казны.

Правительственная Коммисія, увѣдомляя объ этомъ рѣшеніи Губернское Правленіе, предписываетъ ему, для отвращенія вредныхъ для него послѣдствій, заботиться о тщательномъ исполненіи узаконеній относительно самого права на вознагражденіе просителя въ платимыхъ имъ податяхъ, и съ тѣмъ вмѣстѣ повѣряло количество податей, подлежащихъ облегченію. Недостатокъ матеріаловъ для подобнаго дѣйствія не можетъ быть извиненіемъ, потому что Губернское Правленіе передъ окончательнымъ приговоромъ, можетъ испрашивать оныя отъ Правительственной Коммисіи.

Варшава, 30 Іюня (12 Іюля) 1838 г.)

Директоръ Отдѣленія, Статсъ-Совѣтникъ,
(подписано) *Островскій.*

N. 54,814.

sądzonych podatków przypadają do strącenia, są zbyt małym przedmiotem aby Skarb w drodze zwyczajnéj działał o uchylenie takowych, zwłaszcza że uchybienia powyższe, jako z mniéj skrupulatnego działania Wydziału Skarbowego wynikające, miejsca mieć nie powinny, postanowiła przeto Kommissya Rządowa każde tego rodzaju zboczenie, w wyroku Sądu Administracyjnego dopuszczone, prostować w biórze swojém, w drodze ekonomicznéj aż do wysokości złp. 200, — z tém wszakże zastrzeżeniem, iż gdyby strona poszkodowana reklamowała przeciwko dopełnionemu strąceniu nie właściwie allewiowanych podatków, kwota strącona wyegzekwowaną dla niéj będzie z pensyi winnych osób Wydziału Skarbowego, które stały się przyczyną wynikłéj ztąd dla Skarbu szkody.

Zawiadamiając Kommissya Rządowa o téj decyzyi Rząd Gubernialny, poleca mu, aby dla uniknienia skutków powyższego zagrożenia, obok ścisłego podług przepisów rozpoznawania samego prawa, stronom interessowanym do allewiacyi służącego, sprawdzał także troskliwie wysokość podatków do ulgi podanych. Brak materyałów do podobnego sprawdzania potrzebnych, wymawiać nie będzie, gdyż o takowe Rząd Gubernialny, przed zawyrokowaniem sprawy, do Kommissyi Rządowéj zgłaszać się może.

w Warszawie dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1838 r.

Radca Stanu, Dyrektor Wydziału,
(podpisano) *Ostrowski.*

Nr. 54,814.

№ 22.

Распоряженіе о непризнаваніи облегченія въ уплатѣ добавочнаго шарварковаго сбора.

(2 (14) Февраля 1839 г.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Извѣстно Губернскому Правленію, что, на основаніи Высочайшаго повелѣнія отъ 2 (14) Мая 1838 года, будетъ поступать въ казну Царства, съ 1-го Января сего года, добавочный шарварковый сборъ съ помѣщичьихъ дымовъ, считая по 24 и 12 злотыхъ. Такъ какъ сумма съ упомянутаго сбора, назначена на погашеніе долга въ 35 милліоновъ, сдѣланнаго изъ Польскаго Банка на постройку шоссе, а также на улучшеніе сухопутныхъ и водяныхъ сообщеній, вслѣдствіе того не можетъ подлежать никакому уменьшенію; то затѣмъ не слѣдуетъ допускать и льготы въ уплатѣ помянутаго сбора. Увѣдомляя объ этомъ рѣшеніи Губернское Правленіе, Правительственная Коммисія предписываетъ наблюдать за точнымъ исполненіемъ онаго при разсматриваніи дѣлъ о облегченіи въ податяхъ.

Варшава, 2 (14) Февраля 1839 г.

Директоръ Отдѣленія, Статсъ-Совѣтникъ,
(подписано) *Островскій.*

N. 12,000.

№ 22.

Rozporządzenie: iż nie przyznaje się allewiacya w opłacie szarwarkowéj dodatkowéj.

(d. 2 (14) Lutego 1839 r.)

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Wiadomo Rządowi Gubernialnemu, iż na mocy postanowienia Królewskiego z dnia 2 (14) Maja 1838 r. wpływać będzie do Skarbu Królestwa, od dnia 1 Stycznia r. b. dodatkowa opłata szarwarkowa z dymów dworskich, po złp. 24 i po złp. 12 należąca.

Ponieważ fundusze z opłaty dopiero wymienionéj, przeznaczone są na umorzenie pożyczki 35-o milionowéj na budowę dróg bitych, oraz ułatwienie kommunikacyj lądowych i wodnych, w Banku Polskim zaciągniętéj—w skutek czego żadnemu uszczupleniu ulegać nie mogą, z tego przeto powodu nie może być także przyznawaną, w opłacie powyższéj, ulga allewiacyjna.

Zawiadamiając o téj decyzyi Rząd Gubernialny, Kommissya Rządowa poleca mu, aby ścisłego jéj wykonania, przy rozpoznawaniu spraw allewiacyjnych, przestrzegał.

w Warszawie, dnia 2 (14) Lutego 1839 r.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Ostrowski.*

Nr. 12,000.

№ 23.

Объясненіе формальностей, соблюдаемыхъ при отбираніи присяги отъ евреевъ.

(14 (26) Октября 1842 г.)

Въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе отзыва Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства отъ 14 (26) Сентября сего года, за N. 70,852, изъ Отдѣленія Генеральнаго Контроля о объясненіи, какія фольмальности, кромѣ главнаго предмета, долженъ въ себѣ заключать протоколъ присяги, исполняемой евреями, Правительственная Коммисія Юстиціи имѣетъ честь увѣдомить, что присяга отъ евреевъ отбирается разнообразно, иначе въ губерніяхъ, бывшихъ въ прусскомъ владѣніи, и иначе въ губериіяхъ, бывшихъ въ австрійскомъ владѣніи.

Въ губерніяхъ, бывшихъ ви прусскомъ владѣніи, а именно: въ губерніяхъ—Мазовецкой, Калишской, Плоцкой, Августовской, отбирается присяга вообще соотвѣтственно правиламъ, заключающимся въ 317 и слѣдующихъ статьяхъ Прускаго Уголовнаго Кодекса, въ частности же въ дѣлахъ уголовныхъ и меньшей важности гражданскихъ, для присутствованія при присягѣ, обыкновенно исполняемой въ судѣ, приглашаются Раввины, Ассессоры или Синдики бывшихъ еврейскихъ общинъ (кагаловъ), а по дѣламъ болѣе важнымъ и почти во всѣхъ представляемыхъ въ Трибуналы обыкновенно исполняется присяга въ синагогѣ, съ соблюденіемъ надлежащаго торжественнаго обряда. Въ губерніяхъ, бывшихъ въ австрійскомъ владѣніи, т. е. Келецкой,

№ 23.

Objaśnienie w jakiéj formie odbieraną jest przysięga allewiacyjna od starozakonnych.

(d. 14 (26) Października 1842 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Na odezwę Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu z dnia 14 (26) Września r. b. Nr. 70,852 z Wydziału Kontrolli Jeneralnéj, w przedmiocie udzielenia objaśnienia jakie formalności, prócz głównego przedmiotu, obejmować powinien protokół przysięgi przez starozakonnego wykonanéj, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości ma zaszczyt oświadczyć: iż przysięga od żydów rozmaicie jest odbieraną, inaczéj w guberniach po-pruskich, a inaczéj w po-austryackich.

W guberniach po-pruskich, a mianowicie w guberniach Mazowieckiéj, Kaliskiéj, Płockiéj, Augustowskiéj odbieraną jest w ogóle przysięga, stosownie do przepisów w § 317 i następnych Ordynacyi Kryminalnéj pruskiéj zawartych, a w szczególności, w sprawach kryminalnych i mniejszych cywilnych, do assystowania przysiędze, w Sądzie zwykle wykonywanéj, przyzywani są Rabini, Assessorowie lub Syndycy byłych Kahałów, w sprawach zaś ważniejszych i niemal wszystkich przed Trybunały wytaczanych, odbieraną jest pospolicie przysięga w bóżnicy, z wszelkiemi w téj mierze uroczystościami.

W guberniach po-austryackich, to jest: Kieleckiéj, Sandomierskiéj, Lubelskiéj i Podlaskiéj, postępują w tym względ-

Сандомирской, Люблинской и Подляской, въ этомъ отношеніи суды, какъ Гражданскіе, такъ и Уголовные, руководствуются правилами, заключающимися въ 158 и слѣдующихъ статьяхъ Кодекса Западной Галиціи. Приглашаютъ въ судъ къ присутствованію во время исполненія тамъ присяги еврейскихъ учителей (школьниковъ) или другихъ евреевъ, умѣющихъ читать поеврейски, и употребляя для этого такъ называемую книгу Торахъ. Оба эти правила весьма рѣзко различествуютъ между собою, но, по недостатку другихъ, суды придерживаются вышеупомянутыхъ правилъ.

Согласно съ австрійскими узаконеніями, присяга отбирается отъ евреевъ по правиламъ, требующимъ гораздо менѣе формальностей и предостереженій, однако истецъ имѣетъ право требовать, чтобы противникъ исполнилъ присягу со всѣмъ торжествомъ обряда, соотвѣтственно закону своего исповѣданія, хотя бы объ этомъ въ узаконеніи положительно не было сказано. По той то причинѣ, что въ четырехъ губерніяхъ обязываютъ узаконенія прусскія, а въ четырехъ австрійскія, происходитъ неоднообразность въ формѣ протоколовъ присягъ, отбираемыхъ отъ евреевъ, о которой Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства упомянула въ своемъ отзывѣ.

Правительственная Коммисія Юстиціи увѣдомляетъ, что на этотъ предметъ обращала уже свое вниманіе, но въ настоящее время находитъ излишнимъ предпринимать что нибудь рѣшительное для приведенія въ однообразную форму присяги, отбираемой отъ евреевъ, тѣмъ болѣе, что ожидается введеніе въ дѣйствіе новаго закона, въ которомъ, вѣроятно, и помянутый предметъ не будетъ пропущенъ. Приложеніе имѣетъ честь возвратить.

Варшава, 14 (26) Октября 1842 г.

Директоръ Отдѣленія, Статскій-Совѣтникъ,
(подписано) *Бораковскій.*

N. 11,710.

dzie Sądy tak cywilne jak i kryminalne, podług przepisów w procedurze dla Galicyi Zachodniéj, w § 158 i następnych zawartych. Wzywają do assystencyi przysiędze w Sądzie wykonywanéj, również Szkólników, lub innych starozakonnych pismo hebrajskie znających, przy użyciu przytem księgi „Torach” zwanéj.

Oba te przepisy bardzo znacznie pomiędzy sobą się różnią, lecz w braku innych, Sądy trzymają się formy wyżéj wzmiankowanéj. Według przepisu austryackiego, przysięga od starozakonnych odbierana, daleko mniéj wymaga formalności i zastrzeżeń, wszelako deferujący przysięgę może się domagać od przeciwnika wykonania przysięgi z solennościami, jakie ustawy wyznania wymagają, a jakie w namienionym przepisie pominięte być mogły.

Z powodu, że cztery gubernie, przepisy pruskie, a cztery gubernie przepisy austryackie obowiązują, wypływa niejednostajność formy protokółów przysiąg, od starozakonnych odbieranych, o jakiéj Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w odezwie swéj nadmienia. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przedmiot ten już brała pod swoją rozwagę, lecz znalazła nateraz zbytecznem przedsiębranie stanowczych kroków do ujednostajnienia formy przysiąg od żydów odbieranych, zwłaszcza że spodziewane jest nowe prawo, które i téj materyi zapewnie nie pominie. Annex ma zaszczyt zwrócić.

Warszawa, dnia 14 (26) Października 1842 r.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Borakowski.*
Nr. 11,710.

№ 24.

Инструкція по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ, изданная Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства въ 1844 г.

ГЛАВА I.

Поименованіе плательщиковъ, пользующихся правомъ облегченія въ податяхъ, а также исчисленіе бѣдствій, дающихъ на него право.

Статья 1.

Каждому владѣльцу земскихъ имѣній, который докажетъ, согласно нижеизложеннымъ правиламъ, что, вслѣдствіе градобитія, наводненія или пожара, лишился всего годоваго дохода, или потерялъ двѣ третьихъ части онаго, предоставляется облегченіе въ казенныхъ платежахъ, слѣдующихъ съ недвижимости, подвергшейся одному изъ вышеприведенныхъ бѣдствій.

Статья 2.

Облегченіемъ этимъ пользуются также владѣльцы городскихъ земскихъ недвижимостей, равно крестьяне всякаго рода имѣній, если удостовѣрятъ, что, вслѣдствіе воспослѣдовавшаго бѣдствія отъ градобитія, наводненія или пожара, лишились всего годоваго дохода, или $^2/_3$ частей онаго.

Статья 3.

Равно льгота въ податяхъ опредѣляется, относительно платежей со строеній, владѣльцамъ земскихъ имѣній, а также крестьянамъ

№ 24.

Instrukcya do spraw allewiacyjnych przez Kommissyą Rządową Przychodów Przychodów i Skarbu wydana w roku 1844.

ODDZIAŁ I.

Wymienienie kontrybuentów mających prawo do allewiacyi, oraz klęsk nadających tytuł do niéj.

Artykuł 1.

Każdemu z posiadaczy dóbr ziemskich, który podług niżéj wyrażonych przepisów, udowodni, iż przez gradobicie, wylew wody, lub też pożar, pozbawionym został całkowitego rocznego dochodu z dóbr, lub że takowy utracił w dwóch trzecich częściach, udzielaną będzie allewiacya w opłatach rządowych, przywiązanych do téj posiadłości, która jednéj z powyższych klęsk uległa.

Artykuł 2.

Do allewiacyi téj, mają także prawo posiadacze miejskich gruntowych własności, oraz włościanie dóbr wszelkiego rodzaju, jeżeli usprawiedliwią, że wskutek doświadczonéj klęski gradobicia, wylewu, lub pożaru, utracili roczny dochód, lub $^2/_3$ części takowego.

Artykuł 3.

Również allewiacya przyznawaną być ma, w opłatach od zabudowań — posiadaczom dóbr ziemskich, jak niemniéj

и домовладѣльцамъ въ городахъ, если, вслѣдствіе пожара или наводненія, дома ихъ остались нежилыми.

Статья 4.

Въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ помѣщики производятъ крестьянскія осптройки на собственный свой счетъ, истребленіе пожаромъ сельскихъ усадебъ, какъ-то: жилыхъ домовъ, хлѣбныхъ сараевъ и скотныхъ дворовъ, въ деревняхъ взятыхъ не порознь, но вообще, должно считаться, какъ потеря дохода исключительно того фольварка, которому эти усадьбы, взятыя вмѣстѣ, отбывали поземельныя повинности, и владѣльцу фольварка предоставлять право на облегченіе въ податяхъ, соразмѣрно и согласно правиламъ, въ настоящей инструкціи изложеннымъ.

ГЛАВА II.

Опредѣленіе времени, на какое предоставляется облегченіе въ податяхъ.

Статья 5.

За потери, поименованныя въ предыдущихъ статьяхъ, присуждается облегченіе въ податяхъ полугодовыхъ, годовыхъ, двухлѣтнихъ и четырехлѣтнихъ, согласно слѣдующимъ правиламъ.

Статья 6.

Облегченіе въ полугодовыхъ казенныхъ платежахъ получаютъ тѣ владѣльцы имѣній, крестьяне всякаго рода и владѣльцы городскихъ земскихъ недвижимостей, которые удостовѣрятъ, что, вслѣдствіе одного изъ бѣдствій, поименованныхъ въ 1-й статьѣ, потеряли двѣ третьихъ части поземельнаго годоваго дохода.

włościanom i posiadaczom domów po miastach, gdy skutkiem zniszczenia przez pożar lub wylew wody, domy ich stały się niemieszkalnemi.

Artykuł 4.

Tam, gdzie dziedzice własnym kosztem budynki włościańskie stawiać zwykli, zniszczenie przez pożar posad wiejskich, to jest: chałup, stodół i obór, we wsiach nie pojedynczo, lecz ogółem uważanych, ma być poczytaném za stratę *respective* folwarku, do którego te posady, ogółem wzięte, powinności rolne odrabiały, i nadawać prawo posiadaczowi folwarku do allewiacyi, w stosunku i podług przepisów, niniejszém objętych.

ODDZIAŁ II.

Oznaczenie przeciągu czasu, na który allewiacye mają być przyznawane.

Artykuł 5.

Za straty powyższemi artykułami wymienione, przyznawaną będzie allewiacya w podatkach półrocznych, rocznych, dwuletnich i czteroletnich, a to według przepisów następujących:

Artykuł 6.

Allewiacye w *półrocznych* opłatach rządowych, otrzymywać mają posiadacze dóbr, oraz włościanie wszelkiego rodzaju i posiadacze miejskich własności gruntowych, usprawiedliwiający, że skutkiem jednéj z klęsk, w artykule I-m wymienionych, utracili dwie trzecie części rocznego gruntowego dochodu.

Статья 7.

Облегченіе въ казенныхъ годовыхъ платежахъ опредѣляется тѣмъ владѣльцамъ имѣній, а также крестьянамъ и владѣльцамъ городскихъ земскихъ недвижимостей, которые, подвергшись одному изъ поименованнныхъ бѣдствій, докажутъ потерю всего годоваго поземельнаго дохода.

Статья 8.

Облегченіе въ годовыхъ казенныхъ платежахъ, вносимыхъ со строеній, опредѣляется, какъ владѣльцамъ земскихъ имѣній, такъ равно и крестьянамъ, если они удостовѣрятъ въ совершенномъ истребленіи жилыхъ строеній.

Статья 9.

Владѣльцы домовъ въ городахъ, подвергшихся бѣдствію пожара, доказавшіе, что, вслѣдствіе пожара, ихъ дома остались нежилыми, должны получить полное облегченіе въ казенныхъ платежахъ, слѣдующихъ со сгорѣвшаго дома, въ продолженіе *двухъ* лѣтъ. Кромѣ того, каждый изъ поименованныхъ владѣльцевъ, который починитъ сгорѣвшій домъ, или поставитъ новый съ фундамента на пепелищѣ, освобождается отъ тѣхъ же платежей въ продолженіе первыхъ двухъ лѣтъ послѣ постройки дома. Тотъ однако, кто въ продолженіе первыхъ двухъ лѣтъ послѣ пожара не начнетъ починки или постройки деревяннаго или каменнаго дома, лишается права льготы на эти два года.

Статья 10.

Относительно же владѣльцевъ имѣній, а также крестьянъ и владѣльцевъ городскихъ земскихъ недвижимостей, постанов-

Artykuł 7.

Allewiacya w opłatach rządowych *rocznych*, przyznawaną być ma tym posiadaczom dóbr, tudzież włościanom i posiadaczom własności gruntowych miejskich, którzy uległszy jednéj z pomienionych klęsk, utratę całkowitéj rocznéj intraty gruntowéj udowodnią.

Artykuł 8.

Allewiacyę w *rocznych* rządowych opłatach, przywiązanych do zabudowań, udzielaną mieć sobie mają tak posiadacze dóbr ziemskich, jak włościanie ich, jeżeli usprawiedliwią zniszczenie zupełne budynków mieszkalnych.

Artykuł 9.

Właściciele domów miejskich, uległych klęsce pożaru, udawadniający, iż skutkiem pożaru domy ich stały się niemieszkalnemi, mają uzyskać zupełną przez lat *dwa* allewiacyą w opłatach rządowych, przywiązanych do spalonego domu. Nadto, każdy z pomienionych właścicieli, który dom pogorzały zreperuje, lub nowy z gruntu na pogorzelisku wystawi, ma być wolnym od tych samych opłat przez dwa pierwsze po wybudowaniu lata. Ten jednak, kto w pierwszych dwóch po spaleniu latach, nie zacznie reparacyi, lub postawienia domu, lub kamienicy, do allewiacyi za te drugie dwa lata traci prawo.

Artykuł 10.

Co do posiadaczy dóbr, oraz włościan i posiadaczy gruntowych miejskich własności, stanowi się jako wyjątek z pod

ляется, какъ исключеніе изъ предыдущихъ правилъ, что, въ случаѣ, еслибы чрезвычайное наводненіе причинило такое повреждение въ пахатной землѣ, слѣдствіемъ котораго земля эта осталась бы негодною для посѣвовъ на слѣдующій годъ, — послѣ вторичнаго по этому предмету слѣдствія и по удостовѣреніи въ дѣйствительности произшествія, можетъ быть дано владѣльцамъ этой земли облегченіе и на второй годъ.

ГЛАВА III.

Поименованіе податей, подлежащихъ облегченію за каждое бѣдствіе.

Статья 11.

Льгота въ податяхъ, опредѣленная предыдущими статьями, присуждается вообще:

a) владѣльцамъ имѣній, а также крестьянамъ и владѣльцамъ городскихъ земскихъ недвижимостей, во всѣхъ податяхъ, вносимыхъ въ казну Царства и слѣдующихъ съ той именно недвижимости, которую постигнетъ одно изъ бѣдствій, поименованныхъ въ 1-й статьѣ;

b) владѣльцамъ деревянныхъ и каменныхъ домовъ въ городахъ — точно также въ казенныхъ податяхъ, городскихъ квартирныхъ сборахъ и всякого рода казенныхъ повинностяхъ, относящихся къ сгорѣвшему дому.

Статья 12.

Въ особенности должны быть облегчаемы:

1. *Помѣщикамъ*, вслѣдствіе убытка въ поземельныхъ доходахъ, причиненнаго бѣдствіемъ, подать *офяры и ливерунковый контингенсъ*; въ случаѣ же, еслибы и господскія жилыя строенія были повреждены пожаромъ, кромѣ только что поименованныхъ

powyższych przepisów, iż gdyby nadzwyczajny wylew wody, zrządził taką szkodę ziemi obsiewnéj, iżby ta w dalszym roku do obsiewów niezdatną się stała, na powtórne w téj mierze śledztwo, po przekonaniu się o rzeczywistości, może być daną posiadaczom téj ziemi allewiacya na rok drugi.

ODDZIAŁ III.

Wyszczególnienie podatków za klęskę każdą allewiować się powinnych.

Artykuł 11.

Allewiacya zapewniona w artykułach poprzednich, przyznawaną być ma w ogólności:

a) posiadaczom dóbr, tudzież włościanom i posiadaczom miejskich gruntowych własności, we wszelkich podatkach pobieranych do Skarbu Królestwa, a przywiązanych *respective* do téj posiadłości, którą dotknie jedna z klęsk w art. 1-m wymienionych;

b) posiadaczom domów i kamienic po miastach, podobnież w podatkach skarbowych, składkach kwaterunkowych miejskich i wszelkich rządowych ciężarach, jakie do spalonego domu regulują się.

Artykuł 12.

W szczególności winny być allewiowanemi:

1. dla *dworów,*—z powodu szkody w dochodach gruntowych przez klęskę zrządzonéj, podatek *ofiary i kontyngens liwerunkowy;* wrazie zaś gdyby i budynki dworskie mieszkalne przez klęskę uszkodzone zostały, obok wymienionych do-

податей, подлежитъ также облегченію *подымное* уплачиваемое съ господскихъ домовъ.

2. *Крестьянамъ.* Если пользованіе землею составляетъ единственный доходъ крестьянъ, то, въ случаѣ истребленія, дѣйствіемъ стихій, полевыхъ плодовъ, подлежитъ облегченію, не только *ліверунковый контингенсъ*, но и *подымное*, если же такимъ образомъ подверглись истребленію одни жилые крестьянскіе дома, въ такомъ случаѣ одно только подымное подлежитъ облегченію.

3. *Домовладѣльцамъ и землевладѣльцамъ въ городахъ*, а именно:

a) тѣмъ, которые не платятъ подати офяры, слѣдуетъ облегчать, точно также какъ и крестьянамъ, *ліверунковый контингенсъ и подымное*;

b) уплачивающимъ же подать офяры, одинъ только *ліверунковый контингенсъ и офяру*, вслѣдствіе же истребленія городскихъ жилыхъ домовъ,—какъ первымъ такъ и вторымъ *подымное.*

Статья 13.

Въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ взимается подать *subsidii charitativi*, должно считать ее, какъ поземельный налогъ, и, точно также какъ другія поземельныя повинности, облегчать тѣмъ плательщикамъ, которые докажутъ свое право на эту милость.

Статья 14.

Равно можетъ быть облегченъ, какъ помѣщикамъ и крестьянамъ, такъ и владѣльцамъ домовъ въ городахъ, прежній шарварковый платежъ, но только въ тѣхъ случаяхъ, въ коихъ, по вышеизложеннымъ правиламъ, подымное подлежитъ облегченію.

piero podatków, ulega także allewiacyi *podymne* z dymów dworskich opłacane;

2. dla *włościan*,—gdy użytek z gruntów jedyny dla włościan stanowi dochód, w razie więc zniszczenia im przez klęskę krescencyi gruntowéj, allewiować należy, nie tylko *kontyngens liwerunkowy*, lecz i *podymne*, w razie zaś gdyby przez klęskę domy tylko mieszkalne włościańskie uległy zniszczeniu, wtedy samo tylko *podymnę* z tych domów do allewiacyi kwalifikuje się;

3. dla *posiadaczy domów i gruntów po miastach*, a mianowicie:

a) dla tych, którzy nie płacą podatku ofiary, allewiować należy, tak jak włościanom, *kontyngens liwerunkowy*, *i podymne*;

b) dla tych zaś, którzy ofiarę opłacają, sam *kontyngens liwerunkowy i ofiarę*; z powodu zaś zniszczenia domów mieszkalnych miejskich, tak pierwszym, jak drugim, podatek *podymnego*.

Artykuł 13.

Gdzie jest pobierany podatek *subsidii charitativi*, uważanym być ma za podatek gruntowy, i tak jak inne ciężary gruntowe, allewiowany tym kontrybuentom, którzy do tego dobrodziejstwa prawo udowodnią.

Artykuł 14.

Również allewiowaną być może, tak dworom i włościanom, jak posiadaczom domów miejskich, opłata szarwarkowa dawna, lecz tylko w tych przypadkach, w których, wedle przepisów wyżéj domieszczonych, podymne do allewiacyi należy.

ГЛАВА IV.

Какимъ образомъ доказывается право на облегченіе въ податяхъ.

Статья 15.

Каждый постигнутый бѣдствіемъ, поименованнымъ въ предыдущихъ слатьяхъ, если увидитъ, что, согласно имъ, можетъ пользоваться правомъ льготы въ податяхъ, долженъ, подъ страхомъ лишенія этого права, безотлагательно и покрайней мѣрѣ до истеченія 14-ти дней, подать прошеніе, относительно селеній и городовъ въ губерніяхъ—мѣстному Уѣздному Начальнику, относительно же города Варшавы—въ Магистратъ, о повѣркѣ, въ чемъ именно состояло случившееся бѣдствіе, также о наряженіи слѣдствія, которое должно опредѣлить родъ и количество понесеннаго убытка.

Статья 16.

Уѣздный Начальникъ и Магистратъ города Варшавы, получивъ вышеупомянутое прошеніе, обязаны, подъ страхомъ отвѣтственности за убытки, какіе бы потерпѣвшіе могли понести, по причинѣ промедленія, командировать безотлачательно на мѣсто произшествія особаго чиновника, для производства слѣдствія, съ цѣлью повѣрки случившагося бѣдствія и исчисленія убытка.

Статья 17.

Эти слѣдствія, производящіяся, относительно городовъ мѣстными властями, отпосительно же селеній,—уѣздными чиновниками, или сосѣдними гминными войтами, обязанными свидѣтельствовать вѣрность своего показанія подписями, должны имѣть во всѣхъ отношеніяхъ видъ дѣйствительной точности,

ODDZIAŁ IV.

Sposób usprawiedliwienia prawa do allewiacyi.

Artykuł 15.

Każdy dotknięty klęską wymienioną w poprzedzających artykułach, gdy uzna, iż podług ich brzmienia, mieć może tytuł do allewiacyi, ma *pod utratą prawa do niéj*, natychmiast, a najdaléj w ciągu dni 14-tu, udać się, co do wsiów i miast po guberniach, do Naczelnika miejscowego Powiatu, a co do miasta Warszawy, do Magistratu, z prośbą, o sprawdzenie istoty zdarzonéj klęski, tudzież przedsięwzięcie śledztwa wykazać mającego rodzaj i wysokość poniesionéj straty.

Artykuł 16.

Naczelnik Powiatu i Magistrat miasta Warszawy, winni są, za otrzymaniem powyższéj prośby, pod odpowiedzialnością za straty, jakieby z opóźnienia poszkodowani ponieść mogli, przedsięwziąść bezodwłocznie, przy wyznaczeniu na grunt delegowanego, potrzebne śledztwo, celem sprawdzenia wydarzonéj klęski, oraz dojścia wysokości szkody.

Artykuł 17.

Śledztwa te uskuteczniać się mające, co do miast, przez miejscowe Władze, a co do wsiów przez Powiatowych Urzędników lub też przez Wójtów gmin ościennych, zostających w obowiązku stwierdzać rzetelność dzieła swego podpisami, nosić winny pod każdym względem, cechę prawdziwéj ści-

несомнѣннаго судебнаго доказательства: иначе, при окончательномъ рѣшеніи споровъ, никакъ не будутъ приняты во вниманіе.

Статья 18.

Въ случаѣ, еслибы кто изъ владѣльцевъ имѣній, а также крестьянъ или владѣльцевъ городскихъ земскихъ недвижимостей, просилъ о льготѣ въ податяхъ,—чиновникъ, командированный для производства по сему предмету слѣдствія, кромѣ личнаго осмотра, а также протоколярнаго допроса потерпѣвшихъ убытки, какъ относительно сущности случившагося бѣдствія, такъ времени и значительности онаго, долженъ раскрыть съ полною точностью:

a) количество чистаго дохода, какой могъ бы быть извлеченъ изъ имѣній или селеній, потерпѣвшихъ убытки, еслибы бѣдствіе не случилось;

b) количество чистаго дохода, оставшагося послѣ бѣдствія, или величину недостающей суммы для удовлетворенія мѣстныхъ хозяйственныхъ нуждъ.

Статья 19.

Посему каждый потерпѣвшій убытокъ обязанъ добросовѣстно при слѣдствіи показать:

a) количество высѣва всѣхъ родовъ хлѣба, произведеннаго въ годъ случившагося бѣдствія;

b) количество ожидаемаго урожая, по шестилѣтнему среднимъ числомъ опыту;

c) количество дохода съ мельницъ, оброковъ, пропинаціи и тому подобныхъ источниковъ, кромѣ земныхъ плодовъ;

d) количество и родъ необходимыхъ по хозяйству расходовъ, употребляемыхъ исключительно на обработку полей, которые расходы должны быть подробно исчислены и засвидѣтельствованы;

słości, niewątpliwego sądowego dowodu, inaczéj w ostatecznym roztrzygnieniu sporów, żaden wzgląd nie będzie na nie miany.

Artykuł 18.

Na przypadek zgłoszenia się o allewiacyą w podatkach, przez którego z posiadaczy dóbr, oraz włościan lub posiadaczy miejskich gruntowych własności, delegowany do odbycia w téj mierze śledztwa, oprócz sprawdzenia przez obejrzenie naoczne, oraz protokólarnego wybadania poszkodowanych, tak co do istoty nastąpionéj klęski, jak niemniéj co do czasu wydarzenia, tudzież rozciągłości tejże, winien będzie wykryć z wszelką ścisłością:

a) ilość czystéj intraty z dóbr, lub włości uszkodzonych, jaka mogła była być osiągniętą, gdyby nie było klęski;

b) ilość dochodu czystego pozostałego po klęsce, lub wysokość summy do zaspokojenia potrzeb gruntowych brakującéj.

Artykuł 19.

Tym celem każdy z poszkodowanych jest w obowiązku rzetelnie przy śledztwie wykazać:

a) ilość wysiewu uskutecznionego na rok wydarzonéj klęski we wszystkich gatunkach zboża;

b) ilość plonu, jaki był spodziewany podług doświadczenia z sześciu lat w przecięciu;

c) ilość dochodu z młynów, czynszów, propinacyi, i tym podobnych innych źródeł, prócz krescencyi;

d) ilość i rodzaj wydatków gospodarczych koniecznych i wyłącznie do gruntu przywiązanych, które szczegółowo wymienione i usprawiedliwione być mają;

e) количество чистаго дохода, ожидаемаго со всѣхъ другихъ источниковъ, въ годъ случившагося бѣдствія; наконецъ,

f) количество чистаго дохода, оставшагося послѣ бѣдствія, — или

g) количество недочета въ расходахъ на обработку земли.

Командированный, собравъ по этому предмету отъ потерпѣвшаго убытокъ протоколярныя категорическія объясненія, а также получивъ, чрезъ его посредничество, свидѣтельство мѣстной власти относительно средней цѣны продуктовъ въ годъ бѣдствія, въ городѣ, находящемся въ самомъ ближнемъ разстояніи отъ поврежденной недвижимости, — долженъ, основываясь на нихъ, для кратчайшаго представленія дѣла, составить по одному изъ образцевъ, при семъ приложенныхъ, подробныя выписки доходовъ съ имѣній и крестьянскихъ усадебъ, подвергшихся бѣдствію, какъ ожидаемыхъ въ годъ бѣдствія, такъ и извлеченныхъ, не взирая на оное, и эти выписки, по подписаніи желающими облегченія, присоединить къ слѣдственнымъ дѣламъ.

Статья 20.

Таковыя слѣдствія и извлеченія должны быть одновременно исполняемы на мѣстѣ происшествія. Если однако облегченіе въ податяхъ требуется вслѣдствіе поврежденія земныхъ плодовъ градомъ или наводненіемъ на корнѣ, въ такомъ случаѣ слѣдствія должны имѣть видъ той точности, какая требуется для несомнѣннаго судебнаго доказательства, и состоять изъ двухъ отдѣльныхъ дѣйствій:

1. *первоначальнаго*, произведеннаго тотчасъ послѣ бѣдствія относительно обстоятельствъ, указанныхъ предыдущею статьею, въ пунктахъ подъ лит. *a* до *e*;

2. *окончательнаго*, относительно обстоятельствъ подъ лит. *f*, которое производится по окончаніи полевыхъ уборокъ, потому что потерпѣвшій убытокъ тогда только можетъ показать съ надлежащею точностью остатокъ, составляющій доходъ, полученный въ зернѣ.

e) ilość czystéj intraty ze wszelkich źródeł spodziewanéj, na rok wydarzonéj klęski,—wreszcie

f) ilość czystéj intraty pozostałéj po klęsce,—lub

g) wysokość braku do opędzenia wydatków gruntowych.

Delegowany zaś—po odebraniu od poszkodowanego protokólarnych kategorycznych w téj mierze wyjaśnień, tudzież po uzyskaniu, przez pośrednictwo jego, świadectwa właściwéj Władzy, co do średniéj ceny produktów z roku klęski, w mieście najbliższém uszkodzonéj realności,—ułożyć ma na ich zasadzie, dla krótszego przedstawienia rzeczy, według jednego z wzorów przy niniejszém będących, szczegółowe wyciągi intrat z dóbr i osad włościańskich klęsce uległych, tak spodziewanéj na rok klęski, jakoteż mimo klęski osiągniętéj, i te, po podpisaniu ich przez żądających allewiacyi, do akt śledczych załączy.

Artykuł 20.

Śledztwa takie i wyciągi winny być jednocześnie na gruncie dopełniane. Jeżeli jednak allewiacya żądaną jest z powodu uszkodzenia, przez gradobicie lub wylew, krescencyi gruntowéj na pniu; w tym przypadku, aby odznaczały się tą pewnością, jaka do niewątpliwego dowodu sądowego jest potrzebną, składać się one mają z dwóch odrębnych działań:

1° *przedwstępnego*, zaraz po klęsce, co do okoliczności wskazanych poprzednim artykułem, w ustępach pod lit. *a* do *e;*

2° *ostatecznego*, co do okoliczności ad *f*, po uskutecznionych zbiorach odbyć się mającego, gdyż poszkodowany wtedy dopiero znając stan zbiorów z roku klęski, wykazać może z należną pewnością pozostałość, jaką w zbożu na intratę osiągnął.

Статья 21.

Въ обоихъ однако случаяхъ, при производствѣ подобнаго рода слѣдствій, не дозволяется, для дѣйствительной оцѣнки потерь доходовъ какого либо селенія, смѣшивать потери, случившіяся въ другомъ году или въ другомъ селеніи, а также считать убытокъ доходовъ, предполагаемыхъ по составленной смѣтѣ, то есть принимать за потерю то, что просящій о льготѣ надѣялся извлечь по сверхобыкновенному своему счету, но напротивъ должно въ счетѣ съ точностью отдѣлить годъ и селеніе, на которые просится облегченіе, и принимать въ разсчетъ потерь только тѣ предметы разнаго дохода, которые дѣйствительно въ томъ году могли существовать, согласно экономическимъ правиламъ и поземельнымъ реестрамъ.

Статья 22.

Кромѣ того, въ обоихъ случаяхъ, при разслѣдованіи потери въ поземельныхъ доходахъ, не должны входить въ составъ доказательствъ убытковъ и не даютъ никакого права на облегченіе такія потери въ имѣніи, которыя не принадлежатъ собственно къ счету дохода съ недвижимости, подлежащей облегченію.

Статья 23.

По произведеніи такимъ образомъ слѣдствій относительно каждаго рода бѣдствія, командированный чиновникъ, присоединивъ къ нимъ свидѣтельство мѣстнаго Уѣзднаго Казначейства, засвидѣтельствованное Начальникомъ Уѣзда, касательно количества податей, слѣдующихъ съ недвижимости, подвергшейся бѣдствію, каковое свидѣтельство должна ему доставить сторона, просящая облегченія, а также составивъ съ помощью мѣстной власти распредѣленіе этихъ податей, если облегченіе требуется крестьянами или мѣщанами,—обязанъ, кромѣ извѣщенія объ

Artykuł 21.

W obu atoli wypadkach, przy dopełnieniu tego rodzaju śledztw, nie jest wolno dla ocenienia prawdziwéj w jednym roku straty dochodów jakiéj włości, mieszać do niéj strat z innego roku lub z innéj włości wynikłych, ani też rachować ubytku dochodów podług ułożonego anszlagu spodziewanych, czyli liczyć na szkodę to, co proszący o allewiacyą podług nadzwykłego rachunku swego spodziewał się osiągnąć, lecz przeciwnie należy w rachubie ściśle odosobnić rok i włość, które podane zostały do allewiacyi i przyjmować do obrachowania strat, te tylko przedmioty różnego dochodu, które rzeczywiście w owym roku, wedle zasad ekonomicznych lub gruntowych rejestrów, miały mieć miejsce.

Artykuł 22.

Nadto w obu także wypadkach, przy dochodzeniu straty w gruntowych dochodach, nie powinny wchodzić między udowodnienia szkód, i nie dają żadnego prawa do allewiacyi straty majątkowe, oraz wszystkie inne nie należące do rachunku dochodu właściwego z dóbr, do allewiacyi podanych.

Artykuł 23.

Tak wyprowadzone co do każdego rodzaju klęski śledztwa, delegowany,—po załączeniu do nich świadectwa właściwéj Kassy Powiatowéj, stwierdzonego przez Naczelnika Powiatu, co do wysokości podatków przypadających z realności klęsce uległéj, które to świadectwo strona allewiacyi żądająca dostarczyć mu winna, jakoteż po sporządzeniu, z pomocą miejscowéj Władzy, potrzebnéj repartycyi tychże podatków, jeżeli allewiacya żądaną jest przez włościan lub mieszczan,— w obowiązku będzie obok uwiadomienia stron o tém, ode-

этомъ заинтересованныхъ сторонъ, отослать слѣдственныя дѣла въ подлежащій Мировой Судъ, съ цѣлью принятія отъ потерпѣвшихъ убытки—присяги въ добросовѣстности изложенныхъ показаній.

Статья 24.

Во всѣхъ дѣлахъ о льготѣ въ податяхъ, присяга въ добросовѣстности излагаемыхъ показаній должна исполняться по слѣдующему присяжному листу.

А. *Относительно господскихъ дворовъ и приходовъ.*

„Я N. N. клянусь Всемогущимъ Богомъ въ Святой Тройцѣ „единымъ, что въ имѣніи N, подвергшемся бѣдствію N, воспо„слѣдовавшему N дня, N года, въ годъ бѣдствія 18.. высѣяно:

„Пшеницы N. корцевъ

„Ржи N. корцевъ

(поименовать всѣ роды посѣяннаго хлѣба,)

„что съ этого высѣва, согласно опытамъ среднимъ числомъ за „шесть лѣтъ, предполагался урожай въ томъ же 18... году:

„Пшеницы N. корцевъ,

„Ржи N. корцевъ,

(поименовать ожидаемый урожай при каждомъ родѣ хлѣба) „кро„мѣ того изъ другихъ источниковъ приходовъ надѣялся извлечь „слѣдующій чистый доходъ, то есть:

„съ луговъ сѣна N. центнаровъ,

„съ поборовъ N. р. с.

„съ пропинаціи N. р. с.

„съ чиншей N. р. с.

„съ мельницъ N. р. с.

(въ этомъ мѣстѣ поименовать всѣ источники и количество дохода, показанные потерпѣвшимъ убытокъ,)—также,

„что всѣ хозяйственныя издержки, назначаемыя исключительно „на обработку земли поврежденной недвижимости, произведен-

słać akta śledcze do właściwego Sądu Pokoju, celem odebrania od poszkodowanych przysięgi, na rzetelność złożonych zeznań.

Artykuł 24.

We wszystkich sprawach allewiacyjnych, zaprzysięganie rzetelności składanych zeznań dopełniać się winno w rotę następną:

A. Co do dworów i probostw.

„Ja N. N. przysięgam Panu Bogu w Trójcy Ś-téj jedy-„nemu, jako dwór dóbr N., uszkodzonych klęską N. w dniu „N. roku N. wydarzoną, uskutecznił na rok klęski 18 . . na-„stępujące wysiewy:

„Pszenicy korcy N.

„Żyta korcy N.

(wyszczególnić wszystkie gatunki wysianego zboża)

„jako z tego wysiewu, według doświadczenia w prze-„cięciu sześcioletniego, spodziewany był plon na tenże rok 18..

„Pszenicy korcy N.

„Żyta korcy N.

(wyszczególnić plon spodziewany przy każdym gatunku zboża) „niemniéj, jako z innych źródeł intrat, spodziewałem się „osiągnąć następujący czysty dochód, to jest:

„z łąk siana centnarów N.

„z danin rs. N.

„z propinacyi rs. N.

„z czynszów rs. N.

„z młynów rs. N.

(w tym miejscu wyszczególnić wszystkie źródła i ilość dochodu przez poszkodowanego podane),—tudzież,

„jako wydatki gospodarcze wyłącznie do gruntu dóbr „poszkodowanych przywiązane, na rok klęski 18 . . uskutecz-

„ныя въ году бѣдствія 18.. или остающіяся еще для израсходо-
„ванія, показаны дѣйствительно такія, какъ ниже поименовы-
„вано,—то есть:

а) На обсѣменение.

„Пшеницы	N.	корцевъ	Или въ общемъ итогѣ деньга-ми... р. с.
„Ржи	N.	„	
„Ячменя	N.	„	
„Овса	N.	„	

(и такъ далѣе поименовать здѣсь всѣ роды засѣяннаго хлѣба.)

б) На мѣсячную отсыпку.

(поименовать хлѣбомъ и деньгами, какъ выше)

c) На уплату работниковъ N. р. с.

d) На десятину N. р. с.

(здѣсь поименевать по качеству и количеству всѣ издержки на обработку земли, показанныя потерпѣвшимъ убытокъ);
„что, согласно вышеизложеннымъ показаніямъ, ожидаемый чи-
„стый доходъ въ 18.. году, предъ случившимся бѣдствіемъ, могъ
„составить N. р. с. (прописью). Клянусь далѣе, что, вслѣдствіе
„вышесказаннаго бѣдствія, остается мнѣ чистаго дохода, присчи-
„тивая къ общему итогу его все, что израсходовано, по день
„произведеннаго слѣдствія, на собственно хозяйственныя нуж-
„ды для обработки земли, продажу и обсѣмененіе не болѣе какъ:

А. Съ хлѣба и сѣна.

„Пшеницы N. корцевъ.

„Ржи N. корцевъ.

(поименовать всѣ роды хлѣба, а также количество сѣна показанные владѣльцемъ.)

Б. Изъ другихъ источниковъ.

(подробно показать, согласно показаніямъ потерпѣвшаго убытки, количество дохода, извлеченнаго не взирая на бѣдствіе)

nione lub jeszcze do uskutecznienia pozostające, są rzeczywiście takie, jak tu niżéj wyszczególniam, to jest:

a) Na odsiew

„Pszenicy korcy N.		
„Żyta „ N.		Czyli wartości pieniężnéj ogółem Rs.
„Jęczmienia „ N.		
„Owsa „ N.		

(i tak następnie wyszczególnić w tém miejscu wszystkie gatunki odsiewanego zboża).

b) Na ordynaryą

(wyszczególnić w zbożu i pieniądzach jak wyżéj).

„*c)* Na opłatę czeladzi rs. N.

„*d)* Na dziesięcinę rs. N.

(w tém miejscu wyszczególnić z przedmiotu i ilości wszystkie wydatki gruntowe przez poszkodowanego podane).

„Jako podług powyższych podań, spodziewana przed „klęską intrata czysta na rok 18 . . mogła była przynieść „rs. N., wyraźnie (literami), przysięgam daléj, że skutkiem „klęski powyżéj rzeczonéj na dochód brutto licząc do ogółu „jego, wszystko co na potrzeby własne gruntowe, sprzedaż „i odsiew, po chwilę dopełnionego śledztwa, użyłem, nie więcéj pozostało mi jak:

A. Że zboża i siana.

„Pszenicy korcy N.

„Żyta korcy N

(wyszczególnić wszystkie gatunki zboża, oraz ilość siana przez właściciela podaną).

B. Z innych źródeł.

(wymienić po szczególe, wedle podań poszkodowanego, wysokość intraty mimo klęski osiągniętéj).

„Включительно со всѣхъ предметовъ, составляющихъ до-„ходъ поврежденнаго имѣнія N. р. с. (прописью), также что на „всѣ хозяйственные расходы въ годъ бѣдствія 18.., назначаемыя „исключительно на обработку земли въ имѣніи, дѣйствительно „издержано неменѣе какъ:

а) На обсѣмененіе.

(поименовать, такъ какъ при предполагаемомъ доходѣ, всѣ различные расходы, согласно показаніямъ владѣльца въ году бѣдствія)

„и за тѣмъ, вычитая таковые изъ общей суммы прихода, я по-„лучилъ чистаго дохода въ годъ бѣдствія 18.. не болѣе какъ N. „р. с. (прописью)“, или: „за тѣмъ, вычитая таковые изъ общаго „прихода, не получилъ въ годъ бѣдствія никакого чистаго до-„хода, и такимъ образомъ потерялъ я съ недвижимости под-„вергшейся бѣдствію, $^2/_3$ части годоваго дохода, — или: „такимъ „образомъ потерялъ я съ недвижимости подвергшейся бѣдствію „весь годовой доходъ.“

„Такъ да поможетъ мнѣ Богъ и пр.

В. *Касательно крестьянъ и городскихъ жителей, занимающихся хлѣбопашествомъ.*

„Я N. N. (назвать имя и фамилію потерпѣвшаго убытокъ) „клянусь Всемогущимъ Богомъ въ Тройцѣ Святой единымъ, что „на принадлежащихъ мнѣ поляхъ постигло меня бѣдствіе N. „случившееся N. дня, N. мѣсяца, N. года, всѣ же сдѣланныя „мною показанія въ слѣдственномъ протоколѣ N. дня, N. мѣсяца, „N. года, относительно количества высѣва, ожидаемаго урожая, „хозяйственныхъ расходовъ, предполагаемаго до бѣдствія и остав-„шагося послѣ него чистаго дохода, добросовѣстны и согласны „съ истиной, клянусь также, что вслѣдствіе вышесказаннаго „бѣдствія, потерялъ я въ 18.. году весь доходъ, или двѣ тре-„тьихъ части годоваго дохода.“

„Такъ да поможетъ мнѣ Богъ и пр.

„Łącznie ze wszystkich przedmiotów, stanowiących intra-
„tę uszkodzonych dóbr rs. N, wyraźnie (literami), tudzież
„że w roku klęski 18 . . wydatki gospodarcze, wyłącznie do
„gruntu dóbr poszkodowanych przywiązane, uskuteczniłem
„rzeczywiście nie w mniejszéj ilości, jak:

a. Na odsiew.

(wyszczególnić tak, jak przy intracie spodziewanéj, rodzajami, wszystkie wydatki, uskutecznione podług podań właściciela w roku klęski),

„a ztąd, że po ich odtrąceniu od dochodu brutto, na intratę „czystą z roku klęski 18 . . nie więcéj osiągnąłem jak rs. N. „wyraźnie (literami)" albo „a ztąd, że po ich odtrąceniu od „dochodu brutto, nie osiągnąłem nic zgoła z roku klęski na „intratę czystą,"

„a tak, utraciłem z dóbr poszkodowanych $^2/_3$ części roczne-„go dochodu—albo

„a tak, utraciłem z dóbr poszkodowanych całoroczny dochód,
„Tak mi Panie Boże dopomóż etc. etc.

B. Co do włościan i mieszkańców rolnych po miastach.

„Ja N. N. (wyszczególnić imie i nazwisko każdego po-„szkodowanego) przysięgam Panu Bogu w Trójcy Świętéj Je-„dynemu, jako na gruntach przezemnie posiadanych, zosta-„łem dotknięty klęską N, w dniu N, miesiąca N, roku N wy-„darzoną, wszelkie zaś zeznania, jakie do protokółu śledczego „z dnia N, miesiąca N, roku N, co do ilości uskutecznione-„go wysiewu, spodziewanego płonu, wydatków gospodarskich, „spodziewanéj przed klęską i pozostałéj po klęsce intraty czy-„stéj, poczyniłem, są rzetelne i zgodne z prawdą,—przysię-„gam oraz, jako skutkiem powyżéj rzeczonéj klęski, utraci-„łem w roku 18 . . całkowity dochód — albo dwie trzecie „części rocznego dochodu. Tak mi dopomóż Panie Boże etc.

Статья 25.

Исполнять присягу въ потерѣ поземельнаго дохода, по указанному присяжному листу, должны:

a) владѣльцы имѣній постигнутыхъ бѣдствіемъ;

b) потерпѣвшіе убытки крестьяне и городскіе жители, занимающіеся хлѣбопашествомъ.

Статья 26.

Тамъ, гдѣ владѣлецъ имѣнія подвергшагося бѣдствію, не находился при производствѣ слѣдствія на мѣстѣ произшествія, а только управитель имѣнія заступалъ его, списанный слѣдственный протоколъ долженъ быть предъявленъ владѣльцу имѣнія, для точнаго просмотра, съ дозволеніемъ поправить помѣщенныя въ немъ подробности, въ чемъ найдетъ нужнымъ, дабы онъ приготовился лично исполнить присягу остносительно всѣхъ фактовъ, по указанному присяжному листу.

Статья 27.

Еслибы однако владѣлецъ, потерпѣвшій убытокъ, по той причинѣ, что не лично управляетъ имѣніемъ, отказался исполнить присягу относительно вышесказанныхъ обстоятельствъ, въ такомъ случаѣ присяга должна быть исполнена управителемъ имѣнія, сдѣлавшимъ показанія въ слѣдственномъ протоколѣ. Но, кромѣ того, самъ владѣлецъ долженъ исполнить присягу относительно дѣйствительности слѣдующихъ двухъ фактовъ:

а) „что въ годъ случившагося бѣдствія 18.., не получилъ „рѣшительно никакого чистаго дохода съ подвергшагося бѣдствію „имѣнія,“

или

„что въ годъ случившагося бѣдствія 18.., получилъ чиста„го дохода съ имѣнія, подвергшагося оному, N. N. р. с.;

Artykuł 25.

Do wykonania przysięgi na utratę intraty gruntowéj, w rotę dopiero przepisaną, pociągani być mają:

a) posiadacze dóbr klęską dotkniętych;

b) poszkodowani włościanie i mieszkańcy rolni po miastach.

Artykuł 26.

Tam, gdzie właściciel dóbr poszkodowanych, nie był obecny wyprowadzonemu na gruncie śledztwu, i tylko rządca tychże dóbr stawał w jego miejsce, spisany protokół śledczy, winien mu być zakommonikowanym do ścisłego przejrzenia, z wolnością poprawienia szczegółów w nim zamieszczonych, w czémby tego uznawał potrzebę, tak iżby się usposobił do osobistego wykonania przysięgi, na wszystkie fakta objęte przepisaną rotą.

Artykuł 27.

Gdyby jednak właściciel poszkodowany, z przyczyny nie zarządzania osobiście dobrami, odmówił wykonania przysięgi na szczegóły w rocie powyżéj wymienione, w tym wypadku przysięga taka odebraną być ma od rządcy dóbr, który do protokółu śledczego czynił zeznania. Lecz obok tego, sam właściciel powołanym być winien do zaprzysiężenia tych dwóch faktów:

a) „jako w roku 18 . . wydarzonéj klęski, żadnéj zgo-„ła czystéj intraty nieosiągnąłem z dóbr poszkodowanych,"

albo

„jako w roku 18 . . wydarzonéj klęski osiągnąłem z dóbr „poszkodowanych czystego dochodu rs. N. N.;

б) „что, прочтя слѣдственный протоколъ, составленный „N. дня, N. мѣсяца, N. года, а именно показанія управителя, „заступающаго мое мѣсто, не нашелъ я въ нихъ ничего такого, „что бы точно не согласовалось съ дѣйствительной истиной.“

Статья 28.

Въ томъ однако случаѣ, еслибы владѣлецъ имѣнія не находился въ предѣлахъ края, должно довольствоваться присягою, какую управитель имѣнія, дѣйтсвующій его именемъ, долженъ исполнить по указанному присяжному листу.

ГЛАВА V.

Правила, какъ дѣйствовать при разсмотрѣніи и исполненіи дѣлъ о льготахъ въ податяхъ.

Статья 29.

Какъ только, по вышеуказанному присяжному листу, отъ подвергшихся бѣдствію будетъ принята присяга въ справедливости ихъ показаній, Мировой Судъ, присоединивъ къ слѣдственнымъ дѣламъ, протоколы формально составленные при принятіи присягъ, обязанъ безотлагательно отослать таковые относительно селеній и городовъ въ губерніяхъ Уѣздному Начальнику, относительно же недвижимостей города Варшавы въ Магистратъ этого города. Начальникъ Уѣзда, а равно Магистратъ города Варшавы, разсмотрѣвъ полученныя дѣла и изложивъ на нихъ свои мнѣнія, должны безотлагательно представить ихъ въ подлежащее Губернское Правленіе.

Статья 30.

Произведенныя такимъ образомъ слѣдствія, по полученіи въ Канцеляріи Губернскаго Правленія, должны быть пере-

b) „jako po odczytaniu protokółu śledczego w dniu N, „miesiąca N, roku N, sporządzonego, a mianowicie zeznań „przez mego zastępcę poczynionych, nie znalazłem w nich „nic takiego, coby nie było ściśle zgodne z rzeczywistą prawdą.”

Artykuł 28.

Wszakże w przypadku nieobecności właściciela dóbr poszkodowanych w kraju, poprzestać należy na przysiędze, jaką rządca dóbr działający w jego zastępstwie, w rotę przepisaną wykonać jest obowiązany.

ODDZIAŁ V.

Zasady postępowania przy rozpoznawaniu i ułatwianiu spraw allewiacyjnych.

Artykuł 29.

Skoro od poszkodowanych, na rzetelność ich zeznań, odebraną zostanie przysięga w rotę wyżéj określoną, Sąd Pokoju, załączywszy do Akt śledczych, w formie urzędowéj protokóła, spisane przy odbiorze téjże, w obowiązku jest odesłać takowe bezodwłocznie co do wsiów i miast po Guberniach Naczelnikowi Powiatowemu, co do possesyj zaś miasta Warszawy Magistratowi tegoż miasta. Naczelnik Powiatu, jakoteż Magistrat Miasta Warszawy, po dopełnionym rozbiorze otrzymanych Akt, i domieszczeniu na nich swéj opinii, przedstawiać je ma, również bez odwłoki, właściwemu Rządowi Gubernialnemu.

Artykuł 30.

W ten sposób uzupełnione i doszłe bióra Rządu Gubernialnego śledztwa, winny być oddane naprzód Wydziałowi

даны въ Финансовое Отдѣленіе, которое обязано повѣрить находящіяся въ оныхъ показанія, какъ относительно исчисленія, такъ и сущности предмета,—потомъ удостовѣриться:

a) дѣйствительно ли и когда подверглась бѣдствію сельская или городская недвижимость, подлежащая облегченію въ податяхъ?

b) поступило ли донесеніе о бѣдствіи тотчасъ по его воспослѣдованіи, и предпринятъ ли былъ личный осмотръ въ то время, когда убытокъ еще могъ быть виденъ?

c) показалъ ли при слѣдствіи просящій облегченія въ податяхъ предполагаемый доходъ со всѣхъ тѣхъ источниковъ, съ которыхъ этотъ доходъ потерпѣвшій убытокъ обыкновенно извлекаетъ?

d) равно присчиталъ ли потерпѣвшій убытокъ въ общій доходъ, извлеченный не взирая на бѣдствіе, то, что̀ не подверглось этому бѣдствію, и что̀, до воспослѣдованія его, употреблено было въ продолженіе того года, съ котораго показанъ доходъ, на потребности для обработки земли и на его собственныя?

e) сверхъ того, не происходитъ ли показанный убытокъ въ предполагаемомъ доходѣ въ цѣлости или въ какой нибудь части съ такихъ потерь, которыя, согласно вышеизложеннымъ правиламъ, не подлежатъ облегченію?

f) кромѣ того, зачислены ли въ счетъ издержекъ, поданныхъ къ вычету изъ дохода, извлеченнаго, не взирая на бѣдствіе, тѣ только, которыя исключительно относятся къ землѣ, и необходимо нужны для содержанія хозяйства, согласно экономическимъ правиламъ?

g) наконецъ, относятся ли въ цѣлости подати, въ которыхъ потерпѣвшіе убытки просятъ облегченія, по первоначальнымъ люстраціямъ, единственно къ поврежденной недвижимости, а не къ другой какой-либо,—также: исчислено ли и во сколько количество этихъ податей, особенно въ отношеніи крестьянскихъ платежей, согласно съ общими основаніями?

потомъ, смотря по положенію дѣла, раскрытаго при этомъ

Skarbowemu, który obowiązany jest sprawdzić znajdujące się w nich wykazy, tak w rachubie, jak co do rzeczy,—daléj przekonać się:

a) czy istotnie i kiedy posiadłość wiejska lub miejska, podana do allewiacyi, uległa klęsce?

b) czy doniesienie o klęsce nastąpiło zaraz po jéj wydarzeniu, i czy naoczne obejrzenie przedsięwzięte było wtenczas, gdy szkoda poznaną być mogła?

c) czy zgłaszający się o allewiacyą podał do śledztwa intratę spodziewaną ze wszystkich tych źródeł, z których taż intrata przez poszkodowanego jest zwykle pobieraną?

d) czy również do ogółu intraty, mimo klęski osiągniętéj, policzył poszkodowany to, co nie uległo téjże klęsce, i co przed jéj wydarzeniem użyte było w ciągu roku, z którego straty podaje, na potrzeby gruntu, oraz na potrzeby jego własne?

e) czy nadto wskazany przez poszkodowanego ubytek w spodziewanéj intracie, nie wynika w całości lub w jakiéj części ze strat takich, które, wedle przepisów wyżéj domieszczonych, prawa do allewiacyi niedają?

f) czy prócz tego wśród wydatków podanych do strącenia od intraty mimo klęski osiągniętéj, zaliczone zostały te tylko, które wyłącznie są do gruntu przywiązane, i do utrzymania gospodarstwa wedle ekonomicznych zasad, niezbędnie potrzebne?

g) czy wreszcie podatki, w których poszkodowani żądają ulgi, według pierwiastkowych lustracyj, regulują się w całości, do realności jedynie uszkodzonych, a nie innych,—tudzież czy i o ile wysokość tych podatków, zwłaszcza co do opłat włościańskich, zgodnie z zasadami ogólnemi znajduje się oznaczoną?

następnie zaś, w miarę stanu rzeczy, wykrytego przy roz-

разсмотрѣніи, Финансовое Отдѣленіе изложитъ мнѣніе, которымъ или опредѣлитъ плательщику просимое облегченіе, съ поименованіемъ податей, подлежащихъ облегченію, если окажется, что онъ имѣетъ на то неопровержимое право,—или же, въ противномъ случаѣ, приготовитъ защиту казны, съ представленіемъ объ устраненіи внесеннаго требованія о льготѣ въ податяхъ,—или же пополненіи слѣдствія, въ чемъ было бы то нужно, какъ относительно понесенныхъ убытковъ, такъ и количества податей.

Статья 31.

Юрисъ-Консультъ при Губернскомъ Правленіи представляетъ дѣла о льготахъ въ податяхъ на рѣшеніе Администраціоннаго Суда.

Статья 32.

Если облегченіе будетъ опредѣлено потерпѣвшему убытки, то рѣшеніе, опредѣляющее таковое, кромѣ дня и лицъ, составляющихъ Судъ, должно поименовать по обыкновенной формѣ:

a) названіе и мѣстность поврежденной недвижимости;

b) родъ случившагося бѣдствія и время произшествія;

c) день произведеннаго слѣдствія, кѣмъ оно было исполнено, и день присяги;

d) краткое обозрѣніе дѣла относительно исчисленія понесеннаго убытка, съ обозначеніемъ предполагаемаго, а также извлеченнаго не взирая на бѣдствіе дохода;

e) возраженіе на объявленіе Финансоваго Отдѣленія, если оно отказывало или уменьшало облегченіе;

f) опредѣленіе права на облегченіе, и означеніе времени пользованія имъ; наконецъ,

g) подати, подлежащія облегченію потерпѣвшему убытки, отдѣльно господскія и отдѣльно крестьянскія, съ означеніемъ общей ихъ суммы.

biorze tym, Wydział Skarbowy złoży opinią albo za przyznaniem poszukiwanéj przez kontrybuenta ulgi, z wyszczególnieniem podatków allewiować się winnych, jeżeli się okaże, że do jéj wymiaru niezaprzeczone posiada prawo,—albo też w razie przeciwnym, wygotuje za Skarbem obronę, z wnioskiem oddalenia żądania, o allewiacyą wniesionego, —lub też udokładnienia śledztwa, wczémby tego, bądź co do poniesionych strat, bądź też co do wysokości podatków, zachodziła potrzeba.

Artykuł 31.

Radca Prawny przy Rządzie Gubernialnym, przedstawia sprawy allewiacyjne pod decyzyą Sądu Administracyjnego.

Artykuł 32.

Jeżeli allewiacya poszkodowanemu przysądzoną zostanie, wyrok przyznający ją, oprócz daty, oraz osób składających sam Sąd, wymieniać ma nadto w zwykłéj formie:

a) nazwisko uszkodzonéj realności i jéj położenie;

b) rodzaj wydarzonéj klęski i czas nastąpienia téjże;

c) datę odbytego śledztwa,—osobę która je dopełniła, i dzień zaprzysiężenia;

d) krótki rzeczy wywód, co do wysokości poniesionéj straty, z wyszczególnieniem spodziewanego, tudzież osiągniętego, mimo klęski, dochodu;

e) odparcie wniosków Wydziału Skarbowego, jeżeli te za odmówieniem, lub zniżeniem allewiacyi czynionemi były;

f) samo uznanie prawa do allewiacyi i określenie czasu na jaki ma służyć,—wreszcie

g) podatki, winne się allewiować poszkodowanemu, osobno dworskie, oddzielnie włościańskie, z wyrażeniem ich ogólnéj summy.

Статья 33.

Рѣшеніе, опредѣляющее облегченіе плательщикамъ, должно быть вручено Губернскимъ Правленіемъ сторонѣ, потерпѣвшей убытокъ, а также объявлено Правительственной Коммисіи Финансовъ, не далѣе какъ въ продолженіи 14-ти дней, въ оффиціальной копіи, съ полными документами, подъ страхомъ отвѣтственности за убытки, какіе бы потерпѣвшіе могли понести по случаю промедленія.

Относительно же дѣлъ, рѣшенныхъ отказомъ, если по нимъ не остается казнѣ болѣе дѣйствовать, то рѣшенія должны вручаться однимъ только потерпѣвшимъ убытки, съ выразительнымъ объявленіемъ, что, если они этими рѣшеніями не довольны, то могутъ перенести дѣло въ Общее Собраніе Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ.

Статья 34.

Если рѣшеніе, опредѣляющее облегченіе, будетъ признано Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства достаточно основательнымъ, то тотчасъ изданы будутъ этимъ же вѣдомствомъ надлежащія распоряженія, относительно выдачи льготной суммы потерпѣвшему убытки, съ капитала, назначеннаго бюджетомъ на этотъ предметъ; еслибы же оказалось, что облегченіе присуждено неосновательно, какъ относительно самого права на него, такъ и количества податей, то Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства должна подать аппеляцію на состоявшееся рѣшеніе въ Общее Собраніе Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ, и только тогда, когда и въ этой инстанціи потерпѣвшему убытки будетъ присуждено какое либо облегченіе, Коммисія предпишетъ исполненіе по оному подлежащему Казначейству.

Artykuł 33.

Wyrok zasądzający allewiacyą kontrybuentom, winien być przez Rząd Gubernialny doręczony stronie poszkodowanéj, jakoteż kommunikowany Kommissyi Rządowéj Skarbu w ciągu najdaléj dni 14-tu, w odpisie urzędowym, z Aktami kompletnemi, a to pod odpowiedzialnością za straty, jakieby poszkodowani z opóźnienia ponieść mogli.

Co do spraw odmównie rozstrzygniętych, gdy w tych nie pozostaje Skarbowi nic do działania, przeto wyroki te doręczone być mają samym tylko poszkodowanym, z wyraźném oznajmieniem, iż jeżeli sądzą się być niemi uciążeni, odwołać się od nich mogą do Ogólnego Zebrania Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu.

Artykuł 34.

Gdy Wyrok przyznający allewiacyą, uznany będzie przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu za dostatecznie usprawiedliwiony, wydane będą zaraz przez tęż Władzę zarządzenia potrzebne, względem wynagrodzenia allewiacyi poszkodowanemu, z funduszu na ten cel Budżetem oznaczonego,—wrazie zaś gdzieby allewiacya co do samego prawa do niéj, lub też wysokości podatków, okazała się niewłaściwie przysądzoną, — Kommissya Rządowa od zapadłego wyroku odwołać się winna, imieniem Skarbu, do Ogólnego Zebrania Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, i dopiero jeżeli przez tę Instancyą ulga jaka poszkodowanemu przyznaną zostanie, spełnienie jéj Kassie właściwéj zarządzi.

Статья 35.

Коммисія Финансовъ обязана однако безусловно довольствоваться такими рѣшеніями по дѣламъ о льготахъ въ податяхъ, въ которыхъ опредѣленное 1-ю инстанціею облегченіе не превышаетъ въ общей суммѣ 7 рублей 50 копѣекъ серебромъ.

Статья 36.

Равно Коммисія Финансовъ можетъ не подавать жалобы въ Общее Собраніе Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ на такія рѣшенія, которыя, согласуясь съ правилами относительно самого права опредѣленнаго облегченія, заключаютъ, по винѣ Финансоваго Отдѣленія при Губернскомъ Правленіи, по причинѣ не примѣненія къ правиламъ, или просто по ошибкѣ счетчиковъ, упущенія во вредъ казнѣ, въ означеніи количества податей, подлежащихъ облегченію, суммою не выше 30 (*тридцати*) рублей серебромъ; напротивъ, всякое упущеніе подобнаго рода Коммисія сама, безъ переслѣдованія дѣла, въ правѣ исправить экономическимъ порядкомъ.

Еслибы же сторона, потерпѣвшая убытокъ, заявила претензію противъ сдѣланнаго вычета, то вычтенная сумма, должна быть удержана для нея изъ жалованья тѣхъ чиновниковъ вышесказаннаго Отдѣленія, по винѣ которыхъ казна въ этомъ случаѣ понесла убытокъ.

ГЛАВА VI.

Общія Правила.

Статья 37.

Плательщики, которымъ опредѣлено облегченіе въ налогахъ на 15 (*пятнадцать*) рублей серебромъ, освобождаются на-

Artykuł 35.

Bezwarunkowo wszakże, przestawać jest w obowiązku Kommissya Skarbu, na tych wszystkich allewiacyjnych wyrokach, w których należność do allewiacyi przez Instancyę I-ą przekazana, w ogóle rs. 7 kop. 50 nie przechodzi.

Artykuł 36.

Również nie potrzebuje Kommissya Skarbu zaskarżać do Ogólnego Zebrania Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu takich wyroków, które będąc zgodne z przepisami co do samego prawa do przyznanéj ulgi, obejmują z winy Wydziału Skarbowego przy Rządzie Gubernialnym, z powodu niezastosowania się do przepisów, lub też z prostéj rachunkowéj pomyłki, uchybienia na szkodę Skarbu, w oznaczeniu wysokości allewiować się winnych podatków, kwoty rs. 30, wyraźnie rubli srebrem trzydziestu, nieprzenoszące,—owszem, każde tego rodzaju zboczenie, sama bez zakładania rekursu, w drodze ekonomicznéj, prostować jest mocną.

Gdyby zaś strona poszkodowana reklamowała na przeciw dopełnionemu strąceniu, kwota stracona ma być dla niéj wyegzekwowaną z pensyi tych osób rzeczonego Wydziału, które stały się przyczyną wynikłéj ztąd dla Skarbu szkody.

ODDZIAŁ VI.

Przepisy ogólne.

Artykuł 37.

Kontrybuenci, zyskujący allewiacyą w ciężarach, rs. 15, wyraźnie rubli srebrnych *piętnaście* wynoszącą, uwolnieni być

всегда отъ уплаты вѣсовыхъ денегъ, причитающихся за переписку по ихъ дѣламъ между присутственными мѣстами.

Статья 38.

Равно тѣ изъ плательщиковъ, которымъ будетъ опредѣлено облегченіе въ податяхъ, освобождаются отъ пошлины за занесеніе дѣла въ судной реестръ, также покупки гербовой бумаги, какъ для слѣдственныхъ дѣлъ, такъ и на представленія, дѣлаемыя низшими властями высшимъ.

Статья 39.

Всякаго рода подати, на которыя требуется облегченіе, должны быть вносимы въ казну своевременно, не смотря на поданное прошеніе о льготѣ; но, лишь только облегченіе будетъ присуждено окончательно, опредѣленная сумма будетъ имъ зачтена при уплатѣ будущихъ податей, слѣдующихъ съ нихъ, или же выдана наличными деньгами.

Статья 40.

Наконецъ, всѣ предостереженія, помѣщенныя въ общихъ правилахъ о спорно-административномъ судопроизводствѣ, какъ относительно формъ, которыя должны быть соблюдены, при врученіи рѣшеній, и времени, въ которое должны быть подаваемы жалобы на рѣшенія первой инстанціи, такъ и нужныхъ доказательствъ, что время подачи жалобъ еще не просрочено, относятся во всѣхъ своихъ основаніяхъ и къ дѣламъ о льготахъ въ податяхъ.

mają na zawsze od płacenia kosztów portoryi, należnych od korrespondencyi przewiedzionéj w ich sprawach między Władzami.

Artykuł 38.

Podobnież ci z kontrybuentów, którzy allewiacye mieć będą sobie przysądzone, wolni są od kosztów wpisu i zakupywania papieru stemplowego, tak do Akt śledczych, jakoteż do przełożeń czynionych w ich sprawie, przez Władze niższe do wyższych.

Artykuł 39.

Podatki wszelkie, w których allewiacya jest żądaną, wnoszone być winny do Skarbu w ratach właściwych, bez względu na uczynione o allewiacyą żądanie, skoro zaś allewiacya ostatecznie przysądzoną będzie, kwoty przyznane, przez przyjęcie w innych następnych podatkach, lub też gotowizną wynagrodzone zostaną.

Artykuł 40.

Zresztą zastrzeżenia wszelkie, zawarte w przepisach ogólnych o Sądownictwie—sporno administracyjném, co do form zachować się winnych przy wręczaniu wyroków, tudzież co czasu, w którym rekursa od wyroków I-éj Instancyi zakładane być mają, jak niemniéj co do dowodów potrzebnych do usprawiedliwienia tego, że termin oznaczony do ich wyniesienia, jeszcze nie upłynął, w całéj swéj osnowie i do spraw allewiacyjnych stosują się.

№ 25.

Объясненіе о приниманіи судами присягъ по дѣламъ о облегченіи въ податяхъ.

(23 Апрѣля (5 Мая) 1845 г.)

Въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Имѣла честь получить отзывъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 14 (26) Марта с. г., за N. 6,554, съ приглашеніемъ сообщить объясненіе, въ какомъ комплектѣ Мировые Суды должны принимать присягу по дѣламъ о льготахъ въ податяхъ, и какія при семъ должны быть соблюдаемы формальности, дабы составленный протоколъ имѣлъ видъ законности.

Правительственная Коммисія Юстиціи, вникнувъ въ этотъ предметъ, приняла во внимаіе, что присяги отъ сторонъ и свидѣтелей, явившихся по приглашенію административно-финансовыхъ властей, въ изложенныхъ ими показаніяхъ, должны быть принимаемы въ такомъ составѣ Мировыхъ Судовъ, какой предписанъ для присягъ по всѣмъ гражданскимъ дѣламъ, то есть: въ присутствіи спорнаго отдѣленія, состоящаго изъ Подсудка или законно заступающаго его мѣсто, Писаря, а также Подписаря, или заступающаго его мѣсто. Но, чтобы ни стороны, ни Судъ не подвергались остановкѣ и препятствію, Правительственная Коммисія сдѣлала надлежащее предписаніе всѣмъ Мировымъ Судамъ и, объясняя о дознанной необходимости соблюденія одинаковой формы дѣйствія, указала также и Судамъ, чтобы они, получивъ приглашеніе административной власти, назначали точ-

№ 25.

Objaśnienie w przedmiocie odbierania przez Sądy przysięgi allewiacyjnéj.

(d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1845 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Miała honor otrzymać odezwę Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu d. 14 (26) Marca r. b. Nr. 6,554, z wezwaniem udzielenia wyjaśnienia, w jakim komplecie Sądy Pokoju odbierać winny przysięgi w sprawach allewiacyjnych, i jakowemi te otoczonemi być powinny formalnościami, dla nadania spisanemu protokółowi cechy legalności.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości w rozbiorze tego przedmiotu, miała na uwadze: że odbieranie przysiąg od stron i świadków, z wezwania Władz Administracyjno-Skarbowych stawających, na zeznania złożone, odbierane być powinny w składzie takim Sądów Pokoju, jaki dla przysiąg we wszystkich sprawach cywilnych jest przepisany, to jest na audyencyi Wydziału Spornego w komplecie Podsędka lub prawnego jego zastępcy, Pisarza, oraz Podpisarza lub jego zastępcy. Ażeby zaś ani strony ani Sąd nie doznawały zawodu i przeszkody, Kommissya Rządowa wydała do wszystkich Sądów Pokoju polecenie stosowne, a objaśniając o uznanéj potrzebie zachowania jednostajnéj formy postępowania, zarazem wskazała Sądom ten środek, iżby po otrzymaniu wezwania Władzy Administracyjnéj, stałe termina do odebrania przysiąg od

ное время для принятія присягъ отъ слушанныхъ свидѣтелей и потерпѣвшихъ убытки, по дѣламъ о льготахъ въ податяхъ, принимая во вниманіе, при назначеніи срока, разстояніе ихъ жительства и удостовѣреніе въ потребномъ комплектѣ своего состава.

Варшава, 23 Апрѣля (5 Мая) 1845 г.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Бораковскій.*

N. 4,679.

№ 26.

Постановленіе о распространеніи облегченія на подать подъ названіемъ кварта.

(18 (30) Мая 1846 г.)

ПО УКАЗУ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА
НИКОЛАЯ I,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Основываясь на дѣйствующемъ понынѣ указѣ 17 Декабря 1810 года, по силѣ коего предоставляется облегченіе въ податяхъ тѣмъ земскимъ владѣльцамъ, которые потерпятъ отъ пожара, градобитія или наводненія, и принимая въ уваніе, что новый подъ названіемъ кварты вносимый въ казну платежъ съ пожалованныхъ имѣній взимается съ чистаго дохода, безъ всякаго за то вознагражденія, а тѣмъ самымъ составляетъ дѣйствительную подать и таковою въ Высо-

słuchanych świadków i poszkodowanych w sprawach allewiacyjnych wyznaczały, dając, w wyznaczaniu tychże, względ na odległość ich zamieszkania, i zapewnienia potrzebnego kompletu w swym składzie.

w Warszawie, dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1845 r.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Borakowski.*

Nr. 4,679.

№ 26.

Postanowienie przepisujące iż opłata zwana kwartą ma być allewiowaną.

(d. 18 (30) Maja 1846 r.).

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I,
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc, etc, etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zapatrzywszy się na przepisy Postanowienia Królewskiego, z dnia 17 Grudnia 1810 roku, dotąd obowiązujące, które zapewniają ulgę w podatkach posiadaczom dóbr ziemskich, klęskami pożaru, gradobicia lub wylewu wód uszkodzonym, a przytém mając na uwadze, że nowa opłata z dóbr donacyjnych Skarbowi uiszczana, kwartą zwana, ponoszoną będąc przez donataryusza z czystego dochodu, bez żadnego wynagrodzenia, stanowi rzeczywiście podatek, i za podatek w Naj-

чайшихъ указахъ о пожалованіи почитается, для устраненія встрѣченнаго по сему предмету недоразумѣнія, Совѣтъ Управленія, по представленію Коммисіи Финансовъ, постановилъ слѣдующее:

Статья 1.

Платимая въ казну съ пожалованныхъ имѣній подать, подъ названіемъ кварты, причисляется къ разряду тѣхъ казенныхъ податей, въ уплатѣ которыхъ можетъ быть оказываемо облегченіе, на основаніи особо изданныхъ въ этомъ отношеніи правилъ.

Статья 2.

Исполеніе сего постановленія, долженствующаго быть внесеннымъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Финансовъ.

Состоялось въ Г. Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 18 (30) Мая 1846 дода.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

WYŻSZYCH Ukazach, donacye nadających, jest poczytana; chcąc oraz usunąć powziętą w téj mierze wątpliwość; na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi, co następuje:

Artykuł 1.

Kwarta z dóbr, na donacye przechodzących, Skarbowi Królestwa uiszczana, należy do rzędu podatków Rządowych, w opłacie których, stosownie do osobnych przepisów, ulga przynoszoną być może.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu porucza się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 18 (30) Maja 1846 r.

Namiestnik, Generał-Felmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

№ 27.

Распоряженіе о доставленіи въ Коммисію Финансовъ рѣшеній по дѣламъ о облегченіяхъ въ податяхъ въ двухъ экземплярахъ.

(23 Февраля (6 Марта) 1848 г.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Рѣшенія по дѣламъ о льготахъ въ податяхъ, состоявшіяся въ мѣстномъ (а въ Варшавское въ здѣшнемъ) Администраціонномъ Судѣ, присылаются въ Коммисію Финансовъ въ одномъ экземплярѣ, который возвращается въ Губернское Правленіе съ слѣдственнымъ дѣломъ, при предписаніи, коимъ ассигнуется присужденная льгота. Въ Канцеляріи Коммисіи Финансовъ часто встрѣчается надобность въ пересмотрѣніи подобнаго рода рѣшеній.

Не имѣя ихъ у себя, Коммисія Финансовъ принуждена требовать ихъ изъ Губернскаго Правленія, отъ чего замедляется разрѣшеніе дѣлъ. Для устраненія этого неудобства, Коммисія Финансовъ предлагаетъ Губернскому Правленію, чтобы на будущее время рѣшенія о льготахъ въ податяхъ были сообщаемы Коммисіи Финансовъ въ двухъ экземплярахъ.

Варшава, 23 Февраля (6 Марта) 1848 г.

Директоръ Отдѣленія, Статсъ-Совѣтникъ
(подписано) *Островскій.*

N. 21,659.

№. 27.

Rorzporządzenie, iż Wyroki w sprawach allewiacyjnych mają być nadsełane Kommissyi Skarbu w dwóch egzemplarzach.

(d. 23 Lutego (6 Marca 1848 r.)

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Wyroki w sprawach allewiacyjnych, przez tameczny (do Warszawskiego tutejszy) Sąd Administracyjny wydawane, nadsyłane są Kommissyi Skarbu w jednym egzemplarzu, który zwracanym bywa Rządowi Gubernialnemu z aktami śledczemi przy reskrypcie, przyznaną allewiacyą assygnującym. Często záchodzi potrzeba przejrzenia w biórze Kommissyi Skarbu tego rodzaju wyroków.

Niemając ich u siebie, Kommissya Skarbu zmuszoną jest ściągać takowe od Rządu Gubernialnego, przez co załatwienie interessów jest opóźniane. Dla usunięcia więc téj niedogodności, Kommissya Skarbu wzywa Rząd Gubernialny, aby na przyszłość wyroki allewiacyjne przesyłał Kommissyi Skarbu w dwóch egzemplarzach.

w Warszawie, dnia 23 Lutego (6 Marca) 1848 roku.

Radca Stanu, Dyrektor Wydziału,
(podpisano) *Ostrowski.*

Nr. 21,659

№ 28.

Постановленіе о срокѣ для донесенія о постигшемъ бѣдствіи съ цѣлью исходатайствованія льготы въ податяхъ.

(1 (13) Августа 1850 г.)

ПО УКАЗУ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА
НИКОЛАЯ I,
ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Принимая въ уваженіе, что донынѣ не опредѣленъ постановленіемъ Правительства окончательный срокъ, въ продолженіе коего земскіе владѣльцы и домохозяева Царства Польскаго, на случай постигшихъ ихъ бѣдствій отъ градобитія, наводненія и пожара, должны доносить о томъ подлежащему Управленію, для оказанія имъ дозволяемой по закону льготы въ податяхъ, съ владѣемыхъ ими недвижимостей вносимыхъ,—по представленію Коммисіи Финансовъ, постановилъ слѣдующее:

Статья 1.

Земскіе владѣльцы и домохозяева, желающіе, въ случаѣ постигшаго ихъ градобитія, наводненія или пожара, воспользоваться дозволяемою по закону льготою въ платимыхъ съ принадлежащихъ имъ недвижимостей податяхъ, должны о постигшемъ ихъ бѣдствіи доносить подлежащему Уѣздному Начальни-

№ 28.

Postanowienie przepisujące termin na doniesienie o klęsce w celu pozyskania allewiacyi.

(d. 1 (13) Sierpnia 1850 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO.

etc, etc, etc.

RADA ADMINISTRACYJNA KRÓLESTWA.

Zważywszy, że dotychczas nie jest oznaczony, przez Postanowienie Rządowe, ostateczny termin, w którym posiadacze własności ziemskich i domów w Królestwie, wrazie doznanéj w swoich posiadłościach klęski gradobicia, wylewu wód, lub pożaru, powinni donosić Władzy właściwéj o téj klęsce, w celu pozyskania prawem zapewnionéj ulgi w podatkach skarbowych, z tychże posiadłości opłacanych; na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Artykuł 1.

Posiadacze własności ziemskich i domów w Królestwie, chcący, wrazie doznanéj w swoich posiadłościach klęski gradobicia, wylewu wód, lub pożaru, otrzymać prawem zapewnioną ulgę w podatkach skarbowych, z tychże posiadłości opłacanych, powinni donieść o doznanéj klęsce Naczelnikowi

ку, а въ Варшавѣ — мѣстному городовому Магистрату, наидалѣе въ теченіе 30 дней по воспослѣдованіи одного изъ означенныхъ бѣдствій, и просить о повѣркѣ причиненныхъ таковымъ убытковъ.

Срокъ сей, въ отношеніи наводненія, считаться будетъ съ того дня, въ который вода уступитъ съ занимаемыхъ ею мѣстъ. Просрочившіе опредѣляемые здѣсь 30 дней лишаются права на льготу, а тѣмъ самимъ повѣрка бѣдствія и причиненнаго имъ убытка не будетъ у нихъ производима.

Статья 2.

Уѣздные Начальники и Варшавскій городовой Магистратъ, по полученіи донесенія объ одномъ изъ вышеприведенныхъ бѣдствій, обязаны распорядиться повѣркою таковаго на мѣстѣ, наидалѣе въ теченіе 14-и дней.

Статья 3.

Исполненіе настоящаго постановленія, долженствующаго быть внесеннымъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Коммисію Финансовъ.

Состоялось въ Г. Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 1 (13) Августа 1850 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

właściwego Powiatu, a w mieście Warszawie Magistratowi, najdaléj w ciągu dni trzydziestu po jéj wydarzeniu i żądać sprawdzenia onéjże, oraz szkody, jaką zrządziła.

Termin ten, co do klęski wylewu wód, liczyć się będzie od dnia, w którym wody z miejsc zalanych ustąpiły. Donoszący późniéj, tracą prawo do ulgi, a tem samém sprawdzenie klęski i szkód, jakieby zrządziła, następować nie będzie.

Artykuł 2.

Naczelnicy Powiatowi, tudzież Magistrat Miasta Warszawy, po otrzymaniu doniesienia o jednéj z powyższych klęsk, obowiązani są zarządzić sprawdzenie jéj na miejscu, najdaléj w ciągu dni czternastu.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu porucza się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, dnia 1 (13) Sierpnia 1850 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książe Warszawski.*

№ 29.

Распоряженіе о присовокупленіи къ дѣламъ о облегченіяхъ въ податяхъ свѣдѣнія, уплачены ли подати наличными деньгами, или же ликвидаціонными документами.

(19 (31) Января 1854 г.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Между рѣшеніями мѣстнаго (а въ Варшавское писать здѣшняго) Администраціоннаго Суда по дѣламъ о льготахъ въ податяхъ, представленными Губернскимъ Правленіемъ въ Коммисію Финансовъ на утвержденіе, часто встрѣчаются рѣшенія, опредѣляющія облегченіе въ податяхъ за потери, причиненныя воспослѣдовавшими еще до 1851 года бѣдствіями.

Такъ какъ извѣстно Губернскому Правленію, что каждая льгота въ податяхъ должна быть вознаграждена такою только монетою, какою уплачены были подати, слѣдующія за годъ бѣдствія, между тѣмъ годы, предшествующіе 1851 году, принадлежатъ къ тому времени, за которое недоимки въ податяхъ, по силѣ Высочайшаго Указа 1 (13) Апрѣля 1852 года, могутъ быть уплачены ликвидаціонными документами, — посему Коммисія Финансовъ, въ каждомъ подобномъ случаѣ, предварительно распоряженія объ уплатѣ присужденной льготы, принуждена требовать представленія кассовой ликвидаціи, объясняющей, числятся ли въ недоимкѣ, или же уплачены подати, слѣдующія за годъ бѣдствія съ подвергшихся оному недвижимостей, и если уплачены, то какою монетою, отъ чего заинтересованныя стороны подвергаются промедленію въ полученіи слѣдующаго имъ облегченія. Въ видахъ избѣжанія этого, Ком-

№ 29.

Rozporządzenie, iż do spraw allewiacyjnych należy dołączać wiadomość czy podatki opłacone zostały gotowizną czy dowodami likwidacyjnemi.

(d. 19 (31) Stycznia 1854 roku).

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Pomiędzy wyrokami tamecznego (do Warszawskiego pisać tutejszego) Sądu Administracyjnego, w sprawach allewiacyjnych, przez Rząd Gubernialny do potwierdzenia Kommissyi Skarbu przedstawionemi, liczne natrafiają się Wyroki, przyznające ulgę w podatkach za straty, zrządzone wydarzonemi jeszcze przed rokiem 1851 klęskami.

Ponieważ zaś jak wiadomo Rządowi Gubernialnemu, każda allewiacya taką tylko monetą wynagrodzoną być winna, jaką podatki za rok klęski przypadające, spłacone zostały, a lata, rok 1851 poprzedzające, należą do téj epoki, z któréj zaległości podatkowe, z mocy Najwyższego Ukazu z dnia 1 (13) Kwietnia 1852 roku, dowodami likwidacyjnemi opłacone być mogą; przeto Kommissya Skarbu, w każdym podobnym wypadku, zmuszoną jest przed zarządzeniem zrealizowania przyznanéj ulgi, żądać złożenia likwidacyi kassowéj, objaśniającéj, czy podatki, z posiadłości poszkodowanéj, za rok klęski przypadające, zalegają lub są opłacone, a jeżeli opłacone, jaką monetą, co strony poszkodowane na zwłokę w pozyskaniu należnéj im ulgi naraża; celem więc uniknienia tego, Kommissya Skarbu wzywa Rząd Gubernialny, aby przedstawiając wyroki allewiacyjne, przyznające ulgę w podat-

мисія Финансовъ предлагаетъ Губернскому Правленію, дабы, представляя рѣшенія о льготахъ въ податяхъ, опредѣляющія облегченія за льготное время, доносило вмѣстѣ съ тѣмъ, удостовѣряя кассовою ликвидаціею, уплачены ли и какими деньгами подати, слѣдующія за годъ бѣдствія съ подвергшейся оному недвижимости.

Варшава, 19 (31) Января 1854 г.

Директоръ Отдѣленія, Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Янишовскій.*

N. 6,816.

№ 30.

Распоряженіе о томъ, какимъ образомъ должно быть приведено въ исполненіе присужденное облегченіе въ податяхъ.

(23 Ноября (5 Декабря) 1855 г.)

Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Возникнулъ вопросъ: кому именно слѣдуетъ выплачивать опредѣленныя облегченія въ податяхъ, если подати должны быть уплачены наличными деньгами?

Правительственная Коммисія Финансовъ, въ разрѣшеніе сего вопроса, приняла во вниманіе слѣдующее:

Согласно 1-й статьѣ Королевскаго указа отъ 17 Декабря 1810 года, льгота въ податяхъ присуждается владѣльцамъ земскихъ недвижимыхъ имуществъ. Слѣдовательно финансовая власть, опредѣляя уплату означенной льготы, должна произве-

kach z epoki kompensacyjnéj, donosił zarazem, i to likwidacyą kassową usprawiedliwił, czy i jaką monetą podatki z posiadłości poszkodowanéj, za rok klęski opłacone zostały?

w Warszawie, d. 19 (31) Stycznia 1854 r.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,

(podpisano) *Janiszowski.*

Nr. 6,816.

№ 30.

Rozporządzenie, w jaki sposób ma być spełnianą przyznana allewiacya.

(d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1855 roku).

do
Rządów Gubernialnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Zaszła kwestya, komu wypłacane być mają przyznawane w podatkach allewiacye, gdy takowe w gotowiźnie do wypłaty przypadają?

W rozstrzygnieniu jéj, Kommissya Skarbu uważała co następuje:

Podług Art. 1-go Postanowienia Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 r. allewiacye przyznają się posiadaczom gruntowych własności. Władza więc Skarbowa, przekazując je do wypłaty, powinna uczynić to na rzecz posiadacza tychże własności. Lecz gdy niepodobna jest jéj wskazować imiennie

сти оную въ пользу этихъ же владѣльцевъ. Но иногда она не имѣетъ возможности означить имена лицъ, которыя бы получили эту уплату, если она причитается наличными деньгами,—получили и въ томъ росписались, ибо не обязана удостовѣряться, дѣйствительно ли тотъ, кто пользуется недвижимостью во время присужденія уплаты, считается владѣльцемъ, заложникомъ, временнымъ или наслѣдственнымъ арендаторомъ этой недвижимости, и ему ли, а не другому лицу, по случаю владѣнія недвижимостью, или по взаимному согласію, слѣдуетъ выплатить опредѣленную сумму; а потому Правительственная Коммисія Финансовъ, желая опредѣлить постоянное по этому предмету правило, основанное на вышесказанномъ Королевскомъ указѣ, постановила: что льготы въ податяхъ должны быть выплачиваемы прежде всего, за вычетомъ слѣдующихъ въ казну недоимокъ, еслибы же таковыхъ не было, то уплачивать оныя наличными деньгами тому, кто въ данное время пользовался землею. Это однако не препятствуетъ лицамъ которыя полагаютъ, что имѣютъ право на полученіе опредѣленной льготы, удержать за собою это право наложеніемъ судебнаго запрещенія, и въ такомъ случаѣ, еслибы уплата еще не состоялась, должно отсрочить ее до законнаго судебнаго рѣшенія между ведущими споръ сторонами, а потомъ дѣйствовать согласно состоявшемуся рѣшенію суда. Еслибы была недоимка въ податяхъ на той самой земской недвижимости, владѣльцу которой присуждено облегченіе, въ такомъ случаѣ, не смотря на возникнувшій споръ истцовъ, надлежитъ сдѣлать вычетъ слѣдующей въ казну недоимки, потому что она ни въ какомъ случаѣ при податныхъ взысканіяхъ не относится къ лицу, но къ земскимъ недвижимымъ имуществамъ; а такъ какъ льготы опредѣляются количествомъ податей, вносимыхъ съ поземельныхъ доходовъ, или съ домовъ, стоящихъ на земской недвижимости, то само собою разумѣется, что сперва должна быть уплачена недоимка, а искатели облегченій могутъ быть удовлетворены только тогда, когда казна не имѣетъ болѣе никакихъ разсчетовъ; и потому Правительственная Коммисія Финансовъ въ вышеопредѣленномъ правилѣ, обратила

csób, które wypłatę allewiacyi, gdy ta gotowizną do uiszczenia przypada, podnieść i pokwitować mają prawo, bo do niéj nie należy rozpoznawać, czy ten kto posiada grunt podczas mającéj nastąpić wypłaty, jest onego właścicielem, zastawnikiem, dzierżawcą czasowym, lub wieczystym, i czy to jemu, a nie komu innemu, z tytułu posiadania gruntu, lub z umów wzajemnych, allewiacyą przyznaną wypłacić należy; przeto Kommissya Skarbu, pragnąc przyjąć stałe pod tym względem prawidło na przywiedzioném wyżéj Postanowieniu Królewskiém oparte, postanowiła: iż allewiacye płacone być mają najprzód przez kompensatę w zaległych podatkach, gdyby zaś zaległości nie było, płacić je należy gotowizną tym posiadaczom gruntowych własności, których wypłata na gruncie zostaje. To wszakże nie przeszkadza osobom, któreby sądziły się mieć prawo do podniesienia allewiacyi, zabezpieczyć sobie toż prawo położeniem sądowego aresztu, a w takim razie, jeśliby wypłata jeszcze nienastąpiła, ma być wstrzymaną aż do zapadnięcia prawomocnego Wyroku Sądowego, między spór wiodącemi stronami, po czém, stosownie do takowego wyroku postąpić należy. Jeśli byłaby zaległość podatkowa na téj saméj gruntowéj własności, dla posiadacza któréj przyznaną została allewiacya, w tym razie, nastąpić ma kompensata bez względu na spory, między stronami zachodzić mogące, które na Skarb niemogą mieć żadnego wpływu, bo on w poborze swych podatków, trzyma się gruntu nie osób; a że allewiacye przyznają się w podatkach pobieranych od dochodów gruntowych, lub od domów na gruncie stojących, więc kompensata mocą saméjże konsolidacyi następować powinna, a na osoby dopiero wówczas wzgląd się mieć może, kiedy Skarb niéma wzajemnéj dla siebie należności, i ten też wzgląd w postanowionym powyżéj przepi-

вниманіе на это обстоятельство, относительно уплатъ льготной суммы, производимыхъ наличными деньгами.

Настоящее распоряженіе предлагается Губернскому Правленію оповѣстить чрезъ свои Губернскія Вѣдомости, и въ рѣшеніяхъ, опредѣляющихъ облегченіе въ податяхъ, буквально придерживаться Королевскаго указа отъ 17 Декабря 1810 года.

Варшава, 23 Ноября (5 Декабря) 1855 года.

По порученію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Директоръ Отдѣленія, Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Янишовскій.*
N. 41,924.

№ 31.

Распоряженіе о помѣтѣ на рѣшеніяхъ о льготѣ въ податяхъ числа ихъ врученія.

(11 (23) Апрѣля 1856 г.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Общее Собраніе Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ, устраняя жалобу Іосифа Гавликовскаго, бывшаго арендатора имѣнія Красенинъ, Люблинской губерніи, на рѣшеніе Администраціоннаго Суда той же губерніи, которымъ отказано вышеозначенному имѣнію въ облегченіи въ податяхъ, вслѣдствіе постигшаго оное въ 1851 году градобитія, и поданную въ Сенатъ спустя десять мѣсяцевъ послѣ врученія ему этого рѣшенія, устранило также возраженіе противу просроченной жалобы, представленное Коммисіею Финансовъ, и устранило потому, что, на основаніи 26-й ст. пункта подъ лит. *а*, по-

sie, co do płacenia allewiacyi gotowizną do uiszczenia przypadających, Kommissya Skarbu zachować pragnęła.

Niniejsze rozporządzenie zechce Rząd Gubernialny przez Dziennik swój Urzędowy do wiadomości podać, i w Wyrokach, przyznających allewiacye, trzymać się wyrazów Postanowienia Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 r.

w Warszawie, dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1855 r.

Z polecenia Dyrektora Głównego Prezydującego,
Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Janiszowski.*
Nr. 41,924.

№ 31.

Rozporządzenie, iż na Wyrokach allewiacyjnych ma być notowaną data ich wręczenia.

(d. 11 (23) Kwietnia 1856 roku)

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Ogólne Zebranie Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, oddalając skargę Józefa Gawlikowskiego b. dzierżawcy dóbr Krasienin w Gubernii Lubelskiéj położonych, na Wyrok Sądu Administracyjnego téjże Gubernii, odmawiający rzeczonym dobrom allewiacyi w podatkach, z tytułu klęski gradobicia w roku 1851 wydarzonéj, zaniesioną do Senatu w dziesięć przeszło miesięcy po doręczeniu mu tegoż Wyroku, oddaliło także excepcyę spóźnionéj skargi, przez Kommissyę Skarbu wniesioną, a oddaliło dla tego, iż według przepisu art. 26 ustępu lit. *a*, Postanowienia Namiestnika

становленія Намѣстника Царства отъ 20 Февраля 1816 года, рѣшеніе должно передаваться интересованной сторонѣ Судебными и Администраціонными Присяжными, для сего уполномоченными; представленная же росписка о врученіи рѣшенія 1-ой инстанціи Гавликовскому не была засвидѣтельствована передающимъ оную, а потому, какъ несоотвѣтствующая вышеупомянутому правилу, признана незаконною.

Дабы избѣжать на будущее время подобнаго рода случаевъ, Правительственная Коммисія Фисансовъ и Казначейства предлагаетъ Губернскому Правленію распорядиться, дабы рѣшенія, состоявшіяся по дѣламъ о льготахъ въ податяхъ, вручались заинтересованной сторонѣ въ городахъ Президентами и Бургомистрами, а въ деревняхъ гминными войтами, и на сихъ рѣшеніяхъ, а равно и на тѣхъ, которыя должны быть представляемы въ Правительственную Коммисію Финансовъ, отмѣчать только, что поименованными Чиновниками засвидѣтельствовано о врученіи рѣшенія, а также, какого именно числа рѣшенія переданы.

Варшава, 11 (23) Апрѣля 1856 г.

Директоръ Отдѣленія, Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Янишовскій.*

N. 23,650.

Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 roku, wręczenie wyroku stronie interessowanéj, dopełnioném być winno przez oficyalistę Sądowego lub Administracyjnego, do tego upoważnionego i przysięgłego, przedstawiony zaś dowód wręczenia Wyroku I-éj Instancyi Gawlikowskiemu, niebył opatrzony żadném poświadczeniem wręczającego, a ztąd, jako powołanemu przepisowi nieodpowiedni, uznany został nielegalnym.

Dla uprzedzenia na przyszłość podobnych wypadków, Kommissya Skarbu wzywa Rząd Gubernialny, iżby wyroki, wydawane w sprawach allewiacyjnych, kazał doręczać stronom interessowanym: w miastach przez Prezydentów lub Burmistrzów miast, we wsiach przez Wójtów Gmin, i natychże wyrokach, tak doręczonych stronom interessowanym, jak i na tych, co Kommissyi Skabu przedstawiane być mają, zapisywać, przez dopiero rzeczonych Urzędników, poświadczenie o doręczeniu i datę doręczenia.

w Warszawie, dnia 11 (23) Kwietnia 1856 r.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Janiszowski.*

Nr. 23,650.

№ 32.

Выписка изъ положенія, Высочайше утвержденнаго 3 (15) Іюня 1858 года, о взиманіи въ Царствѣ Польскомъ подымной подати и щарварковаго сбора.

ОТДѢЛЕНІЕ V.

О льготахъ въ подымной подати и соединенномъ съ нею шарварковомъ сборѣ.

Статья 5.

Жители сельскіе, равно городскіе землепашцы, въ случаѣ подверженія произведеній ихъ земли какимъ либо бѣдствіямъ, если по сему поводу будетъ признана имъ льгота въ платежѣ другихъ податей, пользуются также льготою въ подымной подати и соединеннымъ съ нею шарварковомъ сборѣ въ продолженіи того времени, на какое опредѣлена имъ льгота по другимъ податямъ.

Статья 6.

Сохраняются въ своей силѣ:

a) статьи 4-я и 5-я Высочайшаго постановленія 17 Декабря 1810 года, на основаніи коихъ, освобождаются отъ податей въ теченіи двухъ лѣтъ домы въ городахъ, вновь возводимые или передѣлываемые вмѣсто сгорѣвшихъ, а на другіе еще два года, если постройка или починка оныхъ предпринята въ первые два года послѣ пожара;

b) постановленіе Намѣстника 3 Февраля 1816 года и постановленіе Совѣта Управленія 13 (25) Апрѣля 1835 года, коими освобождаются отъ податей, въ теченіи опредѣленнаго этими постановленіями срока, жители города Варшавы и предмѣстья

№ 32.

Wyciąg z Najwyżéj zatwierdzonéj w dniu 3 (15) Czerwca 1858 roku, ustawy o poborze podatku, podymném zwanego, i opłaty szarwarkowéj, w Królestwie Polskiem.

ROZDZIAŁ V.

O ULGACH, W PODATKU PODYMNEGO I W POŁĄCZONÉJ Z NIM OPŁACIE SZARWARKOWÉJ, PRZYNOSIĆ SIĘ MAJĄCYCH.

Artykuł 5.

Mieszkańcy wsiów i mieszkańcy rolni miast, w razie doznanéj w płodach rolniczych klęski losowéj, gdy im z tego powodu przyznaną będzie ulga w opłacie innych podatków, otrzymają ulgę w podatku podymném i w połączonéj z nim opłacie szarwarkowéj, na taki sam czas, na jaki tamta przyznaną im zostanie.

Artykuł 6.

Zachowują się w swéj mocy:

a) Artykuły 4-ty i 5-ty postanowienia Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 r., uwalniające od podatków, przez lat dwa, domy w miastach, w miejsce pogorzałych domów nowo-wystawione, lub wyreperowane, a przez drugie jeszcze lat dwa, jeśli wystawienie lub reperacya ich w ciągu pierwszych dwóch lat po spaleniu przedsiewzięte były.

b) Postanowienie Namiestnika Królewskiego z dnia 3 Lutego 1816 roku, i postanowienie Rady Administracyjnéj z dnia 13 (25) Kwietnia 1835 r., wydane o uwolnieniu od podatków na ciąg lat, w tychże postanowieniach określony,

Праги, строющіе новые домы, или передѣлывающіе съ фундамента строенія нежилыя;

c) постановленіе Намѣстника 25 Октября 1817 года, коимъ освобождаются отъ подымной подати на время, въ томъ же постановленіи опредѣленное, строенія по селеніямъ, пожаромъ или паводненіемъ истребленныя, каковая льгота распространяется и на шарварковый сборъ.

№ 33.

Объясненіе о томъ, что увеличенныя Высочайшимъ Указомъ 30 Декабря (11 Января) 1845/6 года подати подлежатъ облегченію.

(21 Іюля (2 Августа) 1865 г.)

Въ Люблинское Губернское Правленіе.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Въ отвѣтъ на рапортъ Губернскаго Правленія отъ 20 Апрѣля (2 Мая) с. г., за N. $\frac{30,662}{11,366}$, въ которомъ, по поводу просьбы жителей города Грубешова, постигнутыхъ бѣдствіемъ пожара, воспослѣдовавшимъ въ 1862 году, дабы опредѣленная имъ льгота въ податяхъ въ текущемъ году распространялась не только на подымное и шарварокъ, но и на увеличеніе этихъ податей съ начала текущаго года на 50%, опредѣленное Высочайшимъ Указомъ 30 Декабря (11 Января) 1864/5 года, въ пользу Ликвидаціоннаго капитала, Губернское Правленіе сдѣлало вопросъ: подлежитъ ли облегченію увеличеніе на 50% податей офяры и подымнаго съ шарваркомъ, опредѣленное вышесказаннымъ указомъ, съ начала 1865 года?

mieszkańców miasta Warszawy i Pragi, budujących nowe domy, lub restaurujących z gruntu niemieszkalne.

c) Postanowienie Namiestnika Królewskiego z dnia 25 Października 1817 roku, uwalniające od podatku podymnego, na ciąg czasu, w temże postanowieniu określony, budowle po wsiach, zniszczone klęską pożaru lub wylewu wody, które to dobrodziejstwo i do opłaty szarwarkowéj rozciągnioném być ma.

№ 33.

Objaśnienie, iż podatki podwyższone Ukazem Najwyższym z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1864/5 roku, przypadają do allewiacyi.

(d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1865 r.)

do
Rządu Gubernialnego Lubelskiego.

Kommissya Rządowa Pпzychodów i Skarbu.

W odpowiedzi na raport Rządu Gubernialnego z dnia 20 Kwietnia (2 Maja) r. b., Nr. $\frac{30662}{11366}$, w którym z powodu, iż mieszkańcy miasta Hrubieszowa, dotknięci klęską pogorzeli w r. 1862 wydarzoną, wnieśli żądanie, aby należna im za rok bieżący allewiacya, przyznaną była nietylko w podymném i szarwarku, ale i w podwyżce tych podatków o 50%, z początkiem roku bieżącego, Ukazem Najwyższym z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1864/5 roku, na fundusz likwidacyjny postanowionéj, uczynił zapytanie: czy podwyżka podatku ofiary i podymnego z szarwarkiem o 50%, pomienionym Ukazem od początku 1865 r. postanowiona, powinna być allewiowana, lub nie? Kommissya Rządowa Przychodów i Skar-

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства объявляетъ: что означанное увеличеніе, опредѣленное въ пользу Ликвидаціоннаго капитала, подлежитъ облегченію наравнѣ съ прочими податями.

Варшава, 21 Іюля (2 Августа) 1865 года.

По порученію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Янишовскій.*
N. 21,734.

Настоящее распоряженіе отправлено для руководства и въ прочія Губернскія Правленія.

№ 34.

Распоряженіе о неназначеніи повѣрки убытковъ въ случаѣ просроченнаго донесенія о случившемся бѣдствіи.

(4 (16) Ноября 1865 г.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Статья 1-я постановленія Совѣта Управленія Царства, отъ 1 (13) Августа 1850 года, помѣщенная въ томѣ 43 Дневника Законовъ, на стр. 305, предписываетъ: чтобы владѣльцы недвижимыхъ земскихъ имуществъ и домовъ, желая, въ случаѣ воспослѣдовавшаго въ ихъ владѣніяхъ бѣдствія отъ градобитія, наводненія или пожара, получить опредѣленное закономъ облегченіе въ податяхъ, слѣдующихъ съ ихъ недвижимостей, доносили о случившемся бѣдствіи мѣстному Уѣздному Начальнику, не позже какъ въ теченіе 30-и дней, и просили бы освидѣтельство-

bu oświadcza: iż podwyżka takowa, na fundusz likwidacyjny postanowiona, na równi z innemi podatkami podlega allewiacyi.

w Warszawie, d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1865 r.

Z polecenia Dyrektora Głównego Prezydującego,
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Janiszowski.*
Nr. 21,734.

Rozporządzenie powyższe przesłano jednocześnie innym Rządom Gubernialnym dla zastosowania się.

№ 34.

Rozporządzenie, iż w razie spóźnienia się z doniesieniem o klęsce, sprawdzenie szkód nie ma być zarządzane.

(d. 4 (16) Listopada 1865 roku).

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Artykuł 1 postanowienia Rady Administracyjnéj Królestwa z dnia 1 (13) Sierpnia 1850 r., zamieszczonego w tomie 43 Dziennika Praw na stronie 305, przepisuje: iż posiadacze własności ziemskich i domów, chcący w razie doznanéj w swoich posiadłościach klęski gradobicia, wylewu wód, lub pożaru, otrzymać prawem zapewnioną ulgę w podatkach Skarbowych, z tychże posiadłości opłacanych, powinni donieść o doznanéj klęsce Naczelnikowi właściwego Powiatu, najdaléj w ciągu dni 30-tu po jéj wydarzeniu, i żądać spraw-

вать и повѣрить убытки, причиненные бѣдствіемъ; извѣщающіе же послѣ опредѣленнаго срока теряютъ право на облегченіе, а потому освидѣтельствованіе и повѣрка причиненныхъ бѣдствіемъ убытковъ не будутъ произведены.

Замѣчено однакожъ, что нѣкоторые Уѣздные Начальники, не смотря на просроченное донесеніе о случившемся бѣдстіи, назначаютъ освидѣтельствованіе и повѣрку причиненныхъ бѣдствіемъ убытковъ; а потому Коммисія Финансовъ предлагаетъ Губернскому Правленію, дабы оно о вышесказанномъ правилѣ напомнило всѣмъ Начальникамъ Уѣздовъ такой-то (или здѣшней) губерніи, и предписало имъ въ точности придерживаться сказаннаго правила, то есть, въ случаѣ еслибы со стороны пострадавшихъ поступило донесеніе о случившемся бѣдствіи по прошествіи 30-ти дней со дня приключенія, не распоряжались о повѣркѣ причиненныхъ онымъ убытковъ.

Еслибы же кто либо изъ Уѣздныхъ Начальниковъ поступилъ въ противность настоящему распоряженію, въ такомъ случаѣ Губернское Правленіе обязано воспрепятствовать поступленію дѣла на разсмотрѣніе Администраціоннаго Суда, а Начальника Уѣзда, сдѣлавъ ему строгое замѣчаніе, подвергнуть взысканію издержекъ, понесенныхъ при освидѣтельствованіи причиненныхъ бѣдствіемъ убытковъ.

Варшава, 4 (16) Ноября 1865 года.

Директоръ Отдѣленія,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Янишовскій.*

N. 58,576.

Примѣчанія: 1. Согласно 19 статьѣ Учрежденія Государственнаго Совѣта Царства Польскаго отъ 24 Мая (5 Іюня) 1861 года, разсматриваетъ онъ въ Судномъ Присутствіи споры, относящіеся къ административному судопроизводству, а тѣмъ самимъ и дѣла о льготахъ въ податяхъ.

dzenia onéjże, oraz szkody jaką klęska zrządziła, i że donoszący późniéj, tracą prawo do ulgi, a tém samém, sprawdzenie klęski i szkód przez nią zrządzonych, następować nie będzie.

Ponieważ dostrzegać się daje, iż niektórzy Naczelnicy Powiatowi, pomimo spóźnione doniesienie o doznanéj klęsce, zarządzają sprawdzenie téj klęski i strat nią zrządzonych, przeto Kommissya Skarbu wzywa Rząd Gubernialny, aby przepis wyżéj powołany przypomniał wszystkim Naczelnikom Powiatowym tamtejszéj v. tutejszéj Gubernii, i zalecił im iżby ściśle do niego się stosowali, to jest, aby w razie, jeśliby strona poszkodowana doniosła o doznanéj klęsce już po upływie dni 30-tu od jéj wydarzenia się, sprawdzenia téj klęski i szkód nie zarządzali. Gdyby jednakże który z Naczelników Powiatowych dopuścił się przeciwnego niniejszemu rozporządzeniu postępowania, Rząd Gubernialny niedozwoli wprowadzenia sprawy pod roztrzygnięcie Sądu Administracyjnego, a Naczelnika Powiatu skaże na poniesienie kosztów sprawdzenia klęski i szkód, przy surowém napomnieniu onegoż.

w Warszawie, dnia 4 (16) Listopada 1865 r.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,

(podpisano) *Janiszowski.*

Nr. 58,576.

Uwagi: 1. Stosownie do art. 19 Organizacyi Rady Stanu z dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku, rozpoznaje ona, w Składzie Sądzącym spory, odnoszące się do sądownictwa administracyjnego, a témsamém i sprawy allewiacyjne.

2. Нѣкоторыя рѣшенія Администраціонной Делегаціи, а потомъ Государственнаго Совѣта Царства, объяснили правила, относящіяся къ облегченію въ податяхъ, и именно:

a) рѣшеніемъ Администраціонной Делегаціи отъ 30 Мая 1818 года, N. 380, состоявшимся по дѣлу жителей города Яновице, вносящихъ одну только подать подымную, опредѣлено облегченіе въ этой подати за бѣдствія наводненія и градобитія;

b) рѣшеніемъ Общаго Собранія Государственнагоъ Совѣта Царства отъ 24 Января 1823 года, жителямъ города Аннополя, постигнутымъ градобитіемъ и наводненіемъ, присуждено облегченіе не только въ ливерунковомъ контингенсѣ но и въ подымномъ;

c) рѣшеніемъ Общаго Собранія Государственнаго Совѣта Царства отъ 12 Мая 1826 года, по случаю просроченнаго прошенія владѣльца фольварка Вроновщизна, поданнаго о облегченіи податей за бѣдствія, причиненныя громовымъ ударомъ, устранено рѣшеніе Администраціоннаго Суда, опредѣляющее облегченіе, а вмѣстѣ съ симъ признано необходимымъ издать по этому предмету болѣе подробныя правила;

d) рѣшеніемъ Государственнаго Совѣта Царства отъ 1 (13) Мая 1865 года, состоявшимся по дѣлу жителей города Пацанова, потерпѣвшихъ бѣдствіе пожара, случившагося въ 1859 году, по которому просрочено донесеніе о бѣдствіи, присуждено облегченіе по той причинѣ, что не смотря на просрочку, слѣдствіе было произведено.

3. Коммисія Финансовъ, предписаніемъ своимъ отъ 28 Мая (9 Іюня) 1859 года, за N. 5,668, объявила Радомскому Губернскому Правленію:

2. Niektóre Wyroki Delegacyi Administracyjnéj, a następnie Rady Stanu, przez rozstrzygnienie spraw allewiacyjnych, objaśniły przepisy co do allewiacyi, a mianowicie:

a) wyrokiem Delegacyi Administracyjnéj z d. 30 Maja 1818 r., Nr. 380, zapadłym w sprawie allewiacyjnéj mieszkańców miasta Janowice, płacących sam tylko podatek podymnego, przyznano allewiacyą w tym podatku za klęski wylewu wód i gradobicia;

b) wyrokiem Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu z dnia 24 Stycznia 1823 roku, mieszkańcom miasta Annopola, klęskami gradobicia i wylewu wód dotkniętym, przyznano allewiacyą nietylko w kontyngensie liwerunkowym, ale i w podymném;

c) wyrokiem Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu z dnia 12 Maja 1826 roku, z powodu spóźnienia się przez właściciela folwarku Wronowszczyzna z żądaniem allewiacyi za klęskę pożaru piorunowego, uchylono wyrok Sądu Administracyjnego przyznający allewiacyą, a zarazem uznano potrzebę wydania w tym przedmiocie dokładniejszego przepisu;

d) wyrokiem Rady Stanu z dnia 1 (13) Maja 1865 roku, wydanym w sprawie allewiacyjnéj miasta Pacanowa, z tytułu klęski pogorzeli w roku 1859 wydarzonéj, w któréj zaszło spóźnienie z doniesieniem o klęsce, allewiacya przyznaną została z powodu, że pomimo spóźnienia, śledztwo allewiacyjne zostało wyprowadzone.

3) Reskryptem z dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1859 Nr. 5,668, Kommissya Skarbu wskazała Rządowi Gubernialnemu Radomskiemu: iż dele-

что чиновники, командированные для производства слѣдствій, относящихся къ облегченію въ податяхъ, согласно 4-й статьѣ Высочайшаго указа 20 Іюня (2 Іюля) 1850 года о суточныхъ деньгахъ и путевыхъ издержкахъ, имѣютъ право исчислять суточныя за дни, проведенные въ дорогѣ, и получать оныя съ заинтересованной стороны, путевыя же издержки только въ такомъ случаѣ, еслибы не была прислана за ними подвода.

---

gowani do wyprowadzania śledztw, dotyczących allewiacyi podatków, stosownie do art. 4 Ukazu Najwyższego z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1850 roku, o dyetach i kosztach podróży, mają prawo likwidować dyety za dnie strawione w podróży i na miejscu czynności im poruczonéj, i pobierać je od strony interessowanéj, zaś koszta podróży tylko na wypadek, gdyby furmanka nie była po nich przysłaną.

ОБРАЗЕЦЪ ЛИТ. А

къ 19 статьѣ.

ВЫПИСКА ДОХОДА

на годъ 18 . . ожидаемаго съ фольварка NN., находящагося въ N. губерніи, N. уѣзда, постигнутаго бѣдствіемъ N. дня, N. мѣсяца, N. года.

Статья 1-я. Приходъ	Родъ высѣваемаго хлѣба	Количество дѣйствительнаго высѣва кор.	гар.	Урожай: Считая по зерну	Урожай: Составляетъ кор.	гар.	Цѣна одного корца р. с.	коп.	Общій доходъ деньгами: Подробно р. с.	коп.	Общій доходъ деньгами: Вообще р. с.	коп.	Примѣчанія.
a съ пахатнаго поля	Пшеница	70	—	5	350	—	10	—	3,500	—			
	Рожь	100	—	4	400	—	8	—	3,200	—			
	Ячмень	60	—	4	240	—	6	—	1,440	—			
	Овесъ	40	—	4	160	—	5	—	800	—			
	Горохъ	20	—	6	120	—	9	—	1,080	—			
	Просо	10	—	6	60	—	10	—	600	—			
	Гречиха	25	—	3	60	—	5	—	300	—			
	Рѣпакъ	5	—	8	40	—	15	—	600	—			
Итого съ земли		325	—	—	1430	—	—	—	11,520	—	11,520	—	

		Подробно р. с.	коп.	Вообще р. с.	коп.
b	съ луговъ сѣна 75 пароконныхъ возовъ, считая возъ по... р. с.	—	—	900	—
c	съ пастбищъ	—	—	300	—
d	съ садовъ	200	—	280	—
e	съ огородовъ	80			
f	съ найма коровъ	—	—	640	—
g	съ оброковъ	—	—	200	—
h	съ даннинъ и сборовъ зерномъ	—	—	70	—
i	съ пропинаціи	—	—	900	—
k	съ мельницъ, съ пильныхъ и вѣтряныхъ мельницъ	—	—	250	—
l	мостоваго и плотиннаго сбора	—	—	100	—
ł	съ перевоза на рѣкѣ N.	—	—	—	—
m	съ рыбной ловли	—	—	100	—
	Итого общаго прихода . . .	—	—	14,990	—

Статья 2-я.

Издержки на содержаніе полеваго хозяйства и прочія.

			Кор.	Гар.	Цѣна одного корца р. с.	коп.		Подробно р. с.	коп.	Вообще р. с.	коп.
a	на обсѣменіе	Пшеницы	70	—	10	—		700	—	—	—
		Ржи	100	—	8	—		800	—	—	—
		Ячменя	60	—	6	—		360	—	—	—
		Овса	40	—	5	—		200	—	—	—
		Гороху	20	—	9	—		180	—	—	—
		Проса	10	—	10	—		100	—	—	—
		Гречихи	20	—	5	—		100	—	—	—
		Рѣпака	5	—	15	—		75	—	—	—
							Всего	—	—	2,515	—
b	на мѣсячную отсыпку									300	—
c	на содержаніе рабочаго скота									500	—
d	на уплату работниковъ									200	—
e	на наемъ жнецовъ									200	—
f	на починку земледѣльческихъ орудій									100	—
g	на десятины									100	—
							Итого издержекъ . . .			3,915	—

Сравненіе:

Общій приходъ составляетъ . . . . 14,990 р. с.

Издержки составляютъ . . . . 3,915 р. с.

Остается на чистый ожидаемый доходъ . . . . 11,075 р. с.

ВЫПИСКА ДѢЙСТВИТЕЛЬНАГО ДОХОДА

на 18 . . годъ съ фольварка NN., извлеченнаго въ этомъ году, не взирая на бѣдствіе, воспослѣдовавшее N. дня, N. мѣсяца, N. года.

Статья 1-я. Приходъ	Родъ высѣваемаго хлѣба	Количество дѣйствительнаго высѣва		Урожай составлять зернъ	Сборъ составлялъ бы, еслибы не постигло бѣдствіе		По случаю последовавшаго бѣдствія весь дѣйствительный сборъ составлялъ		Цѣна одного корца		Дѣйствительный общій приходъ деньгами				Примѣчанія.
											Подробно		Вообще		
		кор.	гар.		кор.	гар.	кор.	гар.	р. с.	коп.	р. с.	коп.	р. с.	коп.	
съ земныхъ плодовъ	Пшеница	70	—	5	350	—	100	—	10	—	1,000	—			
	Рожь	100	—	4	400	—	200	—	8	—	1,600	—			
	Ячмень	60	—	4	240	—	—	—	6	—	—	—			
	Овесъ	40	—	4	160	—	20	—	5	—	100	—			
	Горохъ	20	—	6	120	—	—	—	9	—	—	—			
	Просо	10	—	6	60	—	20	—	10	—	200	—			
	Гречиха	20	—	3	60	—	40	—	5	—	200	—			
	Рѣпакъ	5	—	8	40	—	20	—	15	—	300	—			
	Всего	325	—	—	1,430	—	400	—	—	—	3,400	—	3,400	—	

	Подробно р. с.	коп.	Вообще р. с.	коп.
съ луговъ осталось сѣна N. пароконныхъ возовъ, считая возъ по. . р.с	480	—		
съ пастбищъ	30	—		
съ садовъ	100	—		
съ огородовъ	40	—		
съ найма коровъ	640	—		
съ оброковъ	200	—		
съ данинъ и сборовъ зерномъ	70	—		
съ пропинаціи	900	—		
съ мельницъ, съ пильныхъ и вѣтряныхъ мельницъ	200	—		
мостоваго и плотиннаго сбора	100	—		
съ перевоза на рѣкѣ N.	—	—		
съ рыбной ловли	100	—	2,860	—
Всего дѣйствительнаго общаго прихода . .	—	—	6,260	—

Статья 2-я.

Издержки на содержаніе полеваго хозяйства и прочія.

		Кор.	Гар.	Цѣна одного корца р. с.	коп.		р. с.	коп.	р. с.	коп.
на обсѣмененіе	Пшеницы	70	—	10	—		700	—		
	Ржи	100	—	8	—		800	—		
	Ячменя	60	—	6	—		360	—		
	Овса	40	—	5	—		200	—		
	Гороху	20	—	9	—		180	—		
	Проса	10	—	10	—		100	—		
	Гречихи	20	—	5	—		100	—		
	Рѣпака	5	—	15	—		75	—		
						Всего	—	—	2,515	—
на мѣсячную отсыпку									300	—
на содержаніе рабочаго скота									500	—
на уплату работникамъ									200	—
на наемъ жнецовъ									200	—
на починку земледѣльческихъ орудій									100	—
на десятины									100	
									3,915	—

Сравненіе:

Общій доходъ, извлеченный послѣ бѣдствія, составляетъ. . 6,260 р. с.
Поземельныя издержки составляютъ . . . . 3,915 р. с.
Остается дѣйствительнаго чистаго дохода . . . . 2,345 р. с.

ИСЧИСЛЕНІЕ

Потери, произшедшей по случаю бѣдствія N., послѣдовавшаго на фольваркѣ N., N. дня, N. мѣсяца, N. года.

Согласно показанному подъ присягой извлеченію, предполагалось чистаго дохода		По случаю постигшаго бѣдствія, осталось чистаго дохода		А потому, въ сравненіи съ ожидаемымъ доходомъ, потеряно		Показанная возлѣ потеря составляетъ			Примѣчаніе
						менѣе $^2/_3$ части дохода, что не даетъ права на облегченіе.	$^2/_3$ части дохода	Весь чистый доходъ	
11,075		2,345		8,730		—	$^2/_3$ части	—	—

Составлено и показано на основаніи слѣдственныхъ дѣлъ

N. N. дня, N. мѣсяца, N. года.

(Подпись потерпѣвшаго убытокъ)

(Подписъ производящаго слѣдствіе)

WZÓR Lit. A.

do Artykułu 19.

WYCIĄG INTRATY

na rok 18 . . spodziewanéj z folwarku NN. położonego w gubernii NN. powiecie NN. dotkniętego w dniu N. Mca N. roku NN: klęską NN.

Tytuł I. Przychód	Rodzaj wysiewanego zboża	Ilość rzeczywistego wysiewu korce	gar.	Plon — Licząc po ziarnie	Plon — czyni korce	gar.	Cena korca jednego rsr.	kop.	Intrata w pieniądzach brutto — w Szczególe rsr.	kop.	Intrata w pieniądzach brutto — w Ogóle rsr.	kop.	Uwagi.
a z roli ornéj	Pszenica	70	—	5	350	—	10	—	3,500	—			
	Żyto	100	—	4	400	—	8	—	3,200	—			
	Jęczmień	60	—	4	240	—	6	—	1,440	—			
	Owies	40	—	4	160	—	5	—	800	—			
	Groch	20	—	6	120	—	9	—	1,080	—			
	Proso	10	—	6	60	—	10	—	600	—			
	Tatarka	25	—	3	60	—	5	—	300	—			
	Rzepak	5	—	8	40	—	15	—	600	—			
Ogół z gruntu		325	—	—	1430	—	—	—	11,520	—	11,520	—	
b	z łąk siana fur parokonnych 75, licząc furę po rsr.								—	—	900	—	
c	z pastwisk								—	—	30	—	
d	z ogrodów owocowych								200		280	—	
e	„ warzywnych								80	—			
f	z paktu krów								—	—	640	—	
g	z czynszów								—	—	200	—	
h	z danin i osepów								—	—	70	—	
i	z propinacyi								—	—	900	—	
k	z młynów, tartaków i wiatraków								—	—	250	—	
l	z mostowego i grobelnego								—	—	100	—	
ł	z przewozu na rzece N.								—	—	—	—	
m	z rybołóstwa								—	—	100	—	
	Ogół intraty brutto								—	—	14,990	—	

Tytuł II.

Wydatki na utrzymanie gospodarstwa rolnego i inne.

		Korcy	gar.	Cena korca rsr.	kop.		rsr.	kop.	rsr.	kop.
a na odsiew	Pszenicy	70	—	10	—		700	—	—	—
	Żyta	100	—	8	—		800	—	—	—
	Jęczmien.	60	—	6	—		360	—	—	—
	Owsa	40	—	5	—		200	—	—	—
	Grochu	20	—	9	—		180	—	—	—
	Prosa	10	—	10	—		100	—	—	—
	Tatarki	20	—	5	—		100	—	—	—
	Rzepaku	5	—	15	—		75	—	—	—
						Razem	—	—	2,515	—
b	na ordynaryą								300	—
c	na utrzymanie inwentarza gruntowego								500	—
d	na opłatę czeladzi								200	—
e	na najem żniwiarzy								200	—
f	na reperacyę narzędzi rolniczych								100	—
g	na dziesięciny								100	—
						Ogół wydatku . . .			3,915	—

Porównanie.

Przychód brutto . . . . rsr. 14,990
Wydatki wynoszą . . . . „ 3,915
Pozostaje na czystą spodziewaną intratę . . . rsr. 11,075

WYCIĄG INTRATY RZECZYWISTÉJ

na rok 18 . . z folwarku N. N. jaka mimo klęski N. N. w dniu N. Miesiącu N. roku N. wydarzonéj, w tymże roku osiągniętą została.

Tytuł I. Przychód	Rodzaj wysiewanego zboża	Ilość rzeczywistego wysiewu korce	gar.	Plon wydaje ziarn	Zbiór więc wynosiłby, gdyby klęska nie nastąpiła korce	gar.	Z powodu doznanéj klęski zbiór całkowity rzeczywisty wynosi korce	gar.	Cena korca jednego rsr.	kop.	Intrata rzeczywista w pieniądzach brutto: w Szczególe rsr.	kop.	w Ogóle rsr.	kop.	Uwagi.
z krescencyi	Pszenica	70	—	5	350	—	100	—	10	—	1,000	—			
	Żyto	100	—	4	400	—	200	—	8	—	1,600	—			
	Jęczmień	60	—	4	240	—	—	—	6	—	—	—			
	Owies	40	—	4	160	—	20	—	5	—	100	—			
	Groch	20	—	6	120	—	—	—	9	—	—	—			
	Proso	10	—	6	60	—	20	—	10	—	200	—			
	Tatarka	20	—	3	60	—	40	—	5	—	200	—			
	Rzepak	5	—	8	40	—	20	—	15	—	300	—			
	Razem	325	—	—	1,430	—	400	—	—	—	3,400	—	3,400	—	

	w Szczególe rsr.	kop.	w Ogóle rsr.	kop.
z łąk pozostało siana fur parokonnych 40, licząc furę po rsr. . .	480	—		
z pastwisk	30	—		
z ogrodów owocowych	100	—		
„ warzywnych	40	—		
z paktu krów	640	—		
z czynszów	200	—		
z danin i osepów	70	—		
z propinacyi	900	—		
z młynów, tartaków i wiatraków	200	—		
z mostowego i grobelnego	100	—		
z przewozu na rzece N.	—	—		
z rybołóstwa	100	—	2,860	—
Ogółem rzeczywista intrata wynosi	—	—	6,260	—

Tytuł II.

Wydatki na utrzymanie gospodarstwa rolnego i inne.

		korcy	gar.	Cena korca rsr.	kop.	rsr.	kop.	rsr.	kop.
na odsiew	Pszenicy	70	—	10	—	700	—		
	Żyta	100	—	8	—	800	—		
	Jęczmien.	60	—	6	—	360	—		
	Owsa	40	—	5	—	200	—		
	Grochu	20	—	9	—	180	—		
	Prosa	10	—	10	—	100	—		
	Tatarki	20	—	5	—	100	—		
	Rzepaku	5	—	15	—	75	—		
	Razem					—	—	2,515	—
na ordynaryą								300	—
na utrzymanie inwentarza gruntowego								500	—
na opłatę czeladzi								200	—
na najem żniwiarzy								200	—
na reperacyę narzędzi rolniczych								100	—
na dziesięciny								100	—
								3,915	—

Porównanie.

Dochód po klęsce zebrany brutto czyni . . . . rsr. 6,260
Wydatki gruntowe wynoszą . . . . rsr. 3,915
Pozostaje rzeczywiście na czystą intratę . . . . rsr. 2,345

WYRACHOWANIE

straty wynikłéj z klęski N. na folwarku N. na dniu N. Mca N. roku N. wydarzonéj.

Podług zaprzysiężonego wyciągu miało być czystéj intraty		Z powodu doświadczonéj klęski było czystéj intraty		A zatém w porównaniu z spodziewanym dochodem utracono		Wykazana obok strata stanowi			Uwagi.
						mniéj niż $^2/_3$ części dochodu co nie nadaje prawa do allewiacyi	$^2/_3$ części dochodu	cały czysty dochód	
11,075		2,345		8,730		—	$^2/_3$ części	—	—

Sporządzono i wykazano na zasadzie akt indagacyjnych.

w NN. dnia N. Mca N. roku N.

(Podpis poszkodowanego.)

(Podpis odbywającego śledztwo.)

ОБРАЗЕЦЪ ЛИТ. В

къ 19 статьѣ.

ВЫПИСКА ОЖИДАЕМАГО ДОХОДА

на 18..годъ съ земли крестьянъ деревни NN., N. губерніи, N. уѣзда, постигнутыхъ бѣдствіемъ N., послѣдовавшимъ N. дня, N.-мѣсяца, N. года.

N. по очереди	Фамилія крестьянина, потерпѣвшаго убытокъ	Родъ высѣваемаго хлѣба	Количество дѣйствительнаго высѣва		Урожай			Цѣна одного корца		Ожидаемый доходъ деньгами								Примѣчанія
										Общій				Чистый				
					Считал по зернъ	Составляетъ				Подробно		Вообще		Подробно		Вообще		
			кор.	гар.		кор.	гар.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	
		a. Приходъ.																
		Пшеница	—	16	5	2	16	10	—	25	—							
		Рожь	5	—	4	20	—	8	—	160	—							
		Ячмень	4	—	4	16	—	6	—	96	—							
		Овесъ	5	16	4	20	—	5	—	100	—							
		Горохъ	—	16	6	3	—	9	—	27	—							
		Просо	—	16	6	3	—	10	—	30	—							
		Гречиха	2	—	3	6	—	5	—	30	—							
		Рѣпакъ	—	8	8	2	—	15	—	30	—							
			17	24	—	72	16	—	—	498	—							
		Сѣна съ луговъ N. пароконныхъ возовъ по..р. с.								96	—							
		Итого общаго прихода . . .								—	—	594						
	N. N.	*b. Издержки на содержаніе хозяйства и прочія.*																
		1. На отсѣвъ.	кор.	гар.	цѣна корца													
		Пшеницы	—	16	10	—	—	—	—	5	—							
		Ржи	5	—	8	—	—	—	—	40	—							
		Ячменя	4	—	6	—	—	—	—	24	—							
		Овса	5	—	5	—	—	—	—	25	—							
		Гороху	—	16	9	—	—	—	—	4	50							
		Проса	—	16	10	—	—	—	—	5	—							
		Гречихи	2	—	5	—	—	—	—	10	—							
		Рѣпака	—	8	15	—	—	—	—	3	75							
										117	25							
		2. На содержаніе рабочаго скота								30	—							
		3. На уплату работникамъ								50	—							
		4. На починку земледѣльческихъ орудій . .								6	—							
		5. На десятину								10	—							
		Итого издержекъ . . .								—	—	213	25					
		Скинувъ издержки съ прихода, остается чистаго дохода.												380	75			
		a. Приходъ.																
		Пшеница	—	8	5	1	8	10	—	12	50							
		Рожь	4	—	4	16	—	8	—	128	—							
		Ячмень	4	—	4	16	—	6	—	96	—							
		Овесъ	4	—	4	16	—	5	—	80	—							
		Горохъ	—	16	6	3	—	9	—	27	—							
		Просо	—	8	8	1	16	10	—	15	—							
		Гречиха	1	—	—	3	—	5	—	15	—							
		Рѣпакъ	—	8	8	8	—	15	—	30	—							
						58	24	—	—	403	50							
		Сѣна съ луговъ N. пароконныхъ возовъ по...р.с.								72	—							
		Итого общаго дохода . . .								—	—	475	50					
	N. N.	*b. Издержки на содержаніе хозяйства и прочія.*																
		1. На отсѣвъ.	кор.	гар.	цѣна корца													
		Пшеницы	—	8	10	—	—	—	—	2	50							
		Ржи	4	—	8	—	—	—	—	32	—							
		Ячменя	4	—	6	—	—	—	—	24	—							
		Овса	4	—	5	—	—	—	—	20	—							
		Гороху	—	16	9	—	—	—	—	4	50							
		Проса	—	8	10	—	—	—	—	2	50							
		Гречихи	1	—	5	—	—	—	—	5	—							
		Рѣпака	—	8	15	—	—	—	—	3	75							
										94	25							
		2. На содержаніе рабочаго скота								30								
		3. На уплату работникамъ								30								
		4. На починку земледѣльческихъ орудій .								6								
		5. На десятину								10								
		Итого издержекъ										170	25					
		Скинувъ издержки съ прихода, остается на чистый доходъ . .												305	25			
	N.N. и такъ далѣе																	
	Итогъ ожидаемаго чистаго дохода всѣхъ вышепоименованныхъ крестьянъ, потерпѣвшихъ убытки															686	—	

ВЫПИСКА ДѢЙСТВИТЕЛЬНАГО ДОХОДА

на 18..годъ съ земли крестьянъ деревни N. N., N. губерніи, N. уѣзда, извлеченнаго, не взирая на бѣдствіе, послѣдовавшее N. дня, N. мѣсяца, N. года.

N. по очереди	Прозваніе крестьянъ потерпѣвшихъ убытокъ	Родъ высѣваемаго хлѣба	Количество дѣйствительнаго высѣва		Урожай по зерну	Уборъ составлялъ бы, если бы не послѣдовало бѣдствія		По причинѣ послѣдовавшаго бѣдствія, дѣйствительный уборъ составляетъ		Цѣна одного корца		Дѣйствительный доходъ деньгами								Примѣчанія
												Общій				Чистый				
												Подробно		Вообще		Подробно		Вообще		
			кор.	гар.		кор.	гар.	кор.	гар.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	р. с.	ко.	
	а. Приходъ.																			
		Пшеница	—	16	5	2	16	—	—	10	—	—	—							
		Рожь	5	—	4	20	—	1	—	8	—	8	—							
		Ячмень	4	—	4	16	—	2	—	6	—	12	—							
		Овесъ	5	—	4	20	—	1	—	5	—	5	—							
		Горохъ	—	16	6	3	—	—	—	9	—	—	—							
		Просо	—	16	6	3	—	—	—	10	—	—	—							
		Гречиха	2	—	3	6	—	—	16	5	—	2	50							
		Рѣпакъ	—	8	8	2	—	—	—	15	—	—	—							
								4	16	—	—	27	50							
		Сѣна съ луговъ N. пароконныхъ возовъ по..р. с.										48	—							
		Итого общаго прихода										—	—	75	50					
	N. N.	*Издержки на содержаніе хозяйства и прочія.*																		
		1. На отсѣвъ.	кор.	гар.	цѣна корца															
		Пшеницы	—	16	10	—	—					5	—							
		Ржи	5	—	8	—	—					40	—							
		Ячменя	4	—	16	—	—					64	—							
		Овса	5	—	5	—	—					25	—							
		Гороху	—	16	9	—	—					4	50							
		Проса	—	16	10	—	—					5	—							
		Гречихи	2	—	5	—	—					10	—							
		Рѣпака	—	8	15	—	—					3	75							
												117	25							
		2. На содержаніе рабочаго скота										30	—							
		3. На уплату работникамъ										50	—							
		4. На починку земледѣльческихъ орудій										6	—							
		5. На десятину										10	—							
		Итого издержекъ												213	25					
		Скинувъ издержки съ прихода, остается на чистый доходъ —														Ничего				
	а. Приходъ.																			
		Пшеница	—	8	5	1	8	—	—	10	—	—	—							
		Рожь	4	—	4	16	—	8	—	8	—	64	—							
		Ячмень	4	—	4	16	—	4	—	6	—	24	—							
		Овесъ	4	—	4	16	—	10	—	5	—	50	—							
		Горохъ	—	16	6	3	—	—	—	9	—	—	—							
		Просо	—	8	6	1	16	—	—	10	—	—	—							
		Гречиха	1	—	3	3	—	—	—	5	—	—	—							
		Рѣпакъ	—	8	8	2	—	—	16	15	—	7	50							
								22	16	—	—	145	50							
		Сѣна съ луговъ N. пароконныхъ возовъ по..р с.										72	—							
		Итогъ дѣйствительнаго общаго прихода										—	—	217	50					
	N. N.	*Издержки на содержаніе хозяйства и прочія.*																		
		1. На отсѣвъ.	кор.	гар.	цѣна корца															
		Пшеницы	—	8	10	—	—					2	50							
		Ржи	4	—	8	—	—					32	—							
		Ячменя	4	—	6	—	—					24	—							
		Овса	4	—	5	—	—					20	—							
		Гороху	—	16	9	—	—					4	50							
		Проса	—	8	10	—	—					2	50							
		Гречихи	1	—	5	—	—					5	—							
		Рѣпака	—	8	15	—	—					3	75							
												94	25							
		2. На содержаніе рабочаго скота										30	—							
		3. На уплату работникамъ										30	—							
		4. На починку земледѣльческихъ орудій										6	—							
		5. На десятину										10	—							
		Итого издержекъ												170	25					
		Скинувъ издержки съ прихода, остается на дѣйствительный чистый доходъ														47	25			
	N.N. и такъ далѣе																			
	Итогъ дѣйствительнаго чистаго дохода вышепоименованныхъ крестьянъ, потерпѣвшихъ убытки, послѣ случившагося бѣдствія, составляетъ																	47	25	

ИСЧИСЛЕНІЕ

понесеннаго убытка каждымъ крестьяниномъ въ имѣніи N., находящемся N. губерніи, N. уѣзда, по случаю постигшаго ихъ бѣдствія, послѣдовавшаго въ этомъ имѣніи N. дня, N. мѣсяца, N. года.

N.	Поименованіе крестьянъ, потерпѣвшихъ убытки	Согласно извлеченію, показанному подъ присягою, предполагалось чистаго дохода		Послѣ постигшаго бѣдствія осталось		А потому, въ сравненіи съ показаннымъ доходомъ, потеряно деньгами		Показанная возлѣ потеря составляетъ						Примѣчаніе
								менѣе $^2/_3$ части дохода, что не даетъ права на облегченіе		$^2/_3$ части дохода		Весь доходъ		
		р. с.	коп.	р. с.	коп.	р. с.	коп.					р. с.	к.	
1	N. N.	380	75	—	—	380	75	—	—	—	—	380	75	
2	N. N.	305	25	47	25	258	—	—	—	$^2/_3$	—	—	—	
3	N. N.	00	—	00	00	00	—	—	—	—	—	—	—	

Составлено и показано на основаніи слѣдственныхъ дѣлъ

N. N. дня, N. мѣсяца, N. года.

(Подпись потерпѣвшаго убытокъ)

(Подпись производящаго слѣдствіе)

WZÓR Lit. B.

do Artykułu 19.

WYCIĄG INTRATY SPODZIEWANÉJ

na rok 18 . . z gruntu włościan wsi NN., w Gubernii N., powiecie N. położonéj, klęską N. w dniu N. Mcu N. roku N. dotkniętych.

Nr. kolejny	Nazwisko poszkodowanego włościanina	Rodzaj wysiewanego zboża	Ilość rzeczywistego wysiewu		Plon			Cena korca jednego		Spodziewana intrata w pieniądzach								Uwagi.
					licząc po ziarn	czyni				brutto				czysta				
										w Szczególe		w Ogóle		w Szczególe		w Ogóle		
			korce	gar.		korce	gar.	rsr.	kop.	rsr.	kop.	rsr.	kop.	rsr.	kop.	rsr.	kop.	
		a. *Przychód.*																
		Pszenica	—	16	5	2	16	10	—	25	—							
		Żyto	5	—	4	20	—	8	—	160	—							
		Jęczmień	4	—	4	16	—	6	—	96	—							
		Owies	5	16	4	20	—	5	—	100	—							
		Groch	—	16	6	3	—	9	—	27	—							
		Proso	—	16	6	3	—	10	—	30	—							
		Tatarka	2	—	3	6	—	5	—	30	—							
		Rzepak	—	8	8	2	—	15	—	30	—							
			17	24	—	72	16	—	—	498	—							
		z łąk siana fur parokonnych N. po rsr.								96	—							
		Ogół intraty brutto . . .								—	—	594						
	N. N.	b. *Wydatki na utrzymanie gospodarstwa i inne.*																
		1. Na odsiew.	korce	gar.	Cena korca													
		Pszenicy	—	16	10	—	—	—	—	5	—							
		Żyta	5	—	8	—	—	—	—	40	—							
		Jęczmien.	4	—	6	—	—	—	—	24	—							
		Owsa	5	—	5	—	—	—	—	25	—							
		Grochu	—	16	9	—	—	—	—	4	50							
		Prosa	—	16	10	—	—	—	—	5	—							
		Tatarki	2	—	5	—	—	—	—	10	—							
		Rzepaku	—	8	15	—	—	—	—	3	75							
										117	25							
		2. na utrzymanie inwentarza gruntowego. . .								30	—							
		3. na opłatę czeladzi								50	—							
		4. na reperacyę narzędzi rolniczych								6	—							
		5. na dziesięcinę								10	—							
		Ogół wydatku . . .								—	—	213	25					
		Po potrąceniu wydatków od przychodu zostaje na czystą intratę . .												380	75			
		a. *Przychód.*																
		Pszenica	—	8	5	1	8	10	—	12	50							
		Żyto	4	—	4	16	—	8	—	128	—							
		Jęczmień	4	—	4	16	—	6	—	96	—							
		Owies	4	—	4	16	—	5	—	80	—							
		Groch	—	16	6	3	—	9	—	27	—							
		Proso	—	8	8	1	16	10	—	15	—							
		Tatarka	1	—	—	3	—	5	—	15	—							
		Rzepak	—	8	8	8	—	15	—	30	—							
						58	24	—	—	403	50							
		Z łąk siana fur parokonnych N. po rsr. . . .								72	—							
		Ogół intraty brutto . . .								—	—	475	50					
	N. N.	b. *Wydatki na utrzymanie gospodarstwa i inne.*																
		1. Na odsiew	korce	gar.	Cena korca													
		Pszenicy	—	8	10	—	—	—	—	2	50							
		Żyta	4	—	8	—	—	—	—	32	—							
		Jęczmien.	4	—	6	—	—	—	—	24	—							
		Owsa	4	—	5	—	—	—	—	20	—							
		Grochu	—	16	9	—	—	—	—	4	50							
		Prosa	—	8	10	—	—	—	—	2	50							
		Tatarki	1	—	5	—	—	—	—	5	—							
		Rzepaku	—	8	15	—	—	—	—	3	75							
										94	25							
		2. na utrzymanie inwentarza gruntowego . .								30								
		3. na opłatę czeladzi								30								
		4. na reperacyę narzędzi rolniczych								6								
		5. na dziesięcinę								10								
		Ogół Wydatku										170	25					
		Po potrąceniu wydatku od przychodu zostaje na czystą intratę . .												305	25			
	N. N. i tak daléj																	
	Ogół spodziewanéj czystéj intraty wszystkich poszkodowanych włościan powyżej wyszczególnionych wynosi															686	—	

WYCIĄG INTRATY RZECZYWISTÉJ

na rok 18 . . z gruntu włościan wsi N., w Gubernii N., powiecie N. położonéj, po klęsce N. w dniu N. miesiącu N. roku N. wydarzonéj, osiągniętéj.

Nr. kolejny	Nazwisko poszkodowanego Włościanina	Rodzaj wysiewanego zboża	Ilość rzeczywistego wysiewu		Plon po ziarn	Zbiór więc wynosiłby gdyby klęska nie nastąpiła		Z powodu zaś doświadczonéj klęski, zbiór rzeczywisty wynosi tylko		Cena korca jednego		Rzeczywista intrata w pieniądzach								Uwagi.
												brutto				czysta				
												w Szczególe		w Ogóle		w Szczególe		w Ogóle		
			korce	gar.		korce	gar.	korce	gar.	rsr.	kop.	rsr.	kop.	rsr.	ko.	rsr.	ko.	rsr.	ko.	
		a. Przychód.																		
		Pszenica	—	16	5	2	16	—	—	10	—	—	—							
		Żyto	5	—	4	20	—	1	—	8	—	8	—							
		Jęczmień	4	—	4	16	—	2	—	6	—	12	—							
		Owies	5	—	4	20	—	1	—	5	—	5	—							
		Groch	—	16	6	3	—	—	—	9	—	—	—							
		Proso	—	16	6	3	—	—	—	10	—	—	—							
		Tatarka	2	—	3	6	—	—	16	5	—	2	50							
		Rzepak	—	8	8	2	—	—	—	15	—	—	—							
								4	16	—	—	27	50							
		z łąk siana fur parokonnych N. po rsr.										48	—							
		Ogół intraty brutto										—	—	75	50					
	N. N.	b. *Wydatki na utrzymanie gospodarstwa i inne.*																		
		1. Na odsiew	korce	gar.	Cena korca															
		Pszenicy	—	16	10	—	—					5	—							
		Żyta	5	—	8	—	—					40	—							
		Jęczmien.	4	—	16	—	—					64	—							
		Owsa	5	—	5	—	—					25	—							
		Grochu	—	16	9	—	—					4	50							
		Prosa	—	16	10	—	—					5	—							
		Tatarki	2	—	5	—	—					10	—							
		Rzepaku	—	8	15	—	—					3	75							
												117	25							
		2. na utrzymanie inwentarza gruntowego										30	—							
		3. na opłatę czeladzi										50	—							
		4. na reperacyę narzędzi rolniczych										6	—							
		5. na dziesięcinę										10	—							
		Ogół wydatku												213	25					
		Po potrąceniu wydatku od przychodu, zostaje na czystą intratę —														nic.				
		a. Przychód.																		
		Pszenica	—	8	5	1	8	—	—	10	—	—	—							
		Żyto	4	—	4	16	—	8	—	8	—	64	—							
		Jęczmień	4	—	4	16	—	4	—	6	—	24	—							
		Owies	4	—	4	16	—	10	—	5	—	50	—							
		Groch	—	16	6	3	—	—	—	9	—	—	—							
		Proso	—	8	6	1	16	—	—	10	—	—	—							
		Tatarka	1	—	3	3	—	—	—	5	—	—	—							
		Rzepak	—	8	8	2	—	—	16	15	—	7	50							
								22	16	—	—	145	50							
		z łąk siana fur parokonnych N. po rsr.										72	—							
		Ogół rzeczywisty intraty brutto . . .										—	—	217	50					
	N. N.	b. *Wydatki na utrzymanie gospodarstwa i inne.*																		
		1. Na odsiew.	korce	gar.	Cena korca															
		Pszenicy	—	8	10	—	—					2	50							
		Żyta	4	—	8	—	—					32	—							
		Jęczmien.	4	—	6	—	—					24	—							
		Owsa	4	—	5	—	—					20	—							
		Grochu	—	16	9	—	—					4	50							
		Prosa	—	8	10	—	—					2	50							
		Tatarki	1	—	5	—	—					5	—							
		Rzepaku	—	8	15	—	—					3	75							
												94	25							
		2. na utrzymanie inwentarza gruntowego.										30	—							
		3. na opłatę czeladzi										30	—							
		4. na reperacyę narzędzi rolniczych										6	—							
		5. na dziesięcinę										10	—							
		Ogół wydatku												170	25					
		Po potrąceniu wydatku od przychodu, pozostaje na czystą intratę														47	25			
	N. N. i tak dalej																			
		Ogół rzeczywistéj czystéj intraty wszystkich poszkodowanych Włościan powyżéj wyszczególnionych po klęsce wynosi																47	25	

WYRACHOWANIE

straty poniesionéj przez każdego włościanina w dobrach N., powiecie N., Gubernii N. położonych, z powodu klęski N. w dniu N. Mca N. roku N. w tychże dobrach doświadczonéj.

N.	Wyszczególnie poszkodowanych włościan	Podług zaprzysiężonego wyciągu miało być czystéj intraty		Po doświadczonéj klęsce pozostało		A zatém w porównaniu z wykazanym dochodem utracono w pieniądzach		Wykazana obok strata stanowi						Uwagi.
								mniéj niż $^2/_3$ części dochodu, co nie nadaje prawa do allewiacyi		$^2/_3$ części dochodu		cały dochód		
		rsr.	kop.	rsr.	kop.	rsr.	kop.					rsr.	k.	
1	N. N.	380	75	—	—	380	75	—	—	—	—	380	75	
2	N. N.	305	25	47	25	258	—	—	—	$^2/_3$	—	—	—	
3	N. N.	00	—	00	00	00	—	—	—	—	—	—	—	

Sporządzono i wykazano na zasadzie akt indagacyjnych.

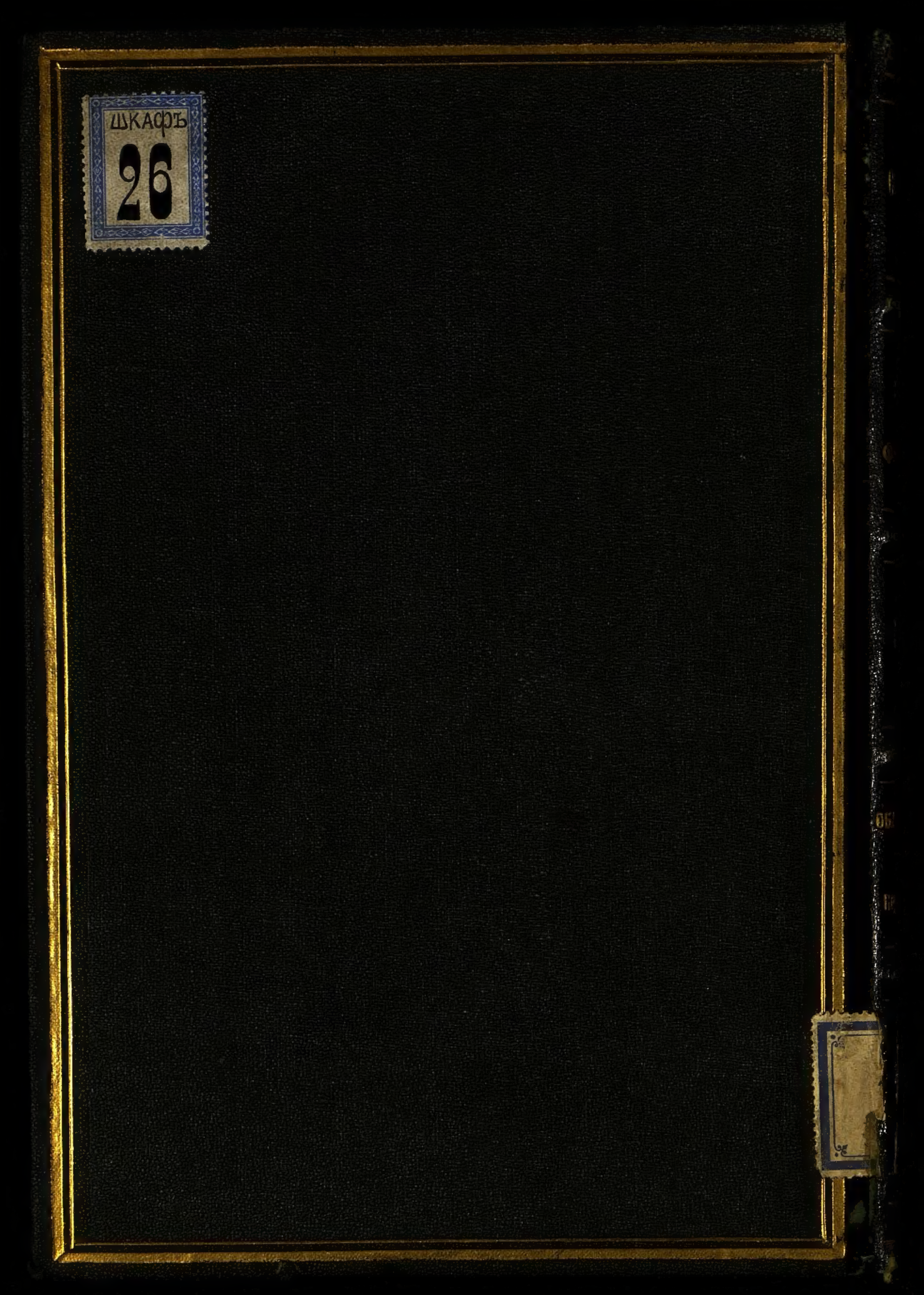
w NN. dnia N. Mca N. roku N.

(Podpis poszkodowanego.)

(Podpis odbywającego śledztwo.)

ШКАФЪ
26